

w sprawie przyjęcia Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Łubnice

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 9 i art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2022 poz. 559 z późn. zm.), art. 22 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2022 poz. 840 z późn. zm.) oraz § 18 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (t.j. Dz. U. z 2021 poz. 56) Wójt Gminy Łubnice zarządza, co następuje:

§ 1.

1. Przyjmuje się Gminną Ewidencję Zabytków Gminy Łubnice, zwana dalej GEZ.
2. GEZ prowadzi się w formie:
 - 1) zbioru kart adresowych zabytków nieruchomości;
 - 2) zbioru kart stanowisk archeologicznych.

§ 2.

W skład GEZ wchodzi :

- 1) wykaz zabytków nieruchomości, stanowiący załącznik nr 1,
- 2) wykaz stanowisk archeologicznych, stanowiący załącznik nr 2,
- 3) zbiór kart adresowych zabytków nieruchomości, stanowiący załącznik nr 3,
- 4) zbiór kart stanowisk archeologicznych, stanowiący załącznik nr 4.

§ 3.

Wykonanie zarządzenia powierza się Kierownikowi Referatu Zamówień Publicznych, Inwestycji oraz Gospodarki Nieruchomościami.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

WÓJT GMINY
Grajko
mgr inż. Anna Grajko

WYKAZ ZABYTKÓW NIERUCHOMYCH NA OBSZARZE GMINY ŁUBNICE

LP	MIEJSCOWOŚĆ	NAZWA OBIEKTU	DATA	ID, SYGNATURA WPISU DO REJESTRU	DATA WPISU DO REJESTRU
1	Beszowa 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie Nr ewid. dz. 261202_2.0001.443	Zespół klasztorny paulinów	- kościół ob. par. p.w. św. Apostołów Piotra i Pawła, 1407, 1697, 1886-89, - skrzydło klasztorne, ob. plebania, 1 ćw. XV, 1910, - dzwonnica, drewniana XVII w.	643780, A-852/1-3 643781, A-852 643782, A-852/1-3 643783, A-852	16.10.1956, 19.02.1966, 24.02.1977
2	Beszowa 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie Nr ewid. dz. 261202_2.0001.443	Cmentarz przykościelny	Data założenia 1407 r.	63/77	A.852/1-3, dec. z dnia 30.09.2020 r.
3	Beszowa 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie	Cmentarz parafialny (stara część)	Stara część, 2 ćw. XIX w.	643784, A-853	19.10.1989
4	Gace Słupieckie 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie	Cmentarz rzymskokatolicki	założony w drugiej ćw. XIX w., powiększony na początku lat osiemdziesiątych XX w.	GEZ	GEZ
5	Łubnice 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie	Pozostałości zespołu pałacowego: - fundamenty pałacu, - park pałacowy	XVIII-XIX w.	779503, A-854 643785, A-854 park, 1712-1777950430	27.05.1986
6	Szczebrzusz (Zofiówka) 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie	Kościół parafialny p.w. św. Jana Chrzyciela, murowany	1939 r., rozbudowa 1950 r.	GEZ	-
7	Beszowa 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie Nr ewid. dz. 261202_2.0001.443	Figura Matki Boskiej Niepokalanego Poczęcia	poł. XVIII w.	GEZ	-
8	Beszowa 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie Nr ewid. dz. 261202_2.0001.443	Kaplica na placu przed kościołem śś. Piotra i Pawła	XIX w.	WEZ	-

Załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 98/22
Wójta Gminy Łubnice z dnia 30 grudnia 2022r.

9	Beszowa 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie Nr ewid. dz. 261202_2.0001.443	Figura św. Jana Nepomucena z aniołkami na placu przed kościółem	XVIII w.	Rej. zab. 45.B, poz. 64	Decyzja z dnia 7.06.2004 r.
10	Orzelec Duży, dz. ew.70/1 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie	Krzyż przydrożny	XVII w.	GEZ	-
11	Orzelec Duży dz. ew. 181 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie	Figurka Matki Boskiej w Orzelcu Dużym	1989 r.	GEZ	-
12	Orzelec Mały, dz. ew. 25/6 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie	Kapliczka przydrożna w Orzelcu Małym	Prawdopodobnie XIX w.	GEZ	-
13	Orzelec Mały dz. ew. 21/1 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie	Kapliczka w Orzelcu Małym	Prawdopodobnie koniec XIX w.	ID 643785 A-854	Decyzja z dnia z 27.05.1986 r.
14	Słupiec, dz. ew. 854 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie	Figura św. Jana Nepomucena	XVIII w. 1738 r.	GEZ	-
15	Borki dz.ew.nr 331 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie	Zagroda nr 5, obora wł. prywatna	1910 r.	GEZ	-
16	Borki dz.ew.nr 331 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie	Zagroda nr 5, dom wł. prywatna	1910 r.	GEZ	-
17	Słupiec dz.ew.nr 786/1 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie	Strażnica graniczna	1905 r.	GEZ	-
18	Słupiec dz. ew. 383,384/1, 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski	Pozostałości zespołu dworskiego:	1897	GEZ	-

Załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 98/22
Wójta Gminy Łubnice z dnia 30 grudnia 2022r.

	woj. świętokrzyskie	rządówka, wł. prywatna, murowana			
19	Słupiec dz. ew. 386,387 28-232 Łubnice gm. Łubnice pow. staszowski woj. świętokrzyskie	Pozostałości zespołu dworskiego: spichlerz od. 1928 młyn elektryczny, wł. prywatna, murowana	1894, rozbudowa 1938	GEZ	-

WÓJT GMINY
Grajko
mgr inż. Aneta Grajko

WYKAZ STANOWISK ARCHEOLOGICZNYCH

STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE							
LP.	MIEJSCOWOŚĆ	NR STAN. W MSC.	OB. AZP	NR OB. AZP	FUNKCJA	CHRONOLOGIA	KULTURA
1	BESZOWA	2	95-67	39	Obozowisko, osada	Obozowisko - neolit (k. złocka?) Osada – schyłek EB – wczesna ep. żelaza	Obozowisko - kultura? Osada – kultura łużycka
2	BESZOWA	3	95-67	40	Ślady osadn.	Ślad osadn. – ep. kamienia Ślad osadn. – prahist.	Kultura nieznana
3	BESZOWA	4	95-67	41	Ślad osadn., osada	Ślad osadn. – ep. kamienia Osada – schyłek EB – wczesna ep. żelaza	Ślad osadn. – kultura? Osada – kultura łużycka
4	BESZOWA	5	95-67	42	Obozowisko	Epoka kamienia	Nieokreślona
5	BESZOWA	7	95-67	44	Obozowisko	Epoka kamienia	Nieokreślona
6	BESZOWA	9	95-67	46	Osada	Neolit	Kultura pucharów lejkowych
7	BESZOWA	10	95-67	47	Ślad osadn., osada	Ślad osadn. – ep. kamienia Osada – schyłek EB – wczesna ep. żelaza	Ślad osadn. – kultura? Osada – kultura łużycka
8	BESZOWA	11	95-67	48	Osada	Osada – ?	Osada – kultura łużycka
9	BESZOWA	15	95-67	52	Osada	Wczesna ep. żelaza (późna faza?)	Kultura łużycka
10	BESZOWA	23	95-67	60	Ślady osadn.	Ślad osadn. – ep. kamienia Ślad osadn. – ?	Ślad osadn. -? Ślad osadn. – kultura łużycka
11	BESZOWA	25	95-67	62	Cmentarzysko	Schyłek EB – wczesna ep. żelaza (późna faza)	Kultura łużycka
12	BORKI	8	95-68	65	Ślady osadnictwa	Ślad osadnictwa – prahist. Ślad osadnictwa – wczesne średn. Ślad osadnictwa – średn.	Kultura nieznana
13	BORKI	12	95-68	68	Osada	Późny OWR	Kultura łużycka
14	GÓRA	1	94-68	2	Osady, cmentarzysko	Osada – 2 połowa I okresu ep. brązu Osada – późny brąz-halsztat Osada – XI-XIII w. Osady i cmentarzysko – mezolit	Osada – kultura? Osada – kultura łużycka, późny brąz-halsztat Osada – kultura prapolska Osady i cmentarzysko – kultura pucharów lejkowych, świderska, ceram. sznur, łużycka, przew.
15	GRABOWA	10	95-68	64	Punkt osadniczy	Chronologia nieznana	Kultura tarnobrzeska

*Załącznik nr 2 do Zarządzenia nr 98/22
Wójta Gminy Łubnice z dnia 30 grudnia 2022r.*

16	ŁUBNICE	9	95-68	31	Punkty osadnicze	Punkt osadniczy (kilka) – wczesne średniowiecze Punkt osadniczy – neolit? Punkt osadniczy – nowożytność	Kultura nieznana
17	ŁUBNICE	12	95-68	54	Punkt osadnictwa	Prahistoria	Kultura nieznana
18	ŁUBNICE	15	95-68	57	Punkt osadnictwa	Chronologia nieznana	Kultura tarnobrzeska
19	ŁYCZBA	1	95-68	59	Grodzisko	Chronologia nieokreślona	Kultura nieznana
20	ŁYCZBA	2	95-68	60	Punkt osadniczy Ślad osadnictwa	Punkt osadniczy – chronologia nieznana Ślad osadnictwa – chronologia nieznana	Punkt osadniczy – kultura: tarnobrzeska Ślad osadnictwa – kultura: nieznana
21	ORZELEC DUŻY	2	95-68	6	Osada Ślad osadnictwa Punkt osadniczy	Osada – wczesne średniowiecze Ślad osadnictwa – średniowiecze Punkt osadniczy – epoka brązu	Osada – kultura prapolska Ślad osadnictwa – kultura: nieznana, Punkt osadniczy – kultura: tarnobrzeska
22	ORZELEC DUŻY	5	95-68	48	Ślady osadnictwa, punkty osadnicze	Ślad osadnictwa – wczesny brąz Ślad osadnictwa – prahist. kamień Punkt osadniczy – prahist. Punkt osadniczy – nowożytność	Kultura nieznana
23	ORZELEC DUŻY	6	95-68	49	Punkty osadnicze	Punkt osadniczy – chronologia: prahist. Punkt osadniczy – nowożytność Punkt osadniczy – średniowiecze	Kultura nieznana
24	ORZELEC DUŻY	7	95-68	50	Ślady osadnictwa Punkt osadniczy	Ślad osadnictwa – chronologia: prahist. Ślad osadnictwa – chronologia: wczesne średniowiecze? Punkt osadniczy – późne średniowiecze	Kultura nieznana
25	ORZELEC DUŻY	8	95-68	51	Punkt osadniczy	Prahistoria	Kultura nieznana
26	ORZELEC DUŻY	9	95-68	52	Ślad osadnictwa Punkty osadnicze	Ślad osadnictwa – epoka kamienia Punkt osadniczy – prahistoria Punkt osadniczy – średniowiecze	Kultura nieznana

*Załącznik nr 2 do Zarządzenia nr 98/22
Wójta Gminy Łubnice z dnia 30 grudnia 2022r.*

27	ORZELEC MAŁY	3	95-67	63	Osada	Prahist.	Kultura nieznana
28	ORZELEC MAŁY	1	95-68	41	Punkt osadniczy Ślad osadnictwa	Punkt osadniczy – okres wpływów rzymskich Ślad osadnictwa – chronologia nieznana	Kultura nieznana
29	ORZELEC MAŁY	3	95-68	43	Punkt Ślad osadnictwa	Punkt osadniczy – neolit Ślad osadnictwa – wczesne średniowiecze?	Kultura nieznana
30	ORZELEC MAŁY	4	95-68	44	Punkt osadniczy Ślady osadnictwa	Punkt osadnictwa – epoka brązu Ślad osadnictwa – średniowiecze Ślad osadnictwa – wczesne średniowiecze	Punkt osadniczy – kultura: tarnobrzeska, Ślad osadnictwa – kultura: nieznana, Ślad osadnictwa – kultura: nieznana
31	STARA WIEŚ	2	96-68	62	Ślad osadnictwa Punkt osadniczy	Ślad osadnictwa – prahistoria Punkt osadniczy – nowożytność	Kultura nieznana
32	SZCZEBRZUSZ	1	96-68	6	Osada	X-XIII w.	wczesnośredniowieczna
33	WILKOWA	2	94-68	7	Punkt osadniczy, osada, ślad osadnictwa	Punkt osadn. – halsztat lub wczesny laten. Osada – okres wpł. rzymskich Punkt osadn. – XII-XIV w. Ślad osadn. – średniowiecze	Punkt osadn. – kultura grobów kloszowych Osada – kultura przeworska Punkt osadn. – kultura prapolska Ślad osadn. – kultura polska
34	WILKOWA	3	94-68	8	Osada, ślady osadnictwa	Osada – koniec ep. br. pocz. halszt. Punkt osadn. – okres wpł. rzymskich (późny?) Ślad osadn. – średniowiecze, XI-XIII w. Ślad osadn. – ?	Osada – kultura łużycka Punkt osadn. – kultura przeworska Ślad osadn. – kultura wczesne średniowiecze Ślad osadn. – kultura późne średniowiecze
35	WILKOWA	5	94-68	25	Cmentarzysko? Osada?	Cmentarzysko? Osada? – późny laten/wcz. rzym.	Kultura przeworska

WÓJT GMINY
Grajko
mgr inż. Anna Grajko

woj. świętokrzyskie

1 GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

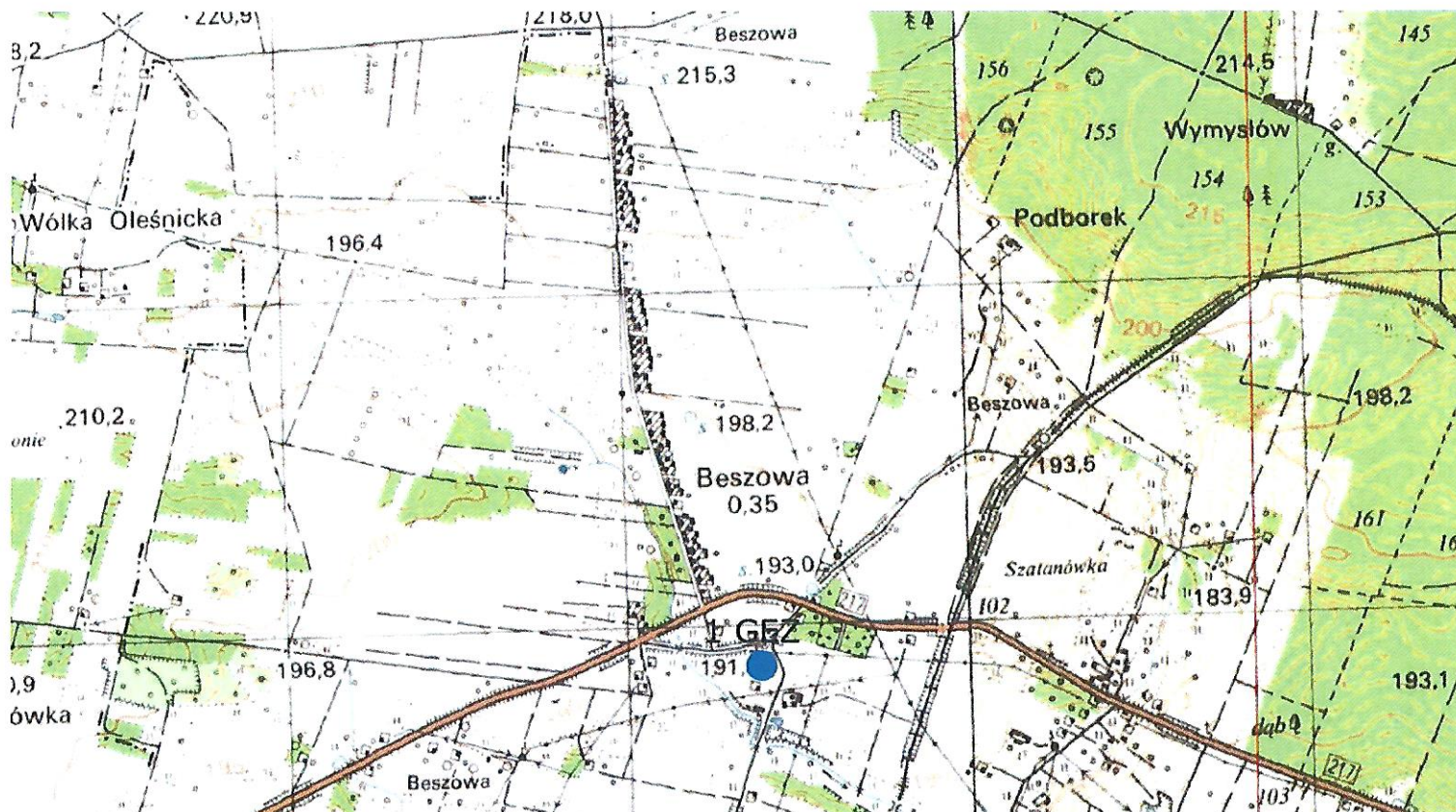
1. Nazwa

ZESPÓŁ KLASZTORNY PAULINÓW W BESZOWEJ SKŁADAJĄCY SIĘ Z:
- KOŚCIÓŁ OB. PAR. P.W. ŚŚ. PIOTRA I PAWŁA, 1407, 1697, 1886-89,
- SKRZYDŁO KLASZTORNE, OB. PLEBANIA, 1 ĆW. XV, 1910,
- DZWONNICA, DREWNIANA XVII

2. Czas powstania

1 ćw. XV, XVII w., XIX w., 1910 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem na mapie.

4. Adres
Beszowa 26
28-232 Lubnice
gm. Lubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Lubnice

6. Formy ochrony

ID 643780

A-852/1-3 z 16.10.1956, 19.02.1966 i 24.02.1977

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektów:

- kościół stan dobry,
- skrzydło klasztorne stan niezadowalający,
- dzwonnica odrestaurowana, stan bardzo dobry.

8. Historia, opis i wartości

Historia

Historia kompleksu sięga XIV wieku – kościół wzmiankowany jest w 1326 roku. Według informacji Długosza, około 1407 roku z fundacji biskupa poznańskiego Wojciecha Jastrzębca (ówczesny biskup poznański) w miejscu niewielkiego, drewnianego kościółka parafialnego powstaje okazała murowana świątynia pw. św. Piotra i Pawła. Decydującym dla dalszych dziejów kościoła był dokument wystawiony w lutym 1421 roku, mocą którego Wojciech, już od 1412 roku biskup krakowski, przekazał kościół wraz z uposażeniem paulinom z częstochowskiej Jasnej Góry. Zapewne pierwsze poważniejsze prace budowlane przy kościele miały miejsce dopiero w początku XVII wieku, uwieńczone konsekracją kościoła w 1616 roku przez biskupa krakowskiego Piotra Gembickiego. Założone w 1628 roku Bractwo Św. Aniołów Stróżów około 1664 roku znalazło schronienie w dawnym kapitułarzu. Odnawiany w 1680 r. W 1690 roku kasztelan połaniecki Hieronim Jagniętkowski z żoną Anną dostawili od strony południowej kaplicę grobową pw. św. Antoniego Padewskiego. W XVIII wieku nastąpiła stopniowa utrata znaczenia konwentu, w konsekwencji pogorszył się stan klasztornych zabudowań. Dekretem arcybiskupa Franciszka Skarbka Malczewskiego z 17 kwietnia 1819 roku konwent beszowski, podobnie jak szereg innych, został skasowany. W klasztorze pozostał jako proboszcz jedynie ojciec Hilarion Bobrowski, ówczesny prowincjał galicyjski. Stan budynków kościelnych pozostawał nadal zły, klasztor był zrujnowany, a zawalenie się części dachu ze zniszczeniem sklepienia nawy północnej zmusiło do zamknięcia kościoła. Wówczas księża parafialni przejęli budynek poklasztorny na plebanię, dotychczas użytkowany przez administratora poklasztornych dóbr. W latach 1905-1913 zamiast remontów generalnych kościoła wykonywano wyłącznie doraźne zabezpieczenia, dzięki którym budynek przetrwał okres zaborów, I wojnę światową i lata międzywojenne. Poważne zniszczenia odniósł w wyniku działań wojennych w roku 1944: w wyniku działań wojennych zniszczeniu uległ dach na kościele, okna, uszkodzone zostały organy i wiele innych elementów wyposażenia wnętrza a przede wszystkim legła w gruzach kaplica św. Aniołów Stróżów. Obiekt odbudowany w 1972 r. Obecnie Zespół Klasztorny składa się z: Kościoła pw. świętych Piotra i Pawła i skrzydła klasztornego oraz dzwonnicy (po renowacji).

Kościół klasztorny w Beszowej jest jednym z najlepiej zachowanych zabytków architektury gotyckiej w Małopolsce. Jest również jednym z najlepszych, choć uproszczonych przykładów oddziaływania krakowskich rozwiązań architektonicznych na prowincję i jednocześnie jednym z najokazalszych paulińskich kościołów klasztornych.

Murowany, gotycki z barokową kaplicą (ok. 1697 roku), wzniesioną z fundacji Hieronima Jagniętkowskiego, kasztelana połanieckiego i jego żony Anny kościół w Beszowej jest trzynawową bazyliką filarowo-przyporową, wykonaną według reguł systemu krakowskiego z korpusem czteroprześłowym, z usytuowanym od wschodu prezbiterium na planie kwadratu i dobudowaną później od południa kopułową kaplicą Jagniętkowskich z 1690 roku. To budowla imponująca i dominująca nad okolicznym krajobrazem.

Od południa do kościoła przylegała zakrystia i klasztorny kapitułarz (dziś w ruinie), nad którymi na piętrze znajdowały się pomieszczenia mieszkalne mnichów. Do południowo-zachodniego narożnika tego skrzydła dostawiona była arkada, dziś nieistniejąca, dźwigająca galerię stanowiącą przejście do zachodniego skrzydła klasztornego. Zachowało się natomiast piętrowe skrzydło zachodnie klasztoru z dwiema gwiaździste sklepieniami salami na parterze: refektarzem i salą opacką. Wzdłuż południowej nawy pierwotna kaplica św. Antoniego i Pawła (obecna zakrystia) oraz klasztor. Od północy półkolistą wieżyczką ze schodami na strych kościelny. Dachy nawy i prezbiterium dwuspadowe, strzeliste, nad nawami bocznymi dachy pulpitowe. Okna okrągłe w rustykowanych obramieniach. Ołtarz główny z siedmioma rzezbami świętych, wczesnobarokowy z 2 ćw. XVII w z obrazem Wręczenia kluczy św. Piotrowi.

Kościół ogrodzony jest kamiennym, tynkowanym murem z cegły, częściowo licowany ciosem, z bramką od północy, przy której znajdują się posągi świętego Jana Chrzciciela i świętego Jana Nepomucena z rzezbami kobiecymi, późnobarokowe w. XVIII.

W północno zachodnim narożniku przykościelnego cmentarza stoi drewniana dzwonnica, która już 1618 roku określana była jako „staroświecka” i grożąca zawaleniem. Niedługo po tym zapisie przeszła gruntowny remont (mamy prawo przypuszczać, iż przy remoncie wiernie odtworzono jej pierwotne kształty). Napis na „młodszym” dzwonie jest łatwiejszy do odczytania – widnieje tu data 1625. Autorzy Katalogu Zabytków datują beszowską dzwonnice mało precyzyjnie: na wiek XVII lub XVIII. Bliższą prawdę wydaje się być wcześniejsza, siedemnastowieczna data. Dzwonnica ma słupową konstrukcję, a nad jej pokrytymi deskowymi szalunkami ścianami nadwieszona jest izbica, zwieńczona bardzo stromym, gontowym dachem. Forma dzwonnicy – niezwykle podobna do najbardziej znanej polskiej dzwonnicy z Bochni – jest czystym naśladownictwem średniowiecznych wież obronnych. Na rzucie prawie kwadratowym o ścianach pochyłych, z nadwieszoną izbicą.

Bibliografia:

- Zub J., *Dzieje kościoła i klasztoru paulińskiego w Beszowej po kasacie zakonu* (w:) *Studia Claromontana*, t. 10, 1989, s. 479-487.
- Węclawowicz T., *Małopolska i ziemie ruskie Korony* (w:) *Architektura gotycka w Polsce*, Warszawa 1995.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
08.11.2021r.

1a GEZ

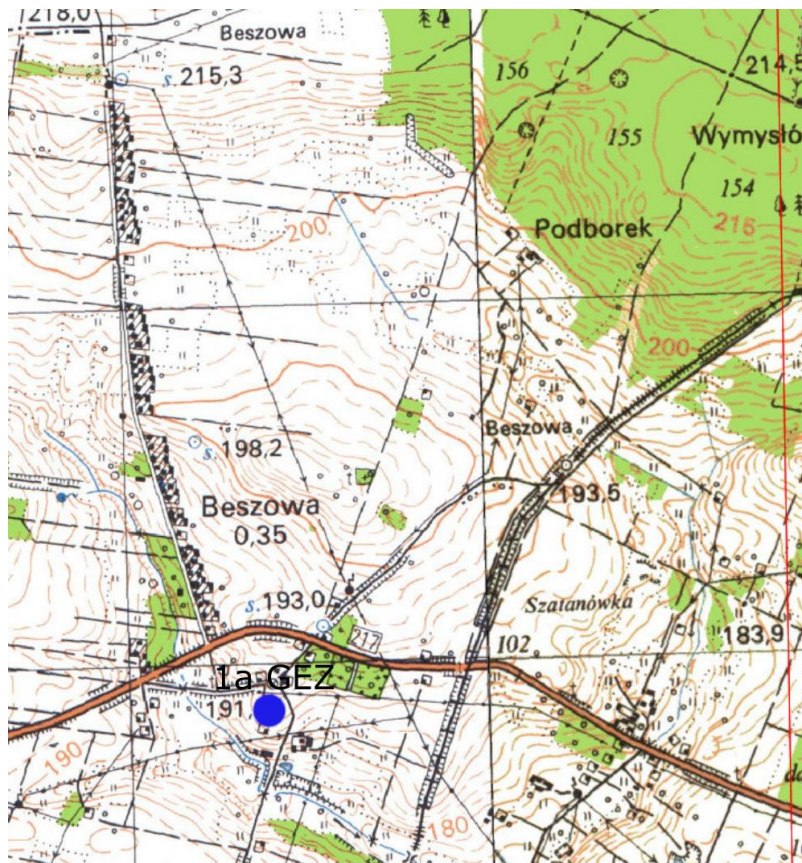
KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
KOŚCIÓŁ OB. PAR. P.W. ŚW. APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA W ZESPOLE
KLASZTORNYM PAULINÓW W BESZOWEJ

2. Czas powstania
1407, 1697, 1886-89

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem na mapie (kolor niebieski nr 1a).

4. Adres
Beszowa 26
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie
Nr ewid. dz. 261202_2.0001.443

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

ID 643781

A-852 z 16.10.1956, 19.02.1966 i 24.02.1977

8. Historia, opis i wartości

Historia kompleksu sięga XIV wieku – kościół wzmiankowany jest w 1326 roku. Według informacji Długosza, około 1407 roku z fundacji biskupa poznańskiego Wojciecha Jastrzębca (ówczesny biskup poznański) w miejscu niewielkiego, drewnianego kościółka parafialnego powstaje okazała murowana świątynia pw. św. Piotra i Pawła. Decydującym dla dalszych dziejów kościoła był dokument wystawiony w lutym 1421 roku, mocą którego Wojciech, już od 1412 roku biskup krakowski, przekazał kościół wraz z uposażeniem paulinom z częstochowskiej Jasnej Góry. Zapewne pierwsze poważniejsze prace budowlane przy kościele miały miejsce dopiero w początku XVII wieku, uwieńczone konsekracją kościoła w 1616 roku przez biskupa krakowskiego Piotra Gembickiego. Założone w 1628 roku Bractwo Św. Aniołów Stróżów około 1664 roku znalazło schronienie w dawnym kapitularku. Odnawiany w 1680 r. W 1690 roku kasztelan połaniecki Hieronim Jagniałkowski z żoną Anną dostawili od strony południowej kaplicę grobową pw. św. Antoniego Padewskiego. W XVIII wieku nastąpiła stopniowa utrata znaczenia konwentu, w konsekwencji pogorszył się stan klasztornych zabudowań. Dekretem arcybiskupa Franciszka Skarbka Malczewskiego z 17 kwietnia 1819 roku konwent beszowski, podobnie jak szereg innych, został skasowany. W klasztorze pozostał jako proboszcz jedynie ojciec Hilarion Bobrowski, ówczesny prowincjał galicyjski. Stan budynków kościelnych pozostawał nadal zły, klasztor był zrujnowany, a zawalenie się części dachu ze zniszczeniem sklepienia nawy północnej zmusiło do zamknięcia kościoła. Wówczas księża parafialni przejęli budynek poklasztorny na plebanię, dotychczas użytkowany przez administratora poklasztornych dóbr. W latach 1905-1913 zamiast remontów generalnych kościoła wykonywano wyłącznie doraźne zabezpieczenia, dzięki którym budynek przetrwał okres zaborów, I wojnę światową i lata międzywojenne. Poważne zniszczenia odniósł w wyniku działań wojennych w roku 1944: w wyniku działań wojennych zniszczeniu uległ dach na kościele, okna, uszkodzone zostały organy i wiele innych elementów wyposażenia wnętrza a przede wszystkim legła w gruzach kaplica św. Aniołów Stróżów. Obiekt odbudowany w 1972 r.

Obecnie Zespół Klasztorny składa się z: Kościoła pw. świętych Piotra i Pawła i skrzydła klasztornego oraz dzwonnicy (po renowacji).

Kościół pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła i skrzydło klasztorne

Murowany kościół klasztorny w Beszowej o powierzchni około 1300 m² jest jednym z najlepiej zachowanych zabytków architektury gotyckiej w Małopolsce. Jest również jednym z najlepszych, choć uproszczonych przykładów oddziaływania krakowskich rozwiązań architektonicznych na prowincję i jednocześnie jednym z najokazalszych paulińskich kościołów klasztornych. Murowany, gotycki z barokową kaplicą (ok. 1697 roku), wzniesioną z fundacji Hieronima Jagniałkowskiego, kasztelana połanieckiego i jego żony Anny kościół w Beszowej jest trzynawową bazyliką filarowo-przyporową, wykonaną według reguły systemu krakowskiego z korpusem czteroprzęsłowym, z usytuowanym od wschodu prezbiterium na planie kwadratu i dobudowaną później od południa kopułową kaplicą Jagniałkowskich z 1690 roku. To budowla imponująca i dominująca nad okolicznym krajobrazem. Gotycka świątynia wraz z przyległym klasztorem była budowana etapami po śmierci fundatora Piotra Gembickiego. Jak się przypuszcza jedną z przyczyn wydłużenia czasu budowy mógł być problem z zasklepieniem nawy głównej. Konsekracji kościoła dokonał bp P. Gembicki w 1616 r. W II poł. XIX w. świątynia zaczęła podupadać, runęło wówczas sklepienie w nawie głównej, prezbiterium i część dachu. Do remontu polegającego na przykryciu wnętrza nawy głównej i prezbiterium pozornymi sklepieniami wykonanymi z drewna przystąpiono w latach 1886-89. Kolejną restaurację kościoła prowadził ks. Marcin Religa w latach 1905-1913 (m.in. zdjęto jedno piętro klasztoru, rozebrano połączone z kościołem przejście nadwieszane na potężnej arkadzie). Świątynia odnawiana była także przez ks. Bogusława Piątka w latach 1973-1977 – renowacja ołtarza głównego, wykonano też malowidła na ścianach. Od 2004 r. trwają przy świątyni prace remontowe i konserwatorskie (m.in. renowacja ołtarza św. Pawła i Antoniego pustelników, dachu prezbiterium, sygnaturki, dachu nawy głównej z pokryciem blachą miedzianą).

Od południa do kościoła przylegała zakrystia i klasztorny kapitulark (dziś w ruinie), nad którymi na piętrze znajdowały się pomieszczenia mieszkalne mnichów. Do południowo-zachodniego narożnika tego skrzydła dostawiona była arkada, dziś nieistniejąca, dźwigająca galerię stanowiącą przejście do zachodniego skrzydła klasztornego. Zachowało się natomiast piętrowe skrzydło zachodnie klasztoru z dwiema gwiaździciskami sklepieniami salami na parterze: refektarzem i salą opacką. Wzdłuż południowej nawy pierwotna kaplica św. Antoniego i Pawła (obecna zakrystia) oraz klasztor. Od północy półkolistą wieżyczka ze schodami na strych kościelny. Dachy nawy i prezbiterium dwuspadowe, strzeliste, nad nawami bocznymi dachy pulpitowe. Okna okrągłe w rustykowanych obramieniach. Ołtarz główny z siedmioma rzeźbami świętych, wczesnobarokowy z 2 św. XVII w z obrazem Wręczenia kluczy św. Piotrowi.

Istotnym elementem architektury kościoła są schodkowe, gotyckie szczyty nawy głównej i bocznych oraz późniejszy, późnorenesansowy szczyt wschodni prezbiterium. Jednym z najciekawszych elementów architektury kościoła jest jego zachodni gotycki portal o schodkowym wykroju z laskowaniami. Wnętrze kościoła nakrywają pozorne drewniane sklepienia, w nawie głównej kolebkowe z lunetami, w prezbiterium – krzyżowe. Wyposażenie wnętrza świątyni jest w całości barokowe. We wnętrzu kościoła znajduje się m.in. wczesnobarokowy ołtarz główny z 2 św. XVII wieku, z obrazem Wręczenia kluczy św. Piotrowi oraz figurami świętych Piotra i Pawła, patronów świątyni oraz obok św. Jana Chrzciciela. Wysoko nad przyczółkiem w ośmiobocznej ramie umieszczony jest obraz Zwiastowania Najświętszej Marii pannie, w zwieńczeniu obraz Ukrzyżowania, nad nim pomiędzy aniołami figura św. Michała Archanioła. Wzdłuż obu ścian prezbiterium ustawione są XVIII-wieczne stalle z zapleckami ozdobionymi malowidłami świętych związanych z zakonem paulinów. W nawach znajdują się barokowe ołtarze i ambona. Na południowej ścianie zawieszony jest obraz Chrystus w Ogroju, namalowany ok. 1700 r. być może przez malarza Karola de Prevot. Przy kościele od południowego zachodu stoi okazała, drewniana dzwonnica z XVIII w. Kościół ogrodzony jest kamiennym, tynkowanym murem z cegły, częściowo licowany ciosem, z bramką od północy, przy której znajdują się posągi świętego Jana Chrzciciela i świętego Jana Nepomucena z rzeźbami kobiecymi, późnobarokowe w. XVIII.

Bibliografia:

- Zub J., Dzieje kościoła i klasztoru paulińskiego w Beszowej po kasacie zakonu (w:) Studia Claromontana, t. 10, 1989, s. 479-487.
- Węclawowicz T., Małopolska i ziemie ruskie Korony (w:) Architektura gotycka w Polsce, Warszawa 1995.
- <https://diecezjasandomierska.pl/beszowa-sw-ap-piotra-i-pawla/>

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektów:

Stan zadowalający, wymagane dalsze prace remontowo-konserwatorskie.

2004 r. – renowacja ołtarza św. Pustelników Antoniego i Pawła współfinansowany przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków;

2005 r. – remont nawy bocznej północnej współfinansowany przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i Urząd Gminy Łubnice (I etap);

2006 r. – odprowadzenie wód deszczowych współfinansowany przez Starostwo Powiatowe w Staszowie i Urząd Gminy Łubnice

2007 r. – remont dachu prezbiterium Kościoła współfinansowany przez MKiDN i Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków;

2008 r. – remont ścian prezbiterium Kościoła współfinansowany przez MKiDN (II etap);

2009 r. – remont dachu nawy głównej i sygnaturki Kościoła współfinansowany przez RPO Województwa Świętokrzyskiego (etap II i III);

2017 r. – remont nawy południowej (IV etap).

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
08.11.2021r.

1b GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
SKRZYDŁO KLASZTORNE I PLEBANIA W ZESPOLE KLASZTORNYM
PAULINÓW W BESZOWEJ

2. Czas powstania
1 ćw. XV

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (kolor niebieski nr 1 b).

4. Adres
Beszowa 26
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

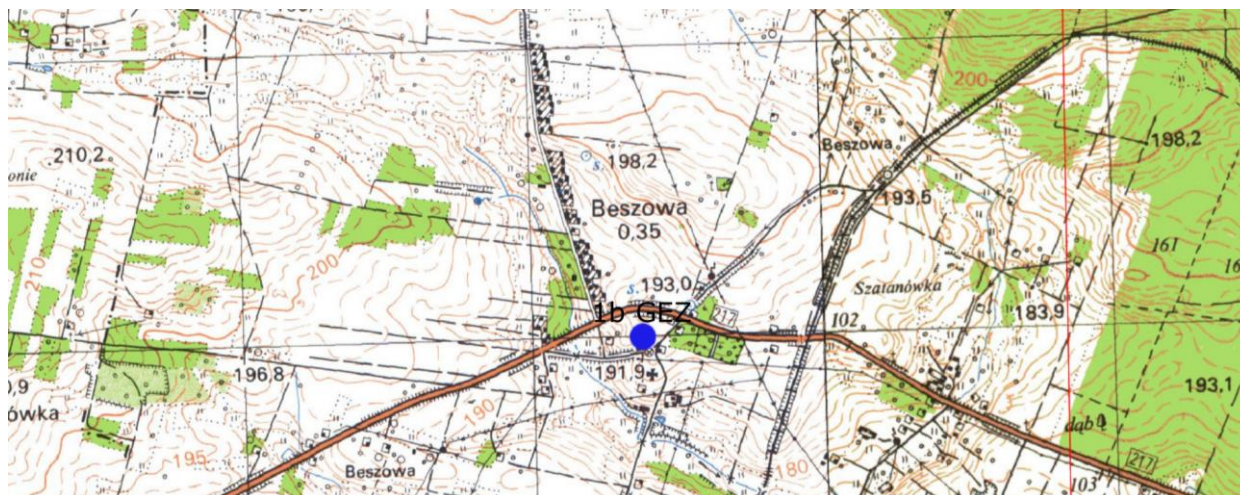
województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

ID 643782
A-852/1-3 z 16.10.1956, 19.02.1966 i 24.02.1977

7. Historia, opis i wartości

Historia kompleksu sięga XIV wieku – kościół wzmiankowany jest w 1326 roku. Według informacji Długosza, około 1407 roku z fundacji biskupa poznańskiego Wojciecha Jastrzębca (ówczesny biskup poznański) w miejscu niewielkiego, drewnianego kościółka parafialnego powstaje okazała murowana świątynia pw. św. Piotra i Pawła. Decydującym dla dalszych dziejów kościoła był dokument wystawiony w lutym 1421 roku, mocą którego Wojciech, już od 1412 roku biskup krakowski, przekazał kościół wraz z uposażeniem paulinom z częstochowskiej Jasnej Góry. Zapewne pierwsze poważniejsze prace budowlane przy kościele miały miejsce dopiero w początku XVII wieku, uwieńczone konsekracją kościoła w 1616 roku przez biskupa krakowskiego Piotra Gembickiego. Założone w 1628 roku Bractwo Św. Aniołów Stróżów około 1664 roku znalazło schronienie w dawnym kapitularku. Odnawiany w 1680 r. W 1690 roku kasztelan połaniecki Hieronim Jagniałkowski z żoną Anną dostawili od strony południowej kaplicę grobową pw. św. Antoniego Padewskiego. W XVIII wieku nastąpiła stopniowa utrata znaczenia konwentu, w konsekwencji pogorszył się stan klasztornej zabudowy. Dekretem arcybiskupa Franciszka Skarbka Malczewskiego z 17 kwietnia 1819 roku konwent beszowski, podobnie jak szereg innych, został skasowany. W klasztorze pozostał jako proboszcz jedynie ojciec Hilarion Bobrowski, ówczesny prowincjał galicyjski. Stan budynków kościelnych pozostawał nadal zły, klasztor był zrujnowany, a zawalenie się części dachu ze zniszczeniem sklepienia nawy północnej zmusiło do zamknięcia kościoła. Wówczas księża parafialni przejęli budynek poklasztorny na plebanię, dotychczas użytkowany przez administratora poklasztornej dóbr. W latach 1905-1913 zamiast remontów generalnych kościoła wykonywano wyłącznie doraźne zabezpieczenia, dzięki którym budynek przetrwał okres zaborów, I wojnę światową i lata międzywojenne. Poważne zniszczenia odniósł w wyniku działań wojennych w roku 1944: w wyniku działań wojennych zniszczeniu uległ dach na kościele, okna, uszkodzone zostały organy i wiele innych elementów wyposażenia wnętrza a przede wszystkim legła w gruzach kaplica św. Aniołów Stróżów. Obiekt odbudowany w 1972 r.

Budynek plebani to dawny budynek poklasztorny, którego początki datowane są na I ćw. XV wieku. To budynek murowany dwukondygnacyjny z piwnicą o powierzchni ok. 900 m², o funkcji plebanii od XIX w. Obecnie obiekt jest w stanie wymagającym prac remontowo-konserwatorskich. Piętrowe skrzydło zachodnie klasztoru z dwiema gwieździstymi sklepieniami salami na parterze: refektarzem i salą opacką obecnie wymaga prac konserwatorskich.

Bibliografia:

- Zub J., *Dzieje kościoła i klasztoru paulińskiego w Beszowej po kasacie zakonu (w:) Studia Claromontana*, t. 10, 1989, s. 479-487.
- Węclawowicz T., *Małopolska i ziemie ruskie Korony (w:) Architektura gotycka w Polsce*, Warszawa 1995.

8. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektów:

- plebania stan niezadowolający (mi.in. zniszczona elewacja, ubytki w pokryciu dachowym, nieszczelność otworów okiennie-drzwiowych), budynek wymaga prac remontowych i konserwatorskich.
- piętrowe skrzydło zachodnie klasztoru z dwiema gwieździstymi sklepieniami salami na parterze: refektarzem i salą opacką obecnie wymaga prac konserwatorskich.

9. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
08.11.2021r.

1c GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
DZWONNICA DREWNIANA W ZESPOLE KLASZTORNYM PAULINÓW W
BESZOWEJ

2. Czas powstania
XVII w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym
obiektom (kolor niebieski nr 1c).

4. Adres
Beszowa 26
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

ID 643783

A-852 z 16.10.1956, 19.02.1966 i 24.02.1977

8. Historia, opis i wartości

Historia

Historia kompleksu sięga XIV wieku – kościół wzmiankowany jest w 1326 roku. Według informacji Długosza, około 1407 roku z fundacji biskupa poznańskiego Wojciecha Jastrzębca (ówczesny biskup poznański) w miejscu niewielkiego, drewnianego kościółka parafialnego powstała murowana świątynia pw. św. Piotra i Pawła. Decydującym dla dalszych dziejów kościoła był dokument wystawiony w lutym 1421 roku, mocą którego Wojciech, już od 1412 roku biskup krakowski, przekazał kościół wraz z uposażeniem paulinom z częstochowskiej Jasnej Góry. Zapewne pierwsze poważniejsze prace budowlane przy kościele miały miejsce dopiero w początku XVII wieku, uwieńczone konsekracją kościoła w 1616 roku przez biskupa krakowskiego Piotra Gembickiego. Założone w 1628 roku Bractwo Św. Aniołów Stróżów około 1664 roku znalazło schronienie w dawnym kapitułarzu. Odnawiany w 1680 r. W 1690 roku kasztelan połaniecki Hieronim Jagniałkowski z żoną Anną dostawili od strony południowej kaplicę grobową pw. św. Antoniego Padewskiego. W XVIII wieku nastąpiła stopniowa utrata znaczenia konwentu, w konsekwencji pogorszył się stan klasztornych zabudowań. Dekretem arcybiskupa Franciszka Skarbka Malczewskiego z 17 kwietnia 1819 roku konwent beszowski, podobnie jak szereg innych, został skasowany. W klasztorze pozostał jako proboszcz jedynie ojciec Hilarion Bobrowski, ówczesny prowincjał galicyjski. Stan budynków kościelnych pozostawał nadal zły, klasztor był zrujnowany, a zawalenie się części dachu ze zniszczeniem sklepienia nawy północnej zmusiło do zamknięcia kościoła. Wówczas księża parafialni przejęli budynek poklasztorny na plebanię, dotychczas użytkowany przez administratora poklasztornych dóbr. W latach 1905-1913 zamiast remontów generalnych kościoła wykonywano wyłącznie doraźne zabezpieczenia, dzięki którym budynek przetrwał okres zaborów, I wojnę światową i lata międzywojenne. Poważne zniszczenia odniósł w wyniku działań wojennych w roku 1944: w wyniku działań wojennych zniszczeniu uległ dach na kościele, okna, uszkodzone zostały organy i wiele innych elementów wyposażenia wnętrza a przede wszystkim legła w gruzach kaplica św. Aniołów Stróżów. Obiekt odbudowany w 1972 r.

Obecnie Zespół Klasztorny składa się z: Kościoła pw. świętych Piotra i Pawła i skrzydła klasztornego oraz dzwonnicy (po renowacji).

W północno zachodnim narożniku przykościelnego cmentarza stoi drewniana dzwonnica, która już 1618 roku określana była jako „staroświecka” i grożąca zawaleniem. Niedługo po tym zapisie przeszła gruntowny remont (mamy prawo przypuszczać, iż przy remoncie wiernie odtworzono jej pierwotne kształty). Napis na „młodszym” dzwonie jest łatwiejszy do odczytania – widnieje tu data 1625. Autorzy Katalogu Zabytków datują beszowską dzwonicę mało precyzyjnie: na wiek XVII lub XVIII. Bliższą prawdy wydaje się być wcześniejsza, siedemnastowieczna data. Dzwonnica ma słupową konstrukcję, a nad jej pokrytymi deskowymi szalunkami ścianami nadwieszona jest izbica, zwieńczona bardzo stromym, gontowym dachem. Forma dzwonnicy – niezwykle podobna do najbardziej znanej polskiej dzwonnicy z Bochni – jest czystym naśladownictwem średniowiecznych wież obronnych. Na rzucie prawie kwadratowym o ścianach pochyłych, z nadwieszoną izbicą.

Z beszowską dzwonicą wiąże się legenda dotycząca dzwonu. Legenda głosi, że w lesie, w pobliżu drogi prowadzącej ze Staszowa do Stopnicy, leżał wielki płaski kamień. Pewnego dnia, przed wielu laty, chłopci pasący nieopodal krowy, znaleźli na nim duży dzwon. Z niedowierzaniem zaczęli go oglądać i dotykać, a jeden z chłopów zapytał:

- Coś ty za jeden?

- Dzwon - usłyszeli odpowiedź dzwonu.

Zamarli z niedowierzania, a po chwili pastuch zadał kolejne pytanie:

- Jak masz na imię i co tu robisz?

- Jestem Jan. Odpoczywam.

- Skąd przychodzisz? – dopytywał chłop.

- Z Częstochowy.

- A dokąd idziesz?

- Do Beszowej – odpowiedział dzwon.

Chłopci nie wierzyli, że dzwon może mówić. Myśleli, że to jakaś sztuczka lub podstęp i zaczęli chłostać dzwon batami. Każde uderzenie powodowało, że dzwon jęczał coraz głośniejsze i bardziej przeraźliwie. W końcu zsunął się z kamienia i wydając głuche dźwięki, ruszył w dalszą wędrowkę trafiając do Beszowej. Dziś na czasy dzwonu można zobaczyć ślady batów.

Bibliografia:

- Zub J., Dzieje kościoła i klasztoru paulińskiego w Beszowej po kasacie zakonu (w:) Studia Claromontana, t. 10, 1989, s. 479-487.
- Węclawowicz T., Małopolska i ziemie ruskie Korony (w:) Architektura gotycka w Polsce, Warszawa 1995.
- <http://www.parafiabeszowa.pl/>

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektów: stan bardzo dobry.

Dzwonnica w latach 2019-2020 została objęta remontem:

Etap I - "Remont posadowienia, remont konstrukcji słupowo-ryglowej"- rok 2019,

Etap II - " Wymiana więźby dachowej" - rok 2020,

Etap III - " Wymiana pokrycia dachowego, poprawa instalacji odgromowej.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
12.11.2021r.

1d GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
KAPLICA NA PLACU PRZED KOŚCIOŁEM ŚŚ. PIOTRA I PAWŁA

2. Czas powstania
XIX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (kolor niebieski 1d).

4. Adres
Beszowa 26
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie
Nr ewid. dz. 261202_2.0001.443

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

WEZ

8. Historia, opis i wartości

Historia kaplicy sięga XIX wieku. – kościół wzmiankowany jest w 1326 roku. Obiekt murowany znajdujący się przy kompleksie Zespołu klasztorного paulinów.

Bibliografia:

- Węclawowicz T., Małopolska i ziemie ruskie Korony (w:) Architektura gotycka w Polsce, Warszawa 1995.
- <http://www.parafiabeszowa.pl/>

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu: bardzo zniszczony.

Kaplica posiada duże ubytki w elewacji oraz zniszczone pokrycie dachowe.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
24.05.2022r.

2 GEZ

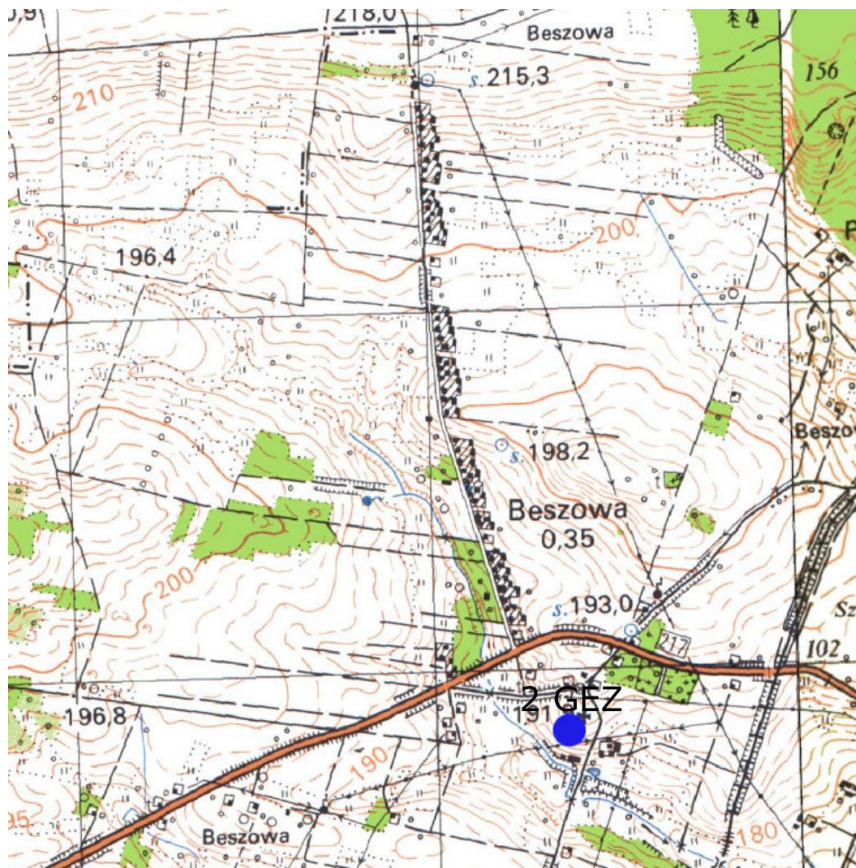
KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
CMENTARZ RZYMSKOKATOLICKI PRZYKOŚCIELNY PARAFIALNY W
BESZOWEJ

2. Czas powstania
Data założenia 1407 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem
(kolor niebieski nr 2).

4. Adres
Beszowa (ob. Kościoła pw. Św.
Apostołów Piotra i Pawła)
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

Nr rej. zab. A.852/1-3, dec. z dnia 30.09.2020 r.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące Obecnie nieczynny (brak nagrobków). Porośnięty trawą.
Cmentarz rzymskokatolicki przykościelny o powierzchni ok. 0,9 ha położony jest na południowym skraju wsi Beszowa, około 500 metrów od drogi krajowej nr 79 relacji Sandomierz-Kraków, pomiędzy ogrodem plebańskim a polami. Założony został przed 1326 rokiem cmentarz znajduje się w zespole klasztornym Paulinów w Beszowej. Obecnie nieczynny (brak nagrobków). Porośnięty trawą, wzdłuż ogrodzenia kilkanaście drzew.	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.

3 GEZ

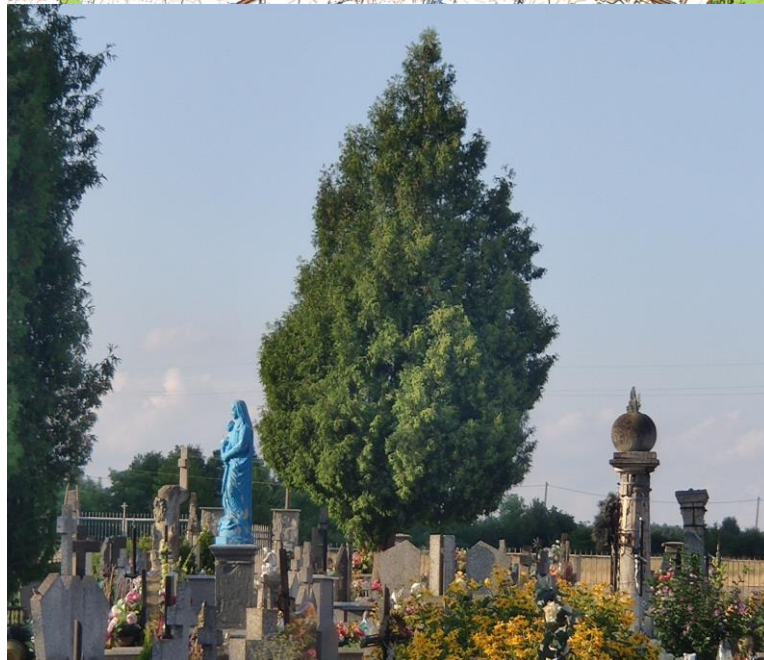
KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
CMENTARZ PARAFIALNY RZYMSKOKATOLICKI W BESZOWEJ

2. Czas powstania
stara część, 2 ćw. XIX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (kolor niebieski nr 3).

4. Adres
Beszowa (ob. na DK 79)
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

ID 643784
A-853 z 19.10.1989
Nr rej. zab.: 416/89

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące Stan dobry.
<p>Pow. 1,8 ha Cmentarz rzymskokatolicki, czynny o powierzchni 1,8 ha, otoczony polami, usytuowany jest na południowym skraju wsi Beszowa, przy drodze krajowej nr 79, około 300 metrów od kościoła parafialnego. Założony został w końcu XVIII wieku. Plan zbliżony do prostokąta otoczony ogrodzeniem metalowym z bramą w połowie podłużnego boku. Rozplanowanie cmentarza jest regularne, z trzema alejami podłużnymi z środkową na osi bramy, połączonymi aleją poprzeczną. Aleje dzielą cmentarz na sześć różnej wielkości kwater. Zachowanych jest kilkanaście nagrobków z XVIII/XIX wieku i początków XX wieku. Na cmentarzu znajduje się również mogiła zbiorowa 72 powstańców styczniowych z wystawionym w 1970 roku pomnikiem. Na terenie cmentarza znajduje się figura z końca XVII lub z początków XVIII wieku w formie kolumny. Cmentarz pozbawiony jest właściwie zieleni wysokiej poza pojedynczymi rozproszonymi tujami i sosnami.</p> <p>Administrator: Parafia ŚŚ. Apostołów Piotra i Pawła w Beszowej.</p>	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.

4 GEZ

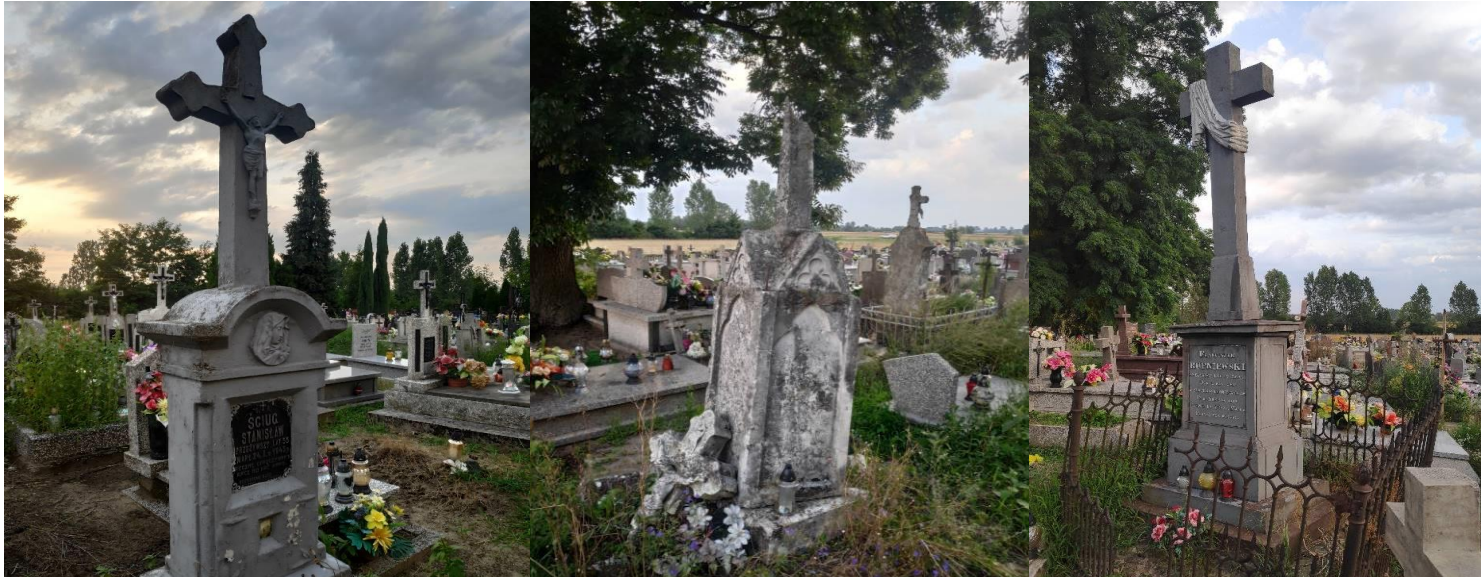
KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
GACE SŁUPIECKIE

1. Nazwa
CMENTARZ RZYMSKOKATOLICKI W GACACH SŁUPIECKICH

2. Czas powstania
Założony w drugiej ćw. XIX w., powiększony na początku lat osiemdziesiątych XX w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (nr 4).

4. Adres
Gace Słupieckie
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

7. Historia, opis i wartości

Cmentarz czynny o powierzchni 2,1 ha. Położony przy drodze łączącej Gace z Zofiówką, na południe od kościoła w Szczebzuszku, na niewielkim piaszczystym wzniesieniu, otoczony polami. Założony w drugiej ćw. XIX w., powiększony na początku lat osiemdziesiątych XX w. Na planie prostokąta, otoczony współczesnym ogrodzeniem z betonowych prefabrykowanych elementów. Rozplanowanie nieregularne, z jedną alejką wzdłużną biegnącą od wejścia faliście w głąb cmentarza, brak wydzielonych kwater. Nieliczne nagrobki z XIX i pocz. XX w. – najstarszy z 1847 r. – głównie eklektyczne i neogotyckie, w formie krzyży na cokołach lub figur. Zadrzewienie – młode samosiewy, w części środkowej (najstarszej) cmentarza i przy alei pojedyncze egzemplarze starych jesionów, klonów i robinii.
Administrator: Parafia Św. Jana Chrzciciela w Szczebzuszku.

8. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Stan zadowalający, niektóre nagrobki wymagają prac naprawczych.

9. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
08.11.2021r.

5 GEZ

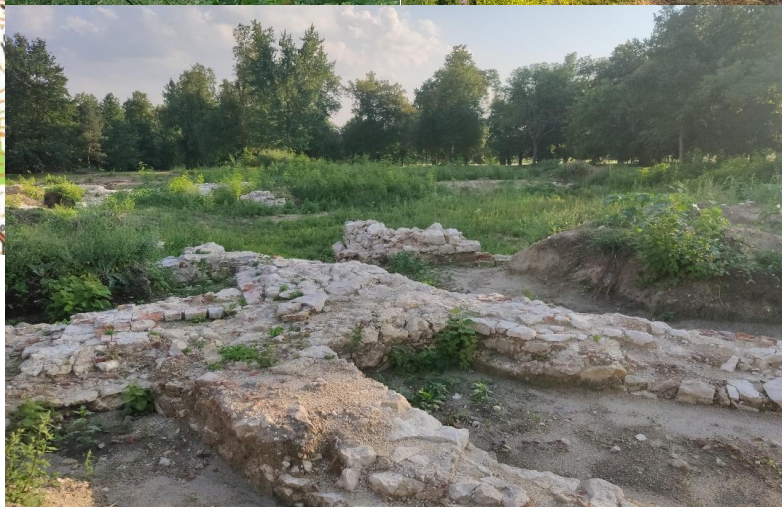
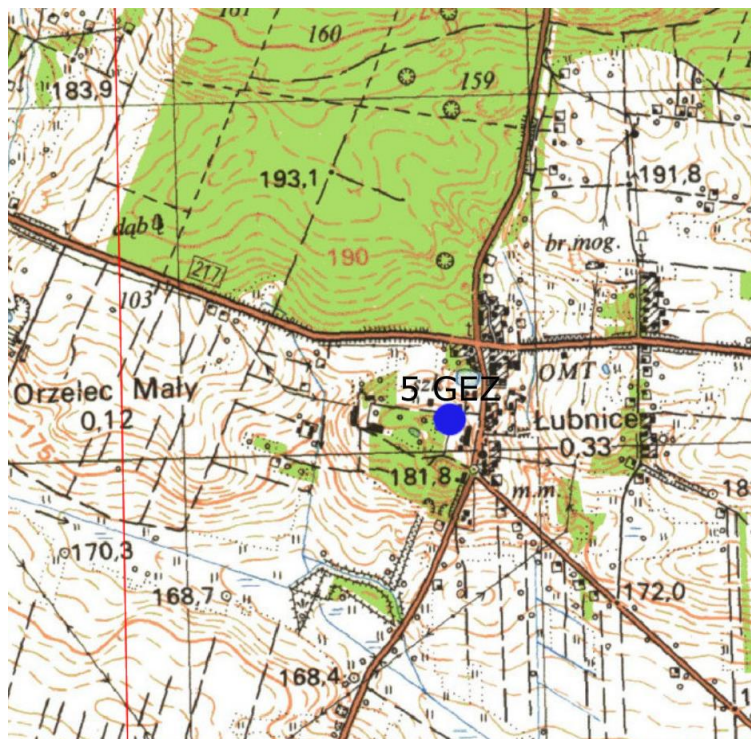
KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
ŁUBNICE

1. Nazwa
POZOSTAŁOŚCI ZESPOŁU PAŁACOWEGO:
- FUNDAMENTY PAŁACU,
- PARK PAŁACOWY

2. Czas powstania
XVIII-XIX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (kolor niebieski nr 5).

4. Adres
Łubnice
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

ID 779503
A-854 z 27.05.1986

8. Historia, opis i wartości

Zespół pałacowy z ogrodami w Łubnicach wzniesiony został ok. 1688 roku dla Stanisława Herakliusza Lubomirskiego wg projektów Tylmana z Gameren, jednego z największych architektów działających w Polsce w XVII wieku. Zgodnie z treścią źródeł historycznych pałac zlokalizowany był na niewielkim wzniesieniu i wraz z dwiema oficynami bocznymi, tworzył w planie prostokąt, uzupełniony dwoma alkierzami, wtopionymi w narożniki korpusu od strony południowej. Środkowa część pałacu, tworząca ryzality na obu dłuższych elewacjach, była wyższa i miała w zasadzie dwie kondygnacje. Pozostałe partie pałacu były parterowe. Część środkowa pałacu, nakryta była dachem dwuspadowym. Pałac był wykonany z cegły i otynkowany, dachy były pokryte gontem.

Architektura zewnętrzna obiektu, bardzo bogato potraktowana na ryzalitach osiowych dłuższych elewacji pałacu, poza nimi była bardzo skromna. Oba ryzality osiowe mieściły portale, które razem z oknami nad nimi tworzyły główny akcent plastyczny ryzalitu, a tym samym i całej elewacji. Na tympanonie północnym przedstawiony był Bachus na rydwanie z lwami, na południowym - Diana w otoczeniu nimf i Akteon z psami.

Od Lubomirskiego dobra łubnickie wraz z pałacem przeszły w ręce Stanisława Opalińskiego, a po jego śmierci odziedziczyła je w 1704 roku córka Herakliusza Lubomirskiego – Elżbieta. W latach 1712-1713 nowa właścicielka rozpoczęła przebudowę i rozbudowę skromnej do tej pory siedziby magnackiej w Łubnicach. Wspomniana Elżbieta Sieniawska prowadziła ożywioną działalność jako inicjatorka budowy i przebudowy szeregu obiektów pałacowych i sakralnych. Przystępując do przebudowy pałacu w Łubnicach zatrudniła najlepszych w jej czasach artystów, rzemieślników i ogrodników.

W historii polskiej sztuki ogrodowej łubnickie ogrody są przykładem najpiękniejszych barokowych założeń XVII wieku.

Podczas przebudowy pałacu w 1855 roku przez Adama Potockiego zaczęto wznosić tarasy boczne i balkony, nadbudowano piętro ze skrzydłami od strony ogrodu. Jednakże pożar, który został zaprószony, przerwał prace. Właściwie to ogień doprowadził pałac do ruiny, a następni właściciele nie byli zainteresowani gruntownym odnowieniem tego obiektu. Przerwanie prac w wyniku pożaru i pozostawienie pałacu w ruinie nie sprzyjało również podejmowaniu dalszych prac modernizacyjnych w ogrodzie. Można więc założyć, że to co przetrwało do XX wieku pochodzi z końca XVII w. ze zmianami dokonanymi w roku 1723.

Po przejęciu obiektu w Łubnicach przez rodzinę Dulębów w okresie międzywojennym pałac był jeszcze użytkowany jednak okazjonalnie: użytkowana była okazjonalnie jedynie kaplica pałacowa na potrzeby okolicznej ludności. Obiekt został doszczętnie zburzony w październiku i listopadzie 1944 roku na polecenie ówczesnego komendanta gminy Łubnice starszego lejtnanta Włodzimierza Martynowicza. Po rozebraniu pałacu obecny park zatracił swą przewodnią rolę reprezentacyjnego dopełnienia całości założenia przestrzennego. Pomimo znacznych strat w drzewostanie park w Łubnicach nadal stanowi rzadkie skupisko ponad 100 letniego starodrzewia lipowego i dębowego.

Teren zespołu pałacowo-parkowo-folwarcznego w Łubnicach został podzielony ze

względu na własność już w latach 30. XX wieku Aktualnie z kompleksu pozostało zabytkowe założenie pałacowo-ogrodowe z fundamentami pałacu Radziwiłłów z II połowy XVII w. znajdujące się w miejscowości Łubnice tj. pozostałości fundamentów pałacu, mury, 2 poł. XVII, przebudowa ok. 1700 i 1715-1729, nadbudowa piętra i przebudowa 1855, rozebrany 1945 r. oraz pozostałości parku krajobrazowego, XVIII w., projektant Jan Kindel /lub Kendel.

Na części dawnego folwarku (od północno-wschodniej strony) została wybudowana szkoła wraz z zespołem sportowym, część północno-zachodnia, należąca do rodziny Dulębów wraz z reliktem dawnych zabudowań folwarcznych jest użytkowana jako zaplecze gospodarstwa rolnego należącego do rodziny. Park pałacowy, zlokalizowany od strony południowej pałacu, a raczej miejsca jego dawnej lokalizacji, z zachowanym zabytkowym drzewostanem zdaje się być ostatnim reliktem założenia. Wspomniany obszar jest aktualnie własnością gminy Łubnice – park stał się terenem zieleni publicznej.

Bibliografia:

- Andrzej Celichowski, Jadwiga Heyda (Biuro Studiów i Projektów Lasów Państwowych w Łodzi, Samodzielny Zespół Zieleni): Ewidencja parku w Łubnicach, Łódź, 1984
- Wawrzyniec Siek : Opis historyczny miasta i parafii Staszów. Radom 1918 i Sandomierz 1937
- PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU, Artur Cebula Anna Kunkel Architektki Sowa Wola Folwarczna, ul. Rysia 13; 05–152 Czosnow
- <http://www.lubnice.eu/o-miescie/historia-i-tradycje/historia-gminy/24-historia-gminy>
- <http://www.polskiezabytki.pl/m/obiekt/8835/Lubnice/>

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji Obecnie w kompleksie prowadzone są działania z zakresu projektu pn. Rewaloryzacja zabytkowego parku „Lipiny” wraz z przebudową oraz zmianą sposobu użytkowania budynku po GS „SCH” w Łubnicach oraz instalacją monitoringu wizyjnego”

w skład, której wchodzi następujące zadania:

- Poprawa funkcjonalno-przestrzenna poprzez rewaloryzację zabytkowego Parku „Lipiny” w Łubnicach polegająca na rewaloryzacji reliktyw ogrodu pałacowego w miejscowości Łubnice w obrębie działki nr 199 o powierzchni 4.77 ha. m.in. poprzez budowę nawierzchni utwardzonych alei parkowych pieszych i pieszo-jezdnych, konserwację reliktyw fundamentów zabytkowego pałacu, instalację elementów małej architektury parkowej, budowę sieci oświetlenia terenu oraz rekonstrukcja i rewitalizacja szaty roślinnej parku poprzez konserwację i dokonanie nasadzeń roślinności niskiej oraz wysokiej, a także budowy zjazdu publicznego z drogi powiatowej na działkę 199;
- Przebudowa wraz ze zmianą sposobu użytkowania budynku na centrum informacji turystycznej oraz izby pamięci regionalnej wraz z zagospodarowaniem terenu polegające na przebudowie budynku dawnego skupu żywca na Centrum Informacji Turystycznej wraz z przebudową przyłączy infrastruktury technicznej (na działkach nr 265 i 436/3) i budową zbiornika na ścieki bytowe na działce nr ew. 199 (zgodnie z dokumentacją techniczną stanowiącą załącznik nr 6 do niniejszej SIWZ);
- Poprawa bezpieczeństwa na terenie miejscowości Łubnice poprzez zakup i montaż monitoringu polegające na instalacji monitoringu wizyjnego (CCTV) w miejscach publicznych na działkach ew. nr 199, 198/16, 272/2, 198/39, 198/7, 280/1, 280/2

Zadanie realizowane od grudnia 2020 r. Termin zakończenia zadania 30.09.2022 r.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
08.11.2021r.

6 GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
ŁUBNICE

1. Nazwa
FUNDAMENTY PAŁACU W ZESPOLE PAŁACOWYM W ŁUBNICACH

2. Czas powstania
XVIII-XIX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (kolor niebieski nr 6).

4. Adres
Łubnice
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

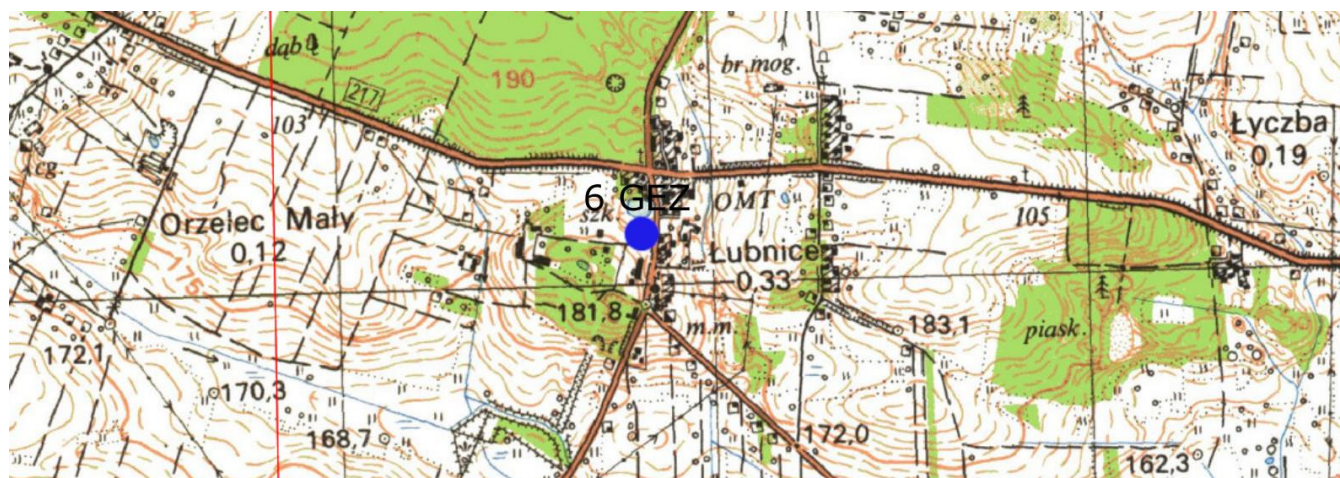
5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
A-854 z 27.05.1986

8. Historia, opis i wartości

Zespół pałacowy z ogrodami w Łubnicach wzniesiony został ok. 1688 roku dla Stanisława Herakliusza Lubomirskiego wg projektów Tylmana z Gameren, jednego z największych architektów działających w Polsce w XVII wieku. Zgodnie z treścią źródeł historycznych pałac zlokalizowany był na niewielkim wzniesieniu i wraz z dwiema oficynami bocznymi, tworzył w planie prostokąt, uzupełniony dwoma alkierzami, wtopionymi w narożniki korpusu od strony południowej. Środkowa część pałacu, tworząca ryzality na obu dłuższych elewacjach, była wyższa i miała w zasadzie dwie kondygnacje. Pozostałe partie pałacu były parterowe. Część środkowa pałacu, nakryta była dachem dwuspadowym. Pałac był wykonany z cegły i otynkowany, dachy były pokryte gontem.

Architektura zewnętrzna obiektu, bardzo bogato potraktowana na ryzalitach osiowych dłuższych elewacji pałacu, poza nimi była bardzo skromna. Oba ryzality osiowe mieściły portale, które razem z oknami nad nimi tworzyły główny akcent plastyczny ryzalitu, a tym samym i całej elewacji. Na tympanonie północnym przedstawiony był Bachus na rydwaniu z lwami, na południowym - Diana w otoczeniu nimf i Akteon z psami.

Od Lubomirskiego dobra łubnickie wraz z pałacem przeszły w ręce Stanisława Opalińskiego, a po jego śmierci odziedziczyła je w 1704 roku córka Herakliusza Lubomirskiego – Elżbieta. W latach 1712-1713 nowa właścicielka rozpoczęła przebudowę i rozbudowę skromnej do tej pory siedziby magnackiej w Łubnicach. Wspomniana Elżbieta Sieniawska prowadziła ożywioną działalność jako inicjatorka budowy i przebudowy szeregu obiektów pałacowych i sakralnych. Przystępując do przebudowy pałacu w Łubnicach zatrudniła najlepszych w jej czasach artystów, rzemieślników i ogrodników.

Podczas przebudowy pałacu w 1855 roku przez Adama Potockiego zaczęto wznosić tarasy boczne i balkony, nadbudowano piętro ze skrzydłami od strony ogrodu. Jednakże pożar, który został zaprószony, przerwał prace. Właściwie to ogień doprowadził pałac do ruiny, a następni właściciele nie byli zainteresowani gruntownym odnowieniem tego obiektu. Przerwanie prac w wyniku pożaru i pozostawienie pałacu w ruinie nie sprzyjało również podejmowaniu dalszych prac modernizacyjnych w ogrodzie. Można więc założyć, że to co przetrwało do XX wieku pochodzi z końca XVII w. ze zmianami dokonanymi w roku 1723.

Po przejściu obiektu w Łubnicach przez rodzinę Dulębów w okresie międzywojennym pałac był jeszcze użytkowany jednak okazjonalnie: użytkowana była okazjonalnie jedynie kaplica pałacowa na potrzeby okolicznej ludności. Obiekt został doszczętnie zburzony w październiku i listopadzie 1944 roku na polecenie ówczesnego komendanta gminy Łubnice starszego lejtnanta Włodzimierza Martynowicza.

Aktualnie stan: zabytkowe założenie pałacowo-ogrodowe z fundamentami pałacu Radziwiłłów z II połowy XVII w. znajdujące się w miejscowości Łubnice tj. pozostałości fundamentów pałacu, mury, 2 poł. XVII, przebudowa ok. 1700 i 1715-1729, nadbudowa piętra i przebudowa 1855, rozebrany 1945 r.

Bibliografia

- PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU, Artur Cebula Anna Kunkel Architekci Sowa Wola Folwarczna, ul. Rysia 13; 05-152 Czosnów
- <http://www.lubnice.eu/o-miescie/historia-i-tradycje/historia-gminy/24-historia-gminy>
- <http://www.polskiezabytki.pl/m/obiekt/8835/Lubnice/>

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Obecnie w kompleksie prowadzone są działania z zakresu projektu pn. Rewaloryzacja zabytkowego parku „Lipiny” wraz z przebudową oraz zmianą sposobu użytkowania budynku po GS „SCH” w Łubnicach oraz instalacją monitoringu wizyjnego”
w skład, której wchodzi następujące zadania:

- Poprawa funkcjonalno-przestrzenna poprzez rewaloryzację zabytkowego Parku „Lipiny” w Łubnicach polegająca na rewaloryzacji relikwów ogrodu pałacowego w miejscowości Łubnice w obrębie działki nr 199 o powierzchni 4.77 ha. m.in. poprzez budowę nawierzchni utwardzonych alei parkowych pieszych i pieszo-jezdnych, konserwację relikwów fundamentów zabytkowego pałacu, instalację elementów małej architektury parkowej, budowę sieci oświetlenia terenu oraz rekonstrukcją i rewitalizacją szaty roślinnej parku poprzez konserwację i dokonanie nasadzeń roślinności niskiej oraz wysokiej, a także budowy zjazdu publicznego z drogi powiatowej na działkę 199;
- Przebudowa wraz ze zmianą sposobu użytkowania budynku na centrum informacji turystycznej oraz izby pamięci regionalnej wraz z zagospodarowaniem terenu polegające na przebudowie budynku dawnego skupu żywca na Centrum Informacji Turystycznej wraz z przebudową przyłączy infrastruktury technicznej (na działkach nr 265 i 436/3) i budową zbiornika na ścieki bytowe na działce nr ew. 199 (zgodnie z dokumentacją techniczną stanowiącą załącznik nr 6 do niniejszej SIWZ);
- Poprawa bezpieczeństwa na terenie miejscowości Łubnice poprzez zakup i montaż monitoringu polegające na instalacji monitoringu wizyjnego (CCTV) w miejscach publicznych na działkach ew. nr 199, 198/16, 272/2, 198/39, 198/7, 280/1, 280/2

Zadanie realizowane od grudnia 2020 r. Termin zakończenia zadania 30.09.2022 r.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
08.11.2021r.

7 GEZ

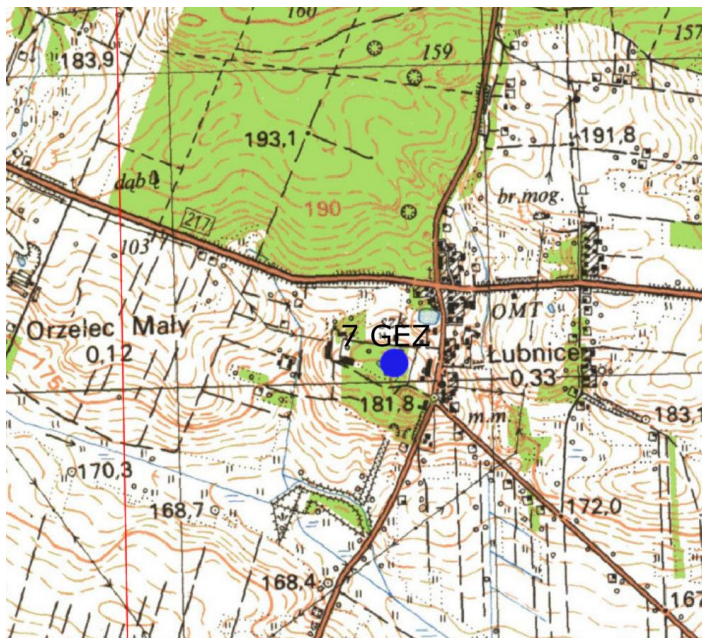
KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
ŁUBNICE

1. Nazwa
PARK W ZESPOLE PAŁACOWYM W ŁUBNICACH

2. Czas powstania
1712-1777

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (kolor niebieski nr 7).

4. Adres
Łubnice
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
ID 643785
A-854 z 27.05.1986

8. Historia, opis i wartości

Zespół pałacowy z ogrodami w Łubnicach wzniesiony został ok. 1688 roku dla Stanisława Herakliusza Lubomirskiego wg projektów Tylmana z Gameren, jednego z największych architektów działających w Polsce w XVII wieku. Zgodnie z treścią źródeł historycznych pałac zlokalizowany był na niewielkim wzniesieniu i wraz z dwiema oficynami bocznymi, tworzył w planie prostokąt, uzupełniony dwoma alkierzami, wtopionymi w narożniki korpusu od strony południowej. Środkowa część pałacu, tworząca ryzality na obu dłuższych elewacjach, była wyższa i miała w zasadzie dwie kondygnacje. Pozostałe partie pałacu były parterowe. Część środkowa pałacu, nakryta była dachem dwuspadowym. Pałac był wykonany z cegły i otynkowany, dachy były pokryte gontem.

Architektura zewnętrzna obiektu, bardzo bogato potraktowana na ryzalitech osiowych dłuższych elewacji pałacu, poza nimi była bardzo skromna. Oba ryzality osiowe mieściły portale, które razem z oknami nad nimi tworzyły główny akcent plastyczny ryzalitu, a tym samym i całej elewacji. Na tympanonie północnym przedstawiony był Bachus na rydwaniu z lwami, na południowym - Diana w otoczeniu nimf i Akteon z psami.

Od Lubomirskiego dobra łubnickie wraz z pałacem przeszły w ręce Stanisława Opalińskiego, a po jego śmierci odziedziczyła je w 1704 roku córka Herakliusza Lubomirskiego – Elżbieta. W latach 1712-1713 nowa właścicielka rozpoczęła przebudowę i rozbudowę skromnej do tej pory siedziby magnackiej w Łubnicach. Wspomniana Elżbieta Sieniawska prowadziła ożywioną działalność jako inicjatorka budowy i przebudowy szeregu obiektów pałacowych i sakralnych. Przystępując do przebudowy pałacu w Łubnicach zatrudniła najlepszych w jej czasach artystów, rzemieślników i ogrodników.

W historii polskiej sztuki ogrodowej łubnickie ogrody są przykładem najpiękniejszych barokowych założen XVII wieku.

Podczas przebudowy pałacu w 1855 roku przez Adama Potockiego zaczęto wznosić tarasy boczne i balkony, nadbudowano piętro ze skrzydłami od strony ogrodu. Prace przerwał pożar. Przerwanie prac i pozostawienie pałacu w ruinie nie sprzyjało podejmowaniu dalszych prac modernizacyjnych w ogrodzie.

Po przejęciu obiektu w Łubnicach przez rodzinę Dulębów w okresie międzywojennym pałac był jeszcze użytkowany, jednak okazjonalnie: użytkowana była okazjonalnie jedynie kaplica pałacowa na potrzeby okolicznej ludności. Obiekt został doszczętnie zburzony w październiku i listopadzie 1944 roku na polecenie ówczesnego komendanta gminy Łubnice starszego lejtnanta Włodzimierza Martynowicza. Po rozebraniu pałacu obecny park stracił swą przewodnią rolę reprezentacyjnego dopełnienia całości założenia przestrzennego. Pomimo znacznych strat w drzewostanie park w Łubnicach nadal stanowi rzadkie skupisko ponad 100 letniego starodrzewia lipowego i dębowego.

Aktualnie stan: z kompleksu pozostało zabytkowe założenie pałacowo-ogrodowe z fundamentami pałacu Radziwiłłów z II połowy XVII w. znajdujące się w miejscowości Łubnice oraz pozostałości parku krajobrazowego, XVIII w., projektant Jan Kindel /lub Kendel.

Bibliografia:

- Andrzej Celichowski, Jadwiga Heyda (Biuro Studiów i Projektów Lasów Państwowych w Łodzi, Samodzielny Zespół Zieleni): Ewidencja parku w Łubnicach, Łódź, 1984
- Wawrzyniec Siek : Opis historyczny miasta i parafii Staszów. Radom 1918 i Sandomierz 1937
- PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU, Artur Cebula Anna Kunkeł Architekci Sowa Wola Folwarczna, ul. Rysia 13; 05–152 Czosnow
- <http://www.lubnice.eu/o-miescie/historia-i-tradycje/historia-gminy/24-historia-gminy>
- <http://www.polskiezabytki.pl/m/obiekt/8835/Lubnice/>

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Obecnie w kompleksie prowadzone są działania z zakresu projektu pn. Rewaloryzacja zabytkowego parku „Lipiny” wraz z przebudową oraz zmianą sposobu użytkowania budynku po GS „SCH” w Łubnicach oraz instalacją monitoringu wizyjnego”
w skład, której wchodzi następujące zadania:

- Poprawa funkcjonalno-przestrzenna poprzez rewaloryzację zabytkowego Parku „Lipiny” w Łubnicach polegająca na rewaloryzacji relikwów ogrodu pałacowego w miejscowości Łubnice w obrębie działki nr 199 o powierzchni 4.77 ha. m.in. poprzez budowę nawierzchni utwardzonych alei parkowych pieszych i pieszo-jezdnych, konserwację relikwów fundamentów zabytkowego pałacu, instalację elementów małej architektury parkowej, budowę sieci oświetlenia terenu oraz rekonstrukcją i rewitalizacją szaty roślinnej parku poprzez konserwację i dokonanie nasadzeń roślinności niskiej oraz wysokiej, a także budowy zjazdu publicznego z drogi powiatowej na działkę 199;
- Przebudowa wraz ze zmianą sposobu użytkowania budynku na centrum informacji turystycznej oraz izby pamięci regionalnej wraz z zagospodarowaniem terenu polegające na przebudowie budynku dawnego skupu żywności na Centrum Informacji Turystycznej wraz z przebudową przyłączy infrastruktury technicznej (na działkach nr 265 i 436/3) i budową zbiornika na ścieki bytowe na działce nr ew. 199 (zgodnie z dokumentacją techniczną stanowiącą załącznik nr 6 do niniejszej SIWZ);
- Poprawa bezpieczeństwa na terenie miejscowości Łubnice poprzez zakup i montaż monitoringu polegające na instalacji monitoringu wizyjnego (CCTV) w miejscach publicznych na działkach ew. nr 199, 198/16, 272/2, 198/39, 198/7, 280/1, 280/2

Zadanie realizowane od grudnia 2020 r. Termin zakończenia zadania 30.09.2022 r.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
08.11.2021r.

8 GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
SZCZEBRZUSZ (ZOFIÓWKA)

1. Nazwa
KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. JANA CHRZCICIELA (MUROWANY) W
SZCZEBRZUSZU

2. Czas powstania
1939 r., rozbudowa 1950 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (nr 8).

4. Adres
Szczecbrzus (Zofiówka)
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

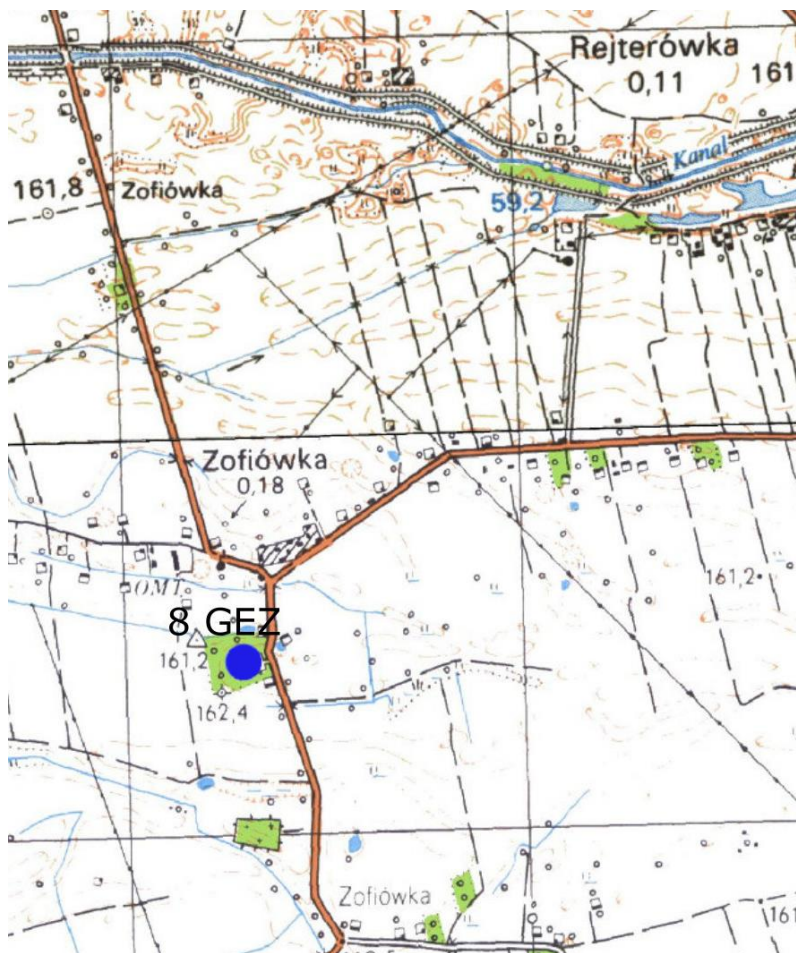
województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji Obiekt w stanie bardzo dobrym.
<p>Kościół parafialny pw. św. Jana Chrzciciela w Szczepczuszu został wybudowany w latach 1939-1952 zgodnie z projektem Wacława Borowieckiego. Pracami budowlanymi kierował Karol Słapczyński. Podczas budowy świątyni szczególnie zasłużyli się Wincenty Majka, Stanisław Wiśniewski oraz Stanisław Gałka. Uroczystego poświęcenia kościoła dokonał bp W. Wójcik w 1965 r. Malatura wnętrza świątyni została wykonana przez K. Dąbrowskiego z Warszawy w 1976 r. W latach 2003-2009 przeprowadzono konserwację kościoła (m.in. wymieniono pokrycie dachowe na miedziane, wykonano nową polichromię, posadzkę w prezbiterium wraz z ołtarzem i ambonką). Świątynia posiada wartości historyczne: nad głównym wejściem znajduje się duża, okrągła rozeta a ściany boczne uformowane są w cztery półkoliste absydy z wąskimi, podłużnymi okienkami na każdej z nich. Murowany i otynkowany szczyt składa się z prostokątnych geometrycznych płaszczyzn. Na dachu kościoła wznosi się walcowata sygnaturka z latarnią - cechy architektury modernizmu.</p> <p>Bibliografia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ https://diecezjasandomierska.pl/szczepczusz-zofiowka-sw-jana-chrzciciela/ 	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 08.11.2021r.</p>

9 GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
FIGURA/RZEŻBA MATKI BOSKIEJ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA W
BESZOWEJ

2. Czas powstania
Ok. poł. XVIII w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (kolor niebieski nr 9).

4. Adres
Beszowa 26
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie
Nr ewid. dz. 261202_2.0001.443

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

Brak.

7. Historia, opis i wartości

Figura wykonana z wapienia prawdopodobnie ok. połowy XVIII wieku przedstawia Matkę Boską Niepokalanego Poczęcia. Katolicka refleksja teologiczna przyjmuje, że łaska **niepokalanego poczęcia** predysponowała Maryję do permanentnej przyjaźni z Bogiem, zdolności niezwykle łatwego wchodzenia z nim w autentyczny kontakt i oświecała jej umysł wiedzą wianą, która skłaniała ją do wybierania zawsze tego, co doskonalsze.

Bibliografia:

- J.T. Leszczyński, Kapliczki, krzyże i figury przydrożna na Ponidziu. Sprawozdanie z badań terenowych prowadzonych w latach 1996-2009

8. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Stan zadowalający.

9. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
08.11.2021r.

10 GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
FIGURA/RZEŻBA ŚW. JANA NAPOMUCENA Z ANIOŁKAMI OBOK ZESPOŁU
KLASZTORNEGO PAULINÓW W BESZOWEJ

2. Czas powstania
XVIII w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (kolor niebieski nr 10).

4. Adres
Beszowa 26
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie
Nr ewid. dz. 261202_2.0001.443

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

Rej. zab. 45.B, poz. 64, dec. z 7.06.2004 r.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji Polichromia figury zniszczona.
Figura/rzeźba Św. Jana Napomucena z aniołkami znajduje się obok Zespołu Klasztornego Paulinów w Beszowej. Powstanie figury datowane jest na XVIII wiek. Figura Świętego ma chronić mieszkańców przez powodziami.	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.

11 GEZ

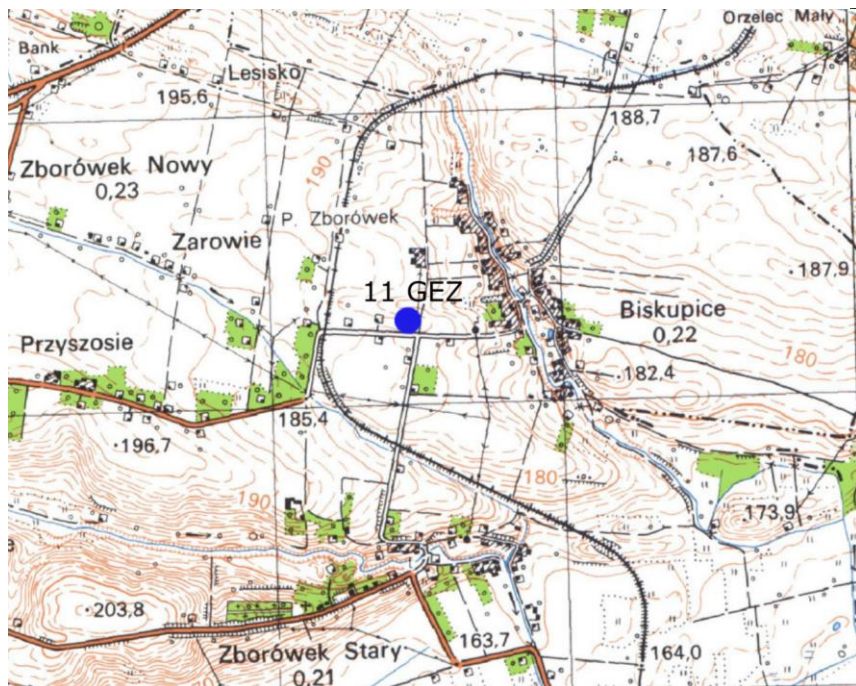
KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
ORZELEC DUŻY

1. Nazwa
KRZYŻ PRZYDROŻNY W ORZELCU DUŻYM

2. Czas powstania
XVII w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (nr 11).

4. Adres
Orzelec Duży, dz. ew. 70/1
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Krzyż przydrożny z XVII wieku w Orzelcu Dużym usytuowany przy drodze Łubnice-Orzelec Duży. Niegdyś stojący na wysepce, po remoncie drogi, zlokalizowany na poboczu. Bibliografia: <ul style="list-style-type: none">➤ J.T. Leszczyński „Kapliczki, krzyże i figury przydrożne na Ponidziu. Sprawozdanie z badań terenowych prowadzonych w latach 1996-2009,➤ Materiały udostępnione przez Gminę Łubnice.	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.

12 GEZ

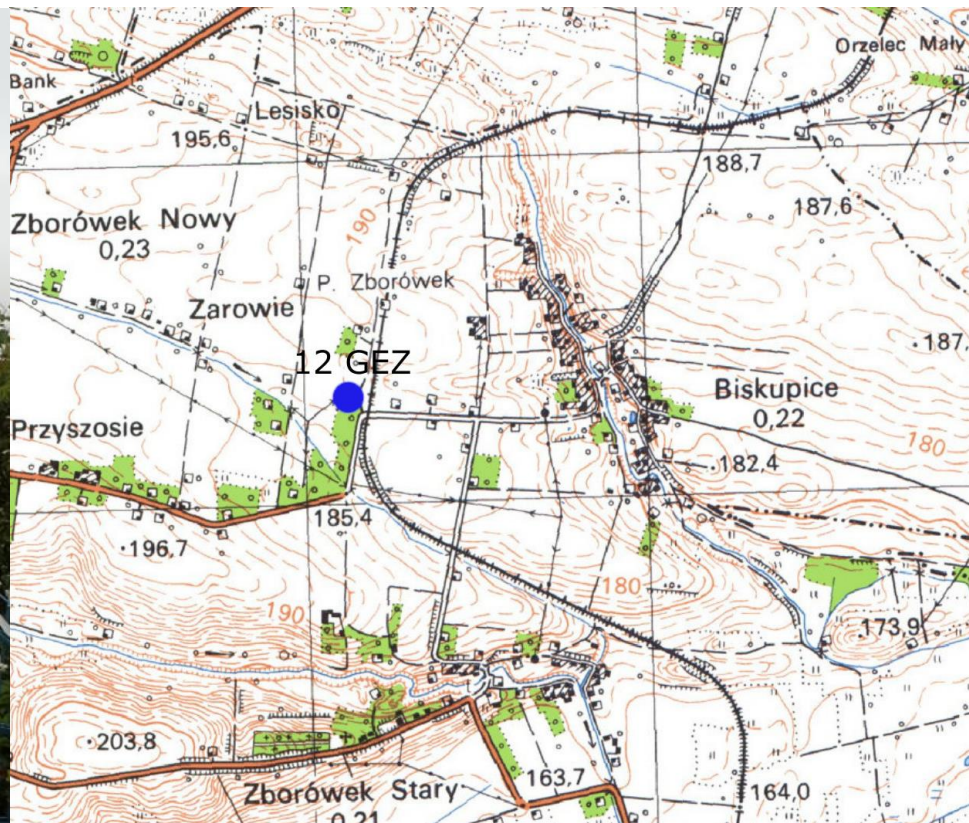
KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
ORZELEC DUŻY

1. Nazwa
FIGURKA MATKI BOSKIEJ W ORZELCU DUŻYM

2. Czas powstania
1989 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (nr 12).

4. Adres
Orzelec Duży, dz. ew. 181
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

Brak.

8. Historia, opis i wartości

Figurka na słupie, przykryta daszkiem ostrosłupowym znajduje się w Orzelcu Dużym przy drodze w kierunku Biskupi i Zborówka. Według tradycji została wzniesiona za rządów dynastii Piastów. Obecna powstała w 1989 r. z fundacji części mieszkańców wsi: Edwarda Świszka, Zdzisława Matuszewskiego, Zdzisława Czecha, Józefa Suchonia i Henryka Krawczyka. Z opowiadań starszych mieszkańców wsi Orzelec Duży, wynika, że pierwotnie figura zlokalizowana była w innym miejscu, a finalnie została przeniesiona na południową stronę drogi.

Według krążącej legendy, w 1863 r. powstańcy w okolicach figurki ukryli skarb. Byli nawet śmiałkowie, którzy próbowali go znaleźć – bezskutecznie.

Bibliografia:

- J.T. Leszczyński „Kapliczki, krzyże i figury przydrożne na Poniidziu. Sprawozdanie z badań terenowych prowadzonych w latach 1996-2009,
- Materiały udostępnione przez Gminę Łubnice.

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Stan kapliczki – dobry.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
12.11.2021r.

13 GEZ

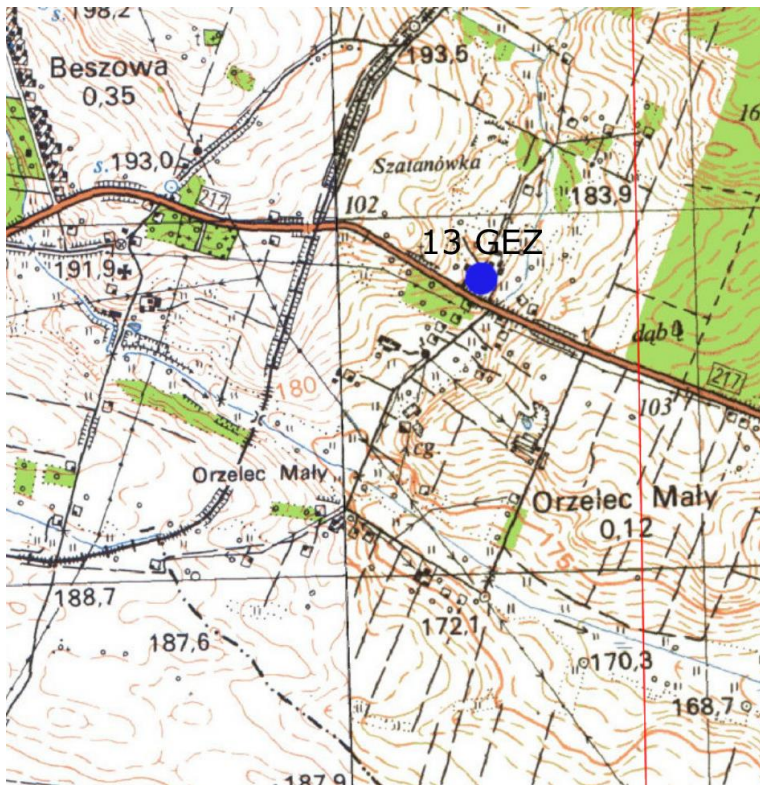
KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
ORZELEC MAŁY

1. Nazwa
KAPLICZKA PRZYDROŻNA W ORZELCU MAŁYM

2. Czas powstania
Prawdopodobnie XIX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (kolor niebieski nr 13).

4. Adres
Orzelec Mały, dz. ew. 25/26
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Stan obiektu - dobry

Kapliczka zlokalizowana jest wzdłuż drogi krajowej nr 79 i wyznacza granicę wsi Orzelec Mały od strony Łubnic. Kapliczka wybudowana prawdopodobnie w XIX wieku ma formę słupkową złożoną z trzonu w formie kolumny zwieńczoną „głowicą”. Kapliczka posiada „niszę”, w której umieszczony jest obraz. Według mieszkańców kapliczka została przniesiona ze swojego pierwotnego miejsca na aktualne podczas budowy drogi krajowej nr 79. Najstarsi mieszkańcy Orzelca Małego, wspominają o istnieniu kościoła o prawach parafialnych w Orzelcu Małym. Obecnie ołtarz ze wspomnianego kościoła znajduje się w kościele Beszowej. W ramach pamięci o kościele i pobożności mieszkańców wsi Orzelec Mały, mieszkańcy wzniesli ww. kapliczkę przydrożną. Usytuowanie kapliczki po północnej stronie drogi nie jest przypadkowe. Po zniszczeniu kościoła w Orzelcu, mieszkańcy przenieśli się do parafii w Beszowej. Figurka została usytuowana tak, aby była skierowana przodem w kierunku kościoła w Beszowej. Fundatorami kapliczki byli prawdopodobnie mieszkańcy wsi Orzelec Mały.

Bibliografia:

- J.T. Leszczyński „Kapliczki, krzyże i figury przydrożne na Ponidziu. Sprawozdanie z badań terenowych prowadzonych w latach 1996-2009,
- Materiały udostępnione przez Gminę Łubnice.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
12.11.2021r.

14 GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
ORZELEC MAŁY

1. Nazwa
KAPLICZKA W ORZELCU MAŁYM

2. Czas powstania
Prawdopodobnie koniec XIX w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (kolor niebieski nr 14).

4. Adres
Orzelec Mały, dz. ew. 21/1
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
ID 643785
A-854 z 27.05.1986

8. Historia, opis i wartości

Kapliczka zlokalizowana jest wzdłuż drogi krajowej nr 79 i wyznacza granicę wsi Orzelec Mały od strony Pacanowa. Kapliczka wybudowana prawdopodobnie pod koniec XIX wieku ma formę słupkową złożoną z trzonu w formie kolumny zwieńczoną „głowicą”. Kapliczka posiada płaskorzeźbę Jezusa.

Według mieszkańców kapliczka została przniesiona ze swojego pierwotnego miejsca na aktualne podczas budowy drogi krajowej nr 79.

Najstarsi mieszkańcy Orzelca Małego, wspominają o istnieniu kościoła o prawach parafialnych w Orzelcu Małym. Obecnie ołtarz ze wspomnianego kościoła znajduje się w kościele Beszowej. W ramach pamięci o kościele i pobożności mieszkańców wsi Orzelec Mały, mieszkańcy wzniesli ww. kapliczkę przydrożną. Usytuowanie kapliczki po północnej stronie drogi nie jest przypadkowe. Po zniszczeniu kościoła w Orzelcu, mieszkańcy przenieśli się do parafii w Beszowej. Figurka została usytuowana tak, aby była skierowana przodem w kierunku kościoła w Beszowej. Fundatorami kapliczki byli prawdopodobnie mieszkańcy wsi Orzelec Mały.

Bibliografia:

- J.T. Leszczyński „Kapliczki, krzyże i figury przydrożne na Ponidziu. Sprawozdanie z badań terenowych prowadzonych w latach 1996-2009,
- Materiały udostępnione przez Gminę Łubnice.

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Stan obiektu - dobry

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
12.11.2021r.

15 GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
SŁUPIEC

1. Nazwa
FIGURA ŚW. JANA NEPOMUCENA W SŁUPCU

2. Czas powstania
XVIII w. 1738 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (nr 15).

4. Adres
Słupiec, dz. ew. 854
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

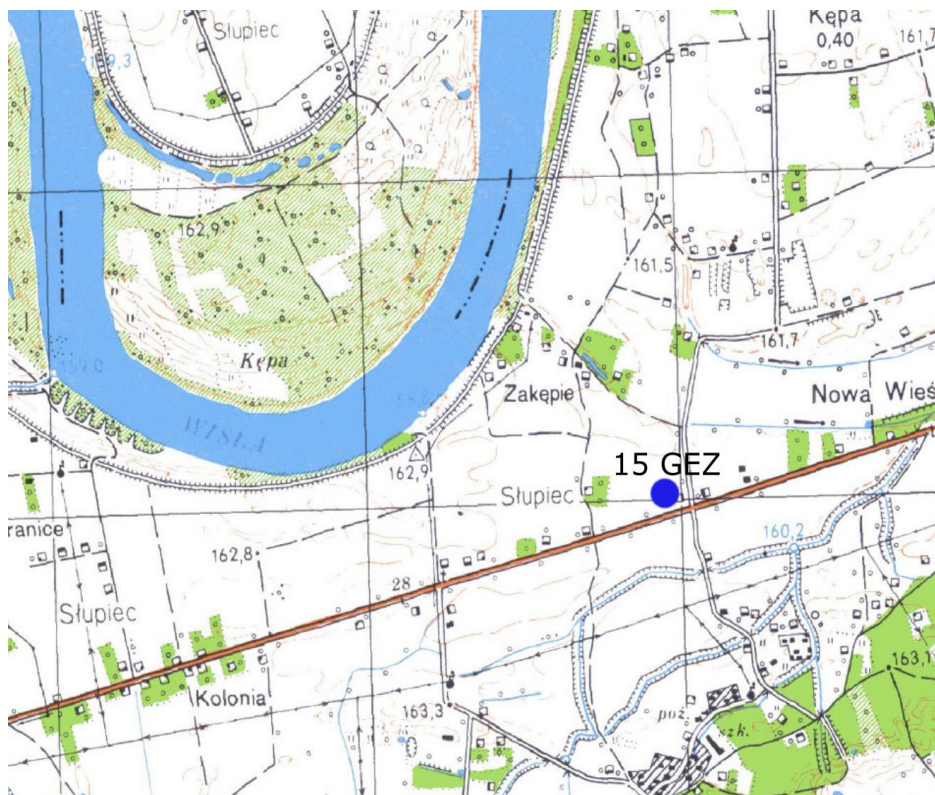
5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji Stan zadowolający.
<p>Figura Świętego Jana Nepomucena znajduje się przy drodze powiatowej Łubnice-Stupiec-Ruszcza, w Stupcu po prawej stronie drogi powiatowej, naprzeciwko spichlerza oraz młyna zbożowego dworku po Radziwiłłach. Figura stoi w kępie drzew. To polichromowana barokowa figura z 1738 r. Rzeźba ustawiona jest na profilowanym cokólniku, a ten na postumencie z gzymsem i płyciną. Krzyż na lewym przedramieniu, biret, efektowny kontrapost przywodzi na myśl grupę podobnych obiektów powstałych najprawdopodobniej w jednym warsztacie w latach 1736-1798 rozsianych wzdłuż traktu Rzeszów-Kraków związanych z fundacjami Potockich.</p> <p>Legenda głosi, że figura ustawiona jest twarzą w kierunku Wisły, aby chronić mieszkańców przez powodzią.</p> <p>Bibliografia:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ J.T. Leszczyński „Kapliczki, krzyże i figury przydrożne na Ponidziu. Sprawozdanie z badań terenowych prowadzonych w latach 1996-2009,➤ Materiały udostępnione przez Gminę Łubnice.	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
08.11.2021r.

16 GEZ

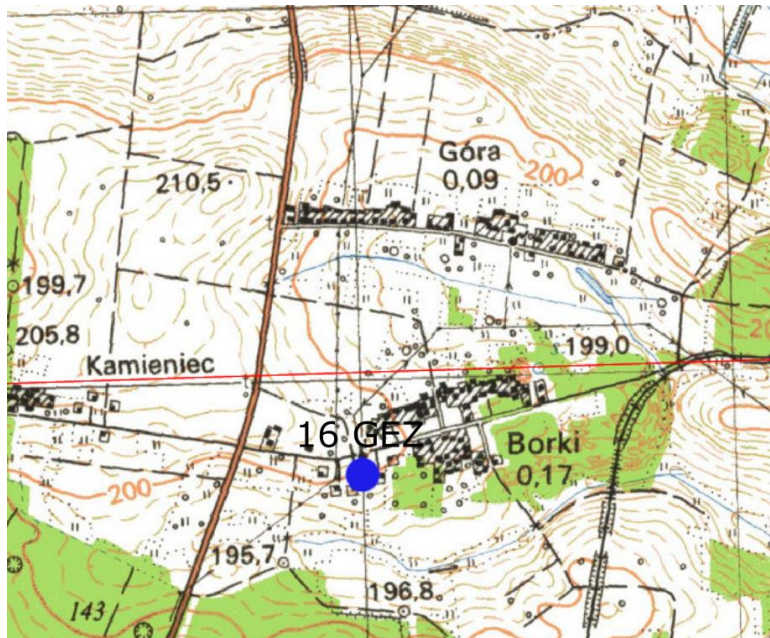
KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
BORKI

1. Nazwa
Zagroda nr 5, obora wł. prywatna

2. Czas powstania
Obora, drewniana, ok. 1910

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (kolor niebieski 16).

4. Adres
Borki
dz.ew.nr 331 wł. Artur Cieniuch
28-232 Lubnice
gm. Lubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Lubnice

6. Formy ochrony
Brak.

7. Historia, opis i wartości

Obora to budynek drewniany, który powstał na początku XX wieku. Budynek przykryty jest eternitem (pierwotnie strzecha). Własność prywatna.

8. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Stan zadowolający.

9. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
08.11.2021r.

17 GEZ

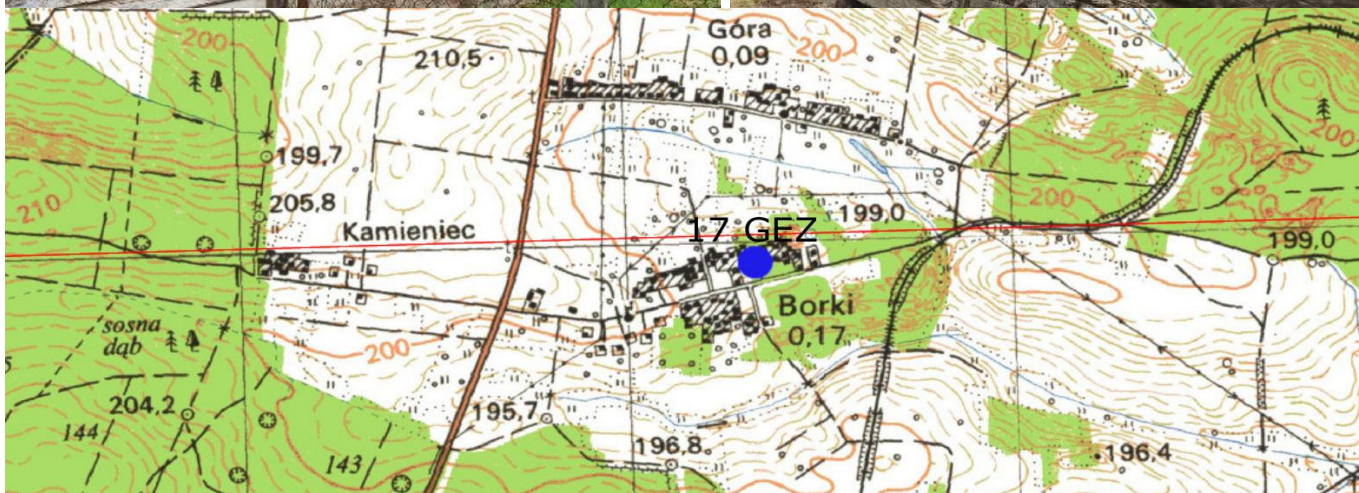
KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
BORKI

1. Nazwa
Zagroda nr 5, dom wł. prywatna

2. Czas powstania
Dom drewniany, ok. 1910

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (kolor niebieski nr 17).

4. Adres
Borki
dz.ew.nr 331 wł Artur Cieniuch
28-232 Lubnice
gm. Lubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Lubnice

6. Formy ochrony
Brak.

7. Historia, opis i wartości

Dom to budynek drewniany, mieszkalny, który powstał na początku XX wieku. Budynek przykryty jest eternitem (pierwotnie strzecha). Własność prywatna.

8. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Stan niezadawalający. Nieszczelna stolarka okienno-
drzwiowa. Ubytki w elewacji budynku.

9. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
08.11.2021r.

18 GEZ

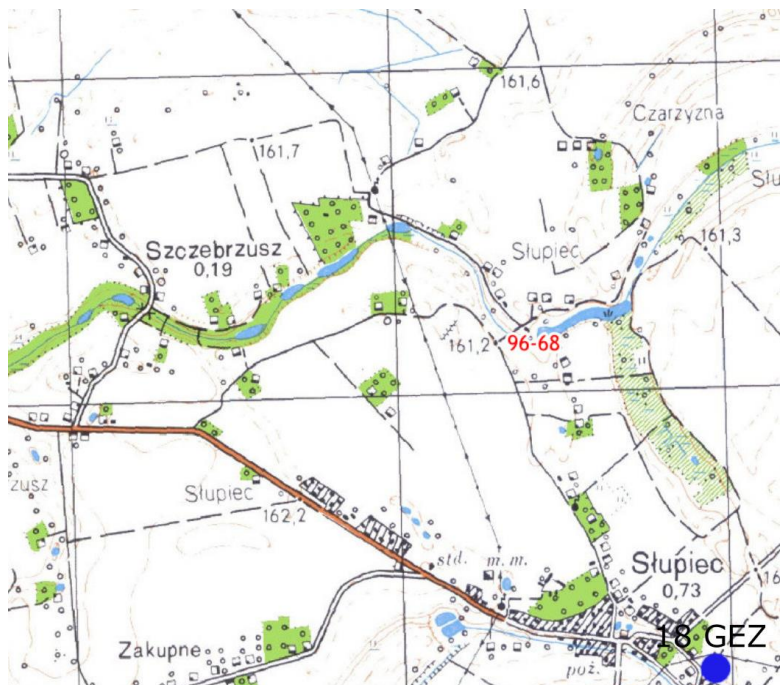
KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
SŁUPCE

1. Nazwa
STRAŻNICA GRANICZNA, OB. SZKOŁA, MUROWANA W SŁUPCACH

2. Czas powstania
1905 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Słupce
dz.ew.nr 786/1
wł. Jan Bukała
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

<p>8. Historia, opis i wartości</p> <p>Słupce to miejscowość położona na lewym i prawym brzegu Wisły. Utrata niepodległości przez Polskę spowodowała, że jedna część miejscowości znalazła się pod panowaniem rosyjskim, a druga w zaborze austriackim. Jeszcze w połowie XIX wieku, w Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, można znaleźć zapis, że Słupce w gminie Pacanów w powiecie stopnickim stanowią połowę wsi leżącej po przeciwległej stronie Wisły w powiecie dąbrowskim. Dokonany przez zaborców podział okazał się trwały – do dziś mamy dwa Słupce, w województwie świętokrzyskim w gminie Łubnice w powiecie staszowskim i w województwie małopolskim.</p> <p>Strażnica jest obiektem z czasów, gdy Słupce (w gminie Łubnice) były wsią graniczną. To budynek parterowy z 1905 roku. Przez wiele lat pełnił funkcję strażnicy, następnie siedziby szkoły, a aktualnie stoi nieużytkowany i czeka na zagospodarowanie przez osobą prywatną, która jest jego właścicielem.</p> <p>Bibliografia:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich / Tom V / strona 775 Warszawa : nakł. F. Sulimierskiego i W. Walewskiego, 1880-1914,➤ Materiały udostępnione przez Gminę Łubnice.	<p>9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji Stan obiektu – dobry.</p> <p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.</p>
--	--

19 GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
SŁUPIEC

1. Nazwa
POZOSTAŁOŚCI ZESPOŁU DWORSKIEGO:
RZĄDÓWKA, WŁ. PRYWATNA, MUROWANA

2. Czas powstania
1897 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (nr 19).

4. Adres
Słupiec
dz. ew. 383,384/1
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości

Stupce to miejscowość położona na lewym i prawym brzegu Wisły. Utrata niepodległości przez Polskę spowodowała, że jedna część miejscowości znalazła się pod panowaniem rosyjskim, a druga w zaborze austriackim. Jeszcze w połowie XIX wieku, w Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, można znaleźć zapis, że Stupce w gminie Pacanów w powiecie stopnickim stanowią połowę wsi leżącej po przeciwległej stronie Wisły w powiecie dąbrowskim. Dokonany przez zaborców podział okazał się trwały – do dziś mamy dwa Stupce, w województwie świętokrzyskim w gminie Łubnice w powiecie staszowskim i w województwie małopolskim.

Rządówka powstała w roku 1897 roku i należała do dóbr Potockich i Radziwiłłów. Obecnie stanowi własność rodziny Dybowskich. Budynek przykryty gontem drewnianym, powierzchnia użytkowa to ok. 350 m². Podczas remontu został zagospodarowany strych z przeznaczeniem na pomieszczenia mieszkalne /powierzchnia ok. 250m².

Bibliografia:

- Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich / Tom V / strona 775 Warszawa : nakł. F. Sulimierskiego i W. Walewskiego, 1880-1914,
- Materiały udostępnione przez Gminę Łubnice.

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Obiekt w stanie dobrym ,wyremontowana przez obecnych właścicieli.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
12.11.2021r.

20 GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
SŁUPCE

1. Nazwa
POZOSTAŁOŚCI ZESPOŁU DWORSKIEGO:
SPICHLERZ OD. 1928 MŁYN ELEKTRYCZNY, WŁ. PRYWATNA,
MUROWANA

2. Czas powstania
1894 r., rozbudowa 1938 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem (nr 20).

4. Adres
Słupce
dz. ew. 386,387
wł. Anna Ziótek . Maciej Dybowski,
Marian Złotniki, Michalina
Mazurkiewicz
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości

Słupce to miejscowość położona na lewym i prawym brzegu Wisły. Utrata niepodległości przez Polskę spowodowała, że jedna część miejscowości znalazła się pod panowaniem rosyjskim, a druga w zaborze austriackim. Jeszcze w połowie XIX wieku, w Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, można znaleźć zapis, że Słupce w gminie Pacanów w powiecie stopnickim stanowią połowę wsi leżącej po przeciwległej stronie Wisły w powiecie dąbrowskim. Dokonany przez zaborców podział okazał się trwały – do dziś mamy dwa Słupce, w województwie świętokrzyskim w gminie Łubnice w powiecie staszowskim i w województwie małopolskim.

Niegdyś spichlerz, następnie młyn zbożowy jest obiektem murowanym z 1884 roku. Obiekt stoi na prywatnej posesji, kilkadziesiąt metrów na północ od powiatowej Łubnice-Słupiec-Ruszczka, w Słupcu. Do 1997 roku służył do mielenia zboża na mąkę i pasze, kiedy to powódź zniszczyła część urządzeń. Obecnie jest to własność prywatna, nieczynna.

Bibliografia:

- Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich / Tom V / strona 775 Warszawa : nakł. F. Sulimierskiego i W. Walewskiego, 1880-1914,
- Materiały udostępnione przez Gminę Łubnice.

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Obiekt w stanie dobrym.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
08.11.2021r.

WÓJT GMINY
mgr inż. *Anna Grajko*

woj. świętokrzyskie

21 GEZ

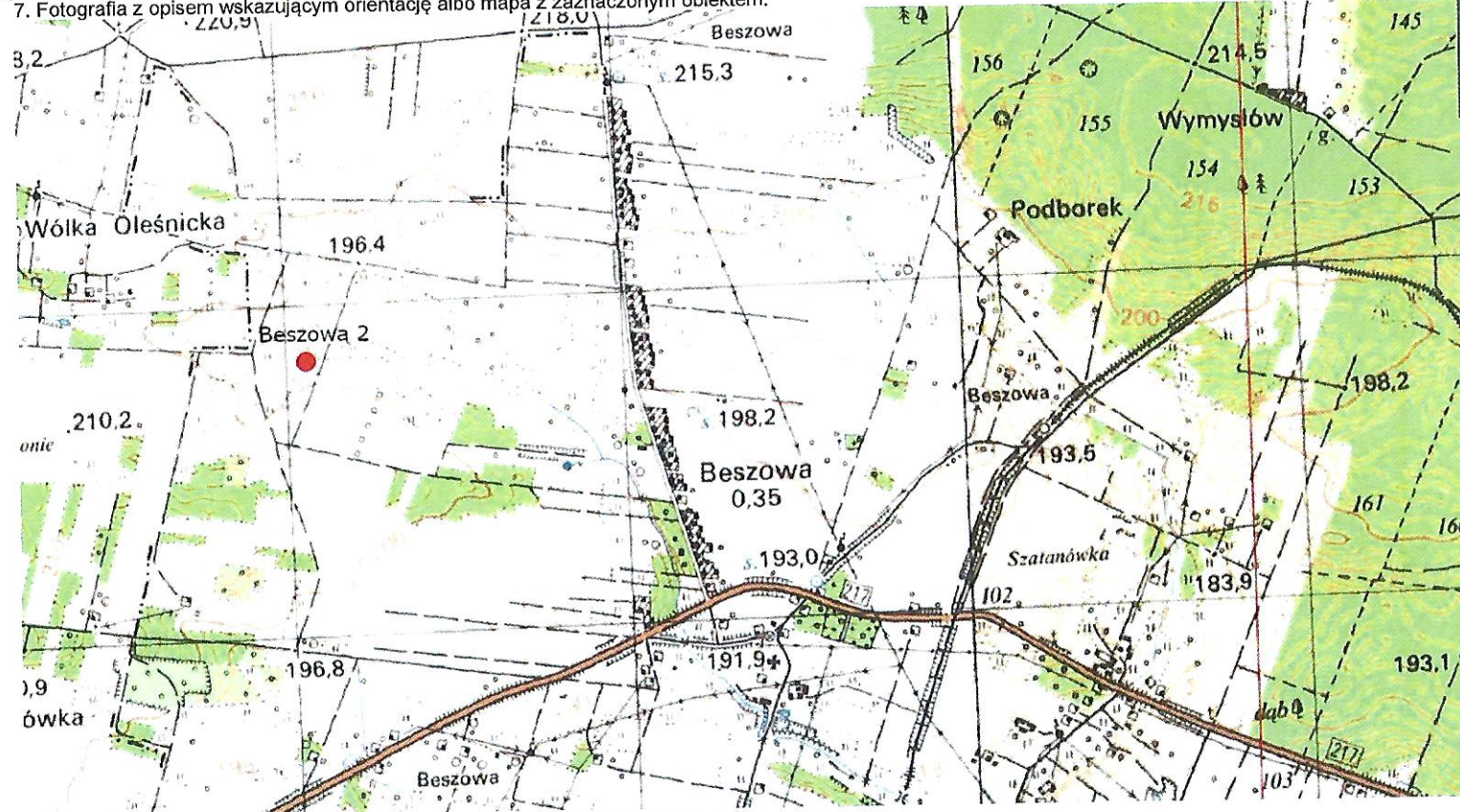
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
BESZOWA STANOWISKO 2 (AZP 95-67/39)

2. Czas powstania
Obozowisko – neolit (k. złocka?)
Osada – schyłek EB – wczesna ep. żelaza

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Beszowa
Nr obszaru 95-67
Nr stanowiska w miejscowości 2
Nr stanowiska na obszarze 39
Nr ewid. dz. 261202_2.0001.65
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez mgr A. i B. Matogę, dr E. Rooka jako obozowisko okresu neolitu i osada z okresu wczesnej epoki brązu i epoki żelaza. Materiały znajdują się w PSOZ w Kielcach.</p> <p>Wartość konserwatorska – średnia</p> <p>Bibliografia: mgr A. i B. Matoga, dr E. Rook, dr J. Rydzewski, dokumentacja z badań obszaru 95-67, 1993 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.</p>

22 GEZ

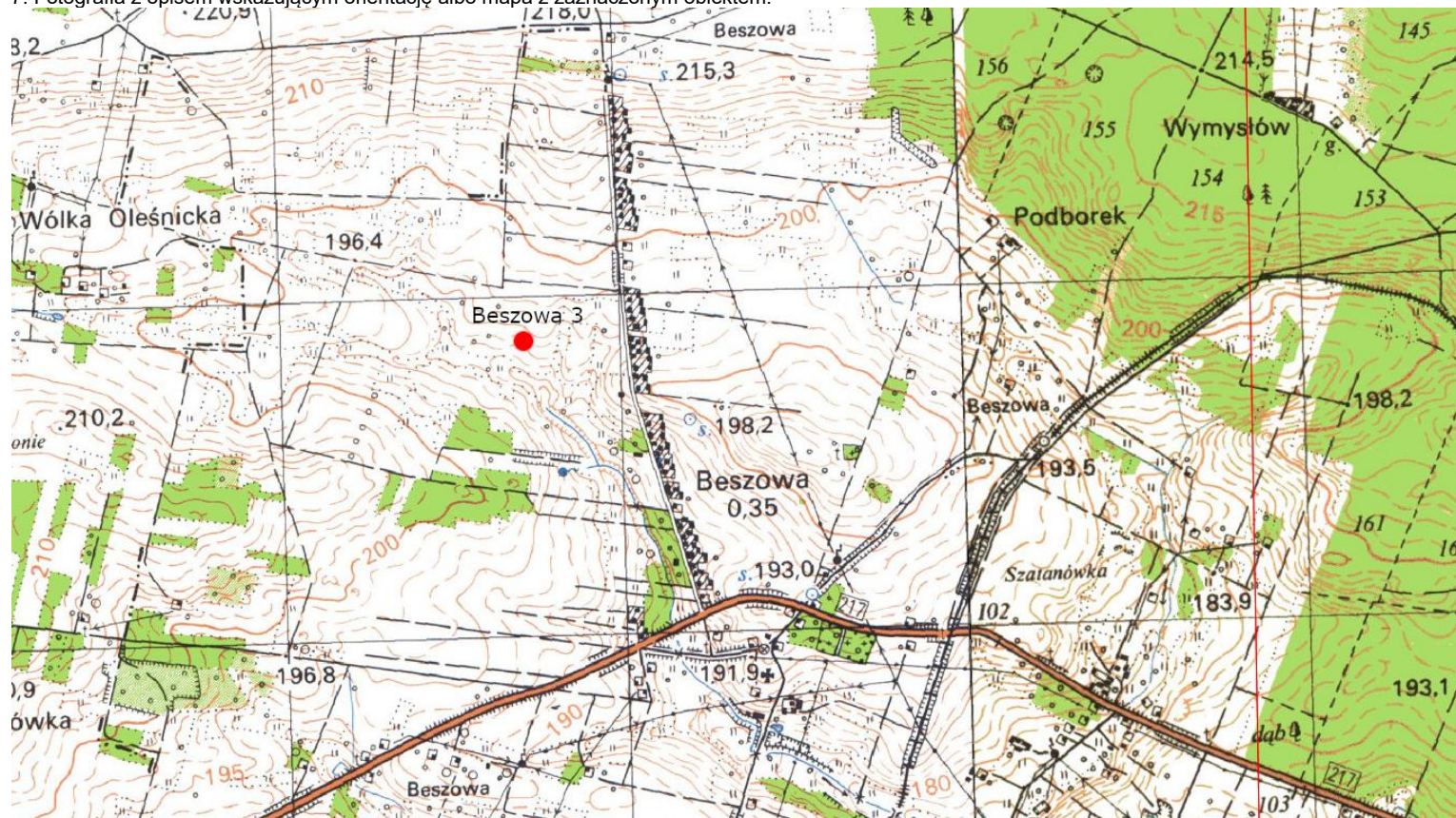
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

1. Nazwa
BESZOWA STANOWISKO 3 (AZP 95-67/40)

2. Czas powstania
Ślad osadn. – ep. kamienia
Ślad osadn. – prahist.

3. Miejscowość
BESZOWA

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Beszowa
Nr obszaru 95-67
Nr stanowiska w miejscowości 3
Nr stanowiska na obszarze 40
Nr ewid. dz. 261202_2.0001.183
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone jako ślady osadnictwa z okresu epoki kamienia (1 łuszcza) i prahistorii (1 fr. Naczynia glinianego). Materiały znajdują się w PSOZ w Kielcach. W 2009 r. znaleziono 3 fragmenty ceramiki nowożytniej, odłupki, fr. Kamiennego noża.</p> <p>Wartość konserwatorska – średnia</p> <p>Bibliografia: mgr A. i B. Matoga, mgr M. Zając, dr J. Rydzewski, dokumentacja z badań obszaru 95-67, 1993 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.</p>

23 GEZ

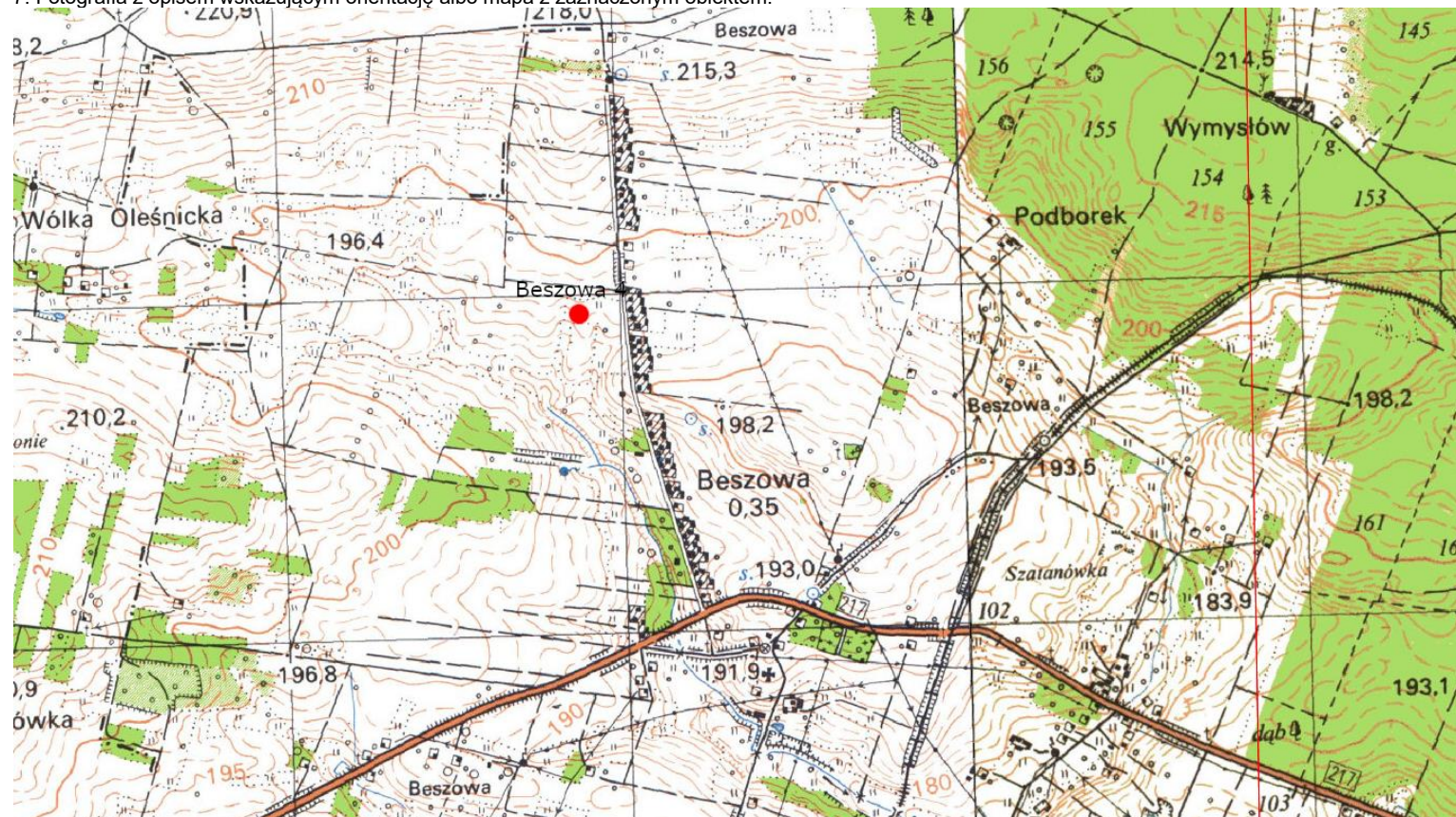
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

1. Nazwa
BESZOWA STANOWISKO 4 (AZP 95-67/41)

2. Czas powstania
Ślad osadn. – ep. kamienia
Osada – schyłek EB – wczesna ep. żelaza

3. Miejscowość
BESZOWA

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Beszowa
Nr obszaru 95-67
Nr stanowiska w miejscowości 4
Nr stanowiska na obszarze 41
Nr ewid. dz. 261202_2.0001.178
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez mgr A. i B. Matogę, E. Rooka jako ślad osadnictwa z okresu epoki kamienia i osada z okresu wczesnej epoki brązu i epoki żelaza. Materiały znajdują się w PSOZ w Kielcach.</p> <p>Wartość konserwatorska – średnia</p> <p>Bibliografia: mgr A. i B. Matoga, dr E. Rook, dr J. Rydzewski, dokumentacja z badań obszaru 95-67, 1993 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.</p>

24 GEZ

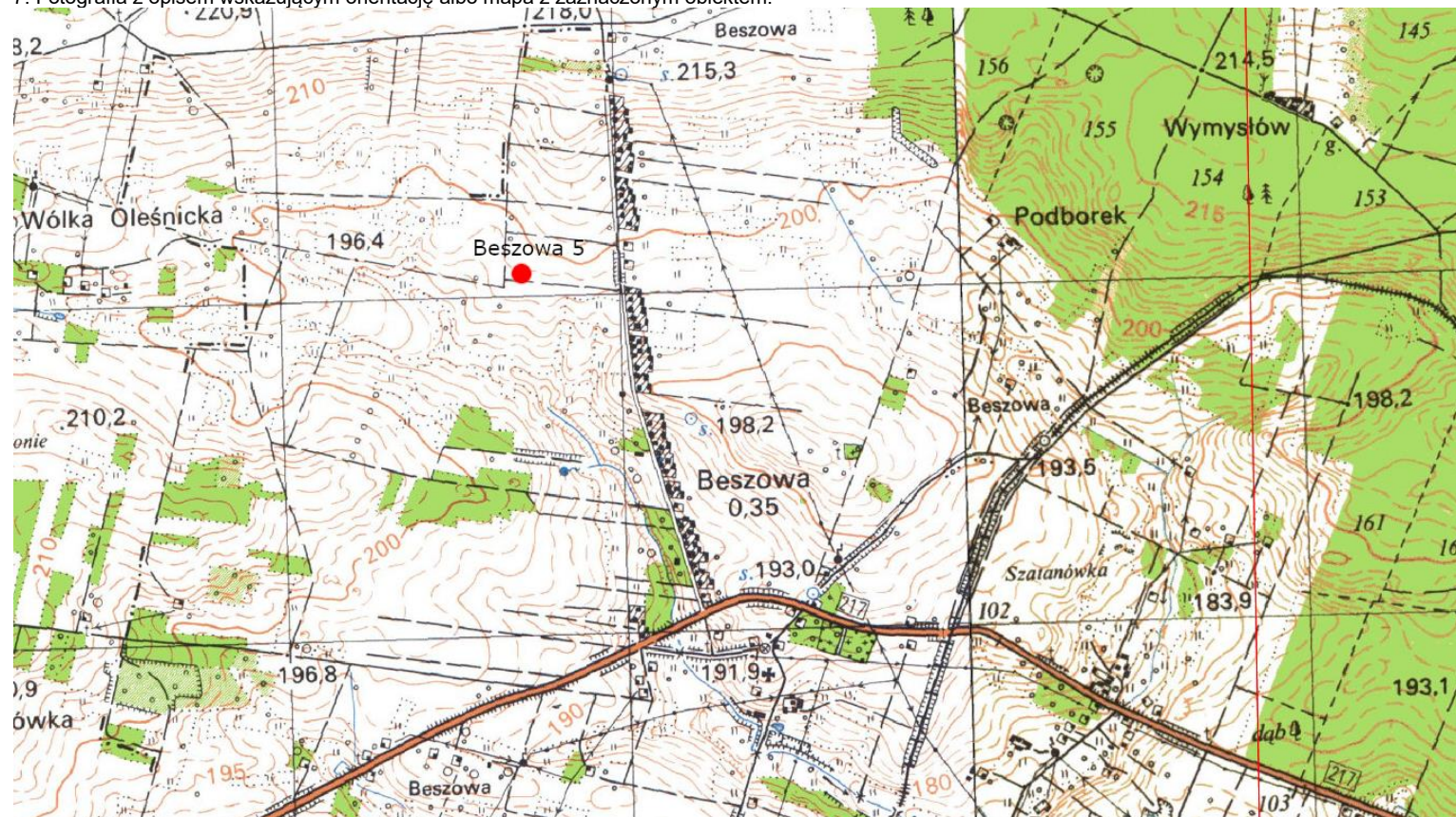
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

1. Nazwa
BESZOWA STANOWISKO 5 (AZP 95-67/42)

2. Czas powstania
Obozowisko – epoka kamienia

3. Miejscowość
BESZOWA

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Beszowa
Nr obszaru 95-67
Nr stanowiska w miejscowości 5
Nr stanowiska na obszarze 42
Nr ewid. dz. 261202_2.0001.175
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Stanowisko określone przez mgr A. i B. Matogę, mgr M. Zająca jako obozowisko z okresu epoki kamienia. Materiały (3 wyroby krzemienne) znajdują się w PSOZ w Kielcach. Wartość konserwatorska – średnia Bibliografia: mgr A. i B. Matoga, mgr M. Zając, dr J. Rydzewski, dokumentacja z badań obszaru 95-67, 1993 r.	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.

25 GEZ

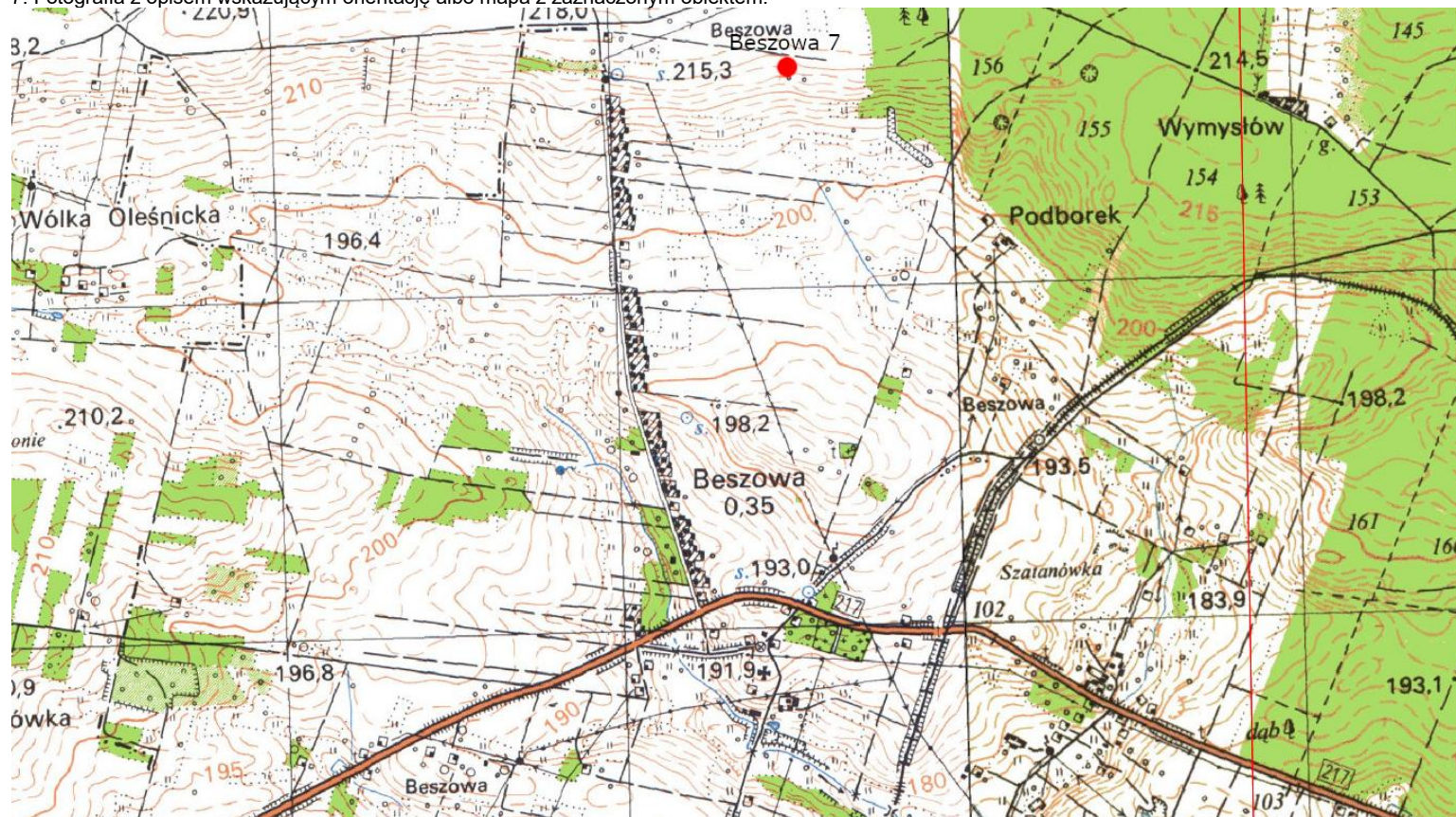
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
BESZOWA STANOWISKO 7 (AZP 95-67/44)

2. Czas powstania
Obozowisko – ep. kamienia

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Beszowa
Nr obszaru 95-67
Nr stanowiska w miejscowości 7
Nr stanowiska na obszarze 44
Nr ewid. dz. 261202_2.0001.281
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p data-bbox="91 124 1630 178">Stanowisko określone przez mgr A. i B. Matogę, mgr M. Zająca jako obozowisko z okresu epoki kamienia. Materiały (3 wyroby krzemienne) znajdują się w PSOZ w Kielcach.</p> <p data-bbox="91 197 430 229">Wartość konserwatorska – średnia</p> <p data-bbox="91 248 1025 303">Bibliografia: mgr A. i B. Matoga, mgr M. Zając, dr J. Rydzewski, dokumentacja z badań obszaru 95-67, 1993 r.</p>	<p data-bbox="1639 124 2047 156">10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p data-bbox="1639 175 1800 252">BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.</p>

26 GEZ

KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
BESZOWA STANOWISKO 9 (AZP 95-67/46)

2. Czas powstania
Osada – neolit

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Beszowa
Nr obszaru 95-67
Nr stanowiska w miejscowości 9
Nr stanowiska na obszarze 46
Nr ewid. dz. 261202_2.0001.355
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez mgr A. i B. Matogę, M. Zająca, E. Rooka, mgr E. Zaitza jako osada z neolitu, osada prahist. (15 fr. Naczyń glinianych), osada średniowieczna XII-XIV w. (12 fr. Naczyń glinianych). Materiały znajdują się w PSOZ w Kielcach i w Muzeum Okręgowym w Sandomierzu.</p> <p>Wartość konserwatorska – średnia</p> <p>Bibliografia: mgr A. i B. Matoga, mgr M. Zając, dr E. Rook, mgr E. Zaitz, dr J. Rydzewski, dokumentacja z badań obszaru 95-67, 1993 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.</p>

27 GEZ

KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

1. Nazwa
BESZOWA STANOWISKO 10 (AZP 95-67/47)

2. Czas powstania
Ślad osadnictwa – ep. kamienia
Osada – schyłek EB – wczesna ep. żelaza

3. Miejscowość
BESZOWA

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Beszowa
Nr obszaru 95-67
Nr stanowiska w miejscowości 10
Nr stanowiska na obszarze 47
Nr ewid. dz. 261202_2.0001.222
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji <u>Zagrożone dziką wybiórką piasku.</u>
Stanowisko określone przez mgr A. i B. Matogę, mgr M. Zająca jako ślad osadnictwa z okresu epoki kamienia i osada z okresu wczesnej epoki brązu i epoki żelaza. Materiały (1 łuszczeń i 91 fr. naczyń glinianych) znajdują się w PSOZ w Kielcach. Wartość konserwatorska – średnia Bibliografia: mgr A. i B. Matoga, mgr M. Zając, dr J. Rydzewski, dokumentacja z badań obszaru 95-67, 1993 r.	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.

28 GEZ

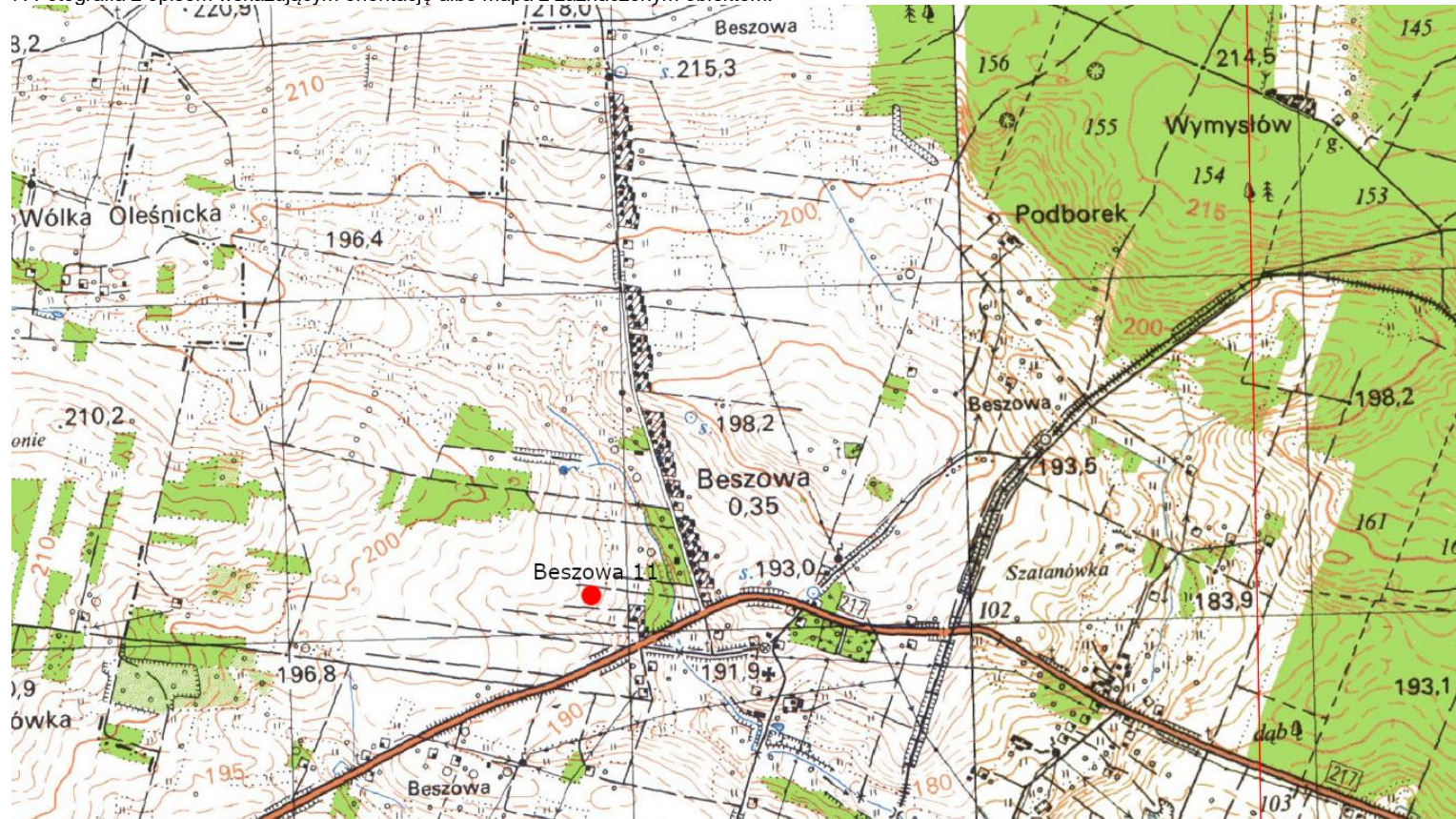
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
BESZOWA STANOWISKO 11 (AZP 95-67/48)

2. Czas powstania
Osada – chronologia nieokreślona

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Beszowa
Nr obszaru 95-67
Nr stanowiska w miejscowości 11
Nr stanowiska na obszarze 48
Nr ewid. dz. 261202_2.0001.243
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji Zagrożone wybiórką piasku.
Stanowisko określone przez mgr A. i B. Matogę, jako osada z okresu nieokreślonego. Materiały znajdują się w PSOZ w Kielcach. Wartość konserwatorska – średnia Bibliografia: mgr A. i B. Matoga, dr J. Rydzewski, dokumentacja z badań obszaru 95-67, 1993 r.	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.

29 GEZ

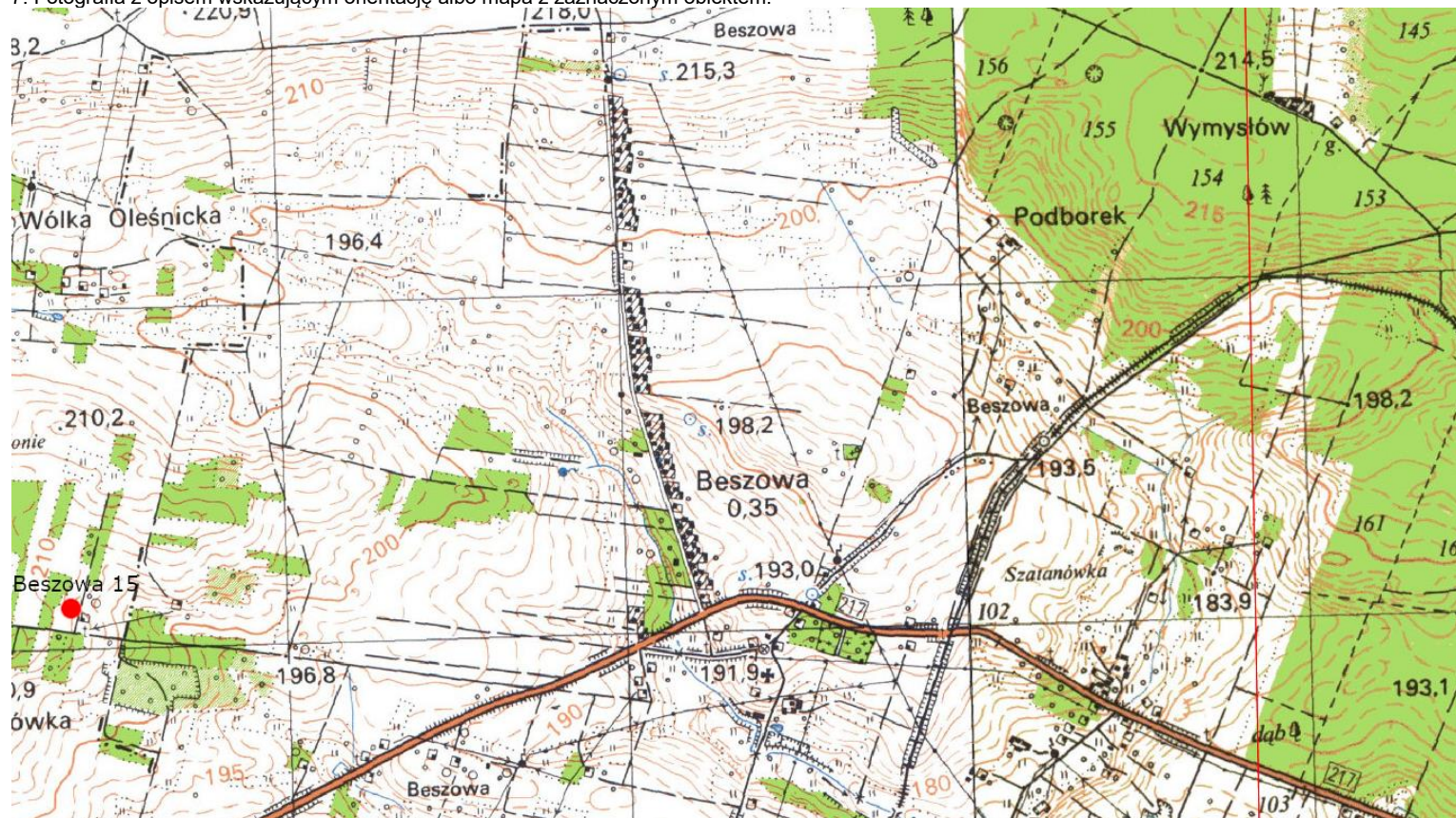
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
BESZOWA STANOWISKO 15 (AZP 95-67/52)

2. Czas powstania
Osada – wczesna epoka żelaza (późna faza)

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Beszowa
Nr obszaru 95-67
Nr stanowiska w miejscowości 15
Nr stanowiska na obszarze 52
Nr ewid. dz. 260104_2.0027.525
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

Brak.

8. Historia, opis i wartości

Stanowisko określone przez mgr A. i B. Matogę, jako osada z okresu z wczesnej epoki żelaza, kultury łużyckiej. Znaleziono materiały 7 fragmentów naczyń glinianych. Materiały znajdują się w PSZOZ w Kielcach.

Wartość konserwatorska – średnia

Bibliografia:

mgr A. i B. Matoga, dr J. Rydzewski, dokumentacja z badań obszaru 95-67, 1993 r.

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Zagrożone wybiórką piasku, wskazane badania ratowniczo-sondazowe.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
12.11.2021r.

30 GEZ

KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

1. Nazwa
BESZOWA STANOWISKO 23 (AZP 95-67/60)

2. Czas powstania
Ślad osadnictwa – ep. kamienia
Ślad osadnictwa – chronologia nieokreślona

3. Miejscowość
BESZOWA

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Beszowa
Nr obszaru 95-67
Nr stanowiska w miejscowości 23
Nr stanowiska na obszarze 60
Nr ewid. dz. 261202_2.0011.31
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowiska określone przez mgr A. i B. Matogę, mgr M. Zająca jako ślad osadnictwa z epoki kamienia (1 łuszczeń) i 2 naczynia gliniane kultury łużyckiej. Znalezione materiały znajdują się w PSZOZ w Kielcach.</p> <p>Wartość konserwatorska – mała</p> <p>Bibliografia: mgr A. i B. Matoga, mgr M. Zając, dr J. Rydzewski, dokumentacja z badań obszaru 95-67, 1993 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.</p>

31 GEZ

KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
BESZOWA

1. Nazwa
BESZOWA STANOWISKO 25 (AZP 95-67/62)

2. Czas powstania
Cmentarzysko – schyłek EB – wczesna ep. żelaza (późna faza)

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Beszowa
Nr obszaru 95-67
Nr stanowiska w miejscowości 25
Nr stanowiska na obszarze 62
Nr ewid. dz. 261202_2.0001.486
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji Zagrożone ewentualną dalszą doraźną wybiórką piasku. Wskazane okresowe wizytacje i badania rozpoznawczo-sondażowe.
Stanowisko odkryte przypadkowo przez Władysława Podsiadło w 1990 roku. Określone jako cmentarzysko (grób ciałopalny popielnicowy i fragmenty 4 naczyń glinianych) z okresu z wczesnej epoki żelaza (późna faza?), kultury łużyckiej. Znalezione materiały znajdują się w PSZOZ w Kielcach. Wartość konserwatorska – średnia Bibliografia: mgr A. i B. Matoga, dr J. Rydzewski, dokumentacja z badań obszaru 95-67, 1993	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.

32 GEZ

KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

1. Nazwa
BORKI STANOWISKO 8 (AZP 95-68/65)

2. Czas powstania
Ślad osadnictwa – prahist.
Ślad osadnictwa – wczesne średn.
Ślad osadnictwa – średn.

3. Miejscowość
BORKI

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Borki
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 8
Nr stanowiska na obszarze 65
Nr ewid. dz. 261202_2.0002.430
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez dr Proksę, prof. dr hab. M. Parczewskiego jako ślady osadnictwa z okresu prehistorii, wczesnego średniowiecza i średniowiecza. Materiały znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu.</p> <p>Wartość konserwatorska – średnia</p> <p>Bibliografia: Dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 20.11.2021r.</p>

33 GEZ

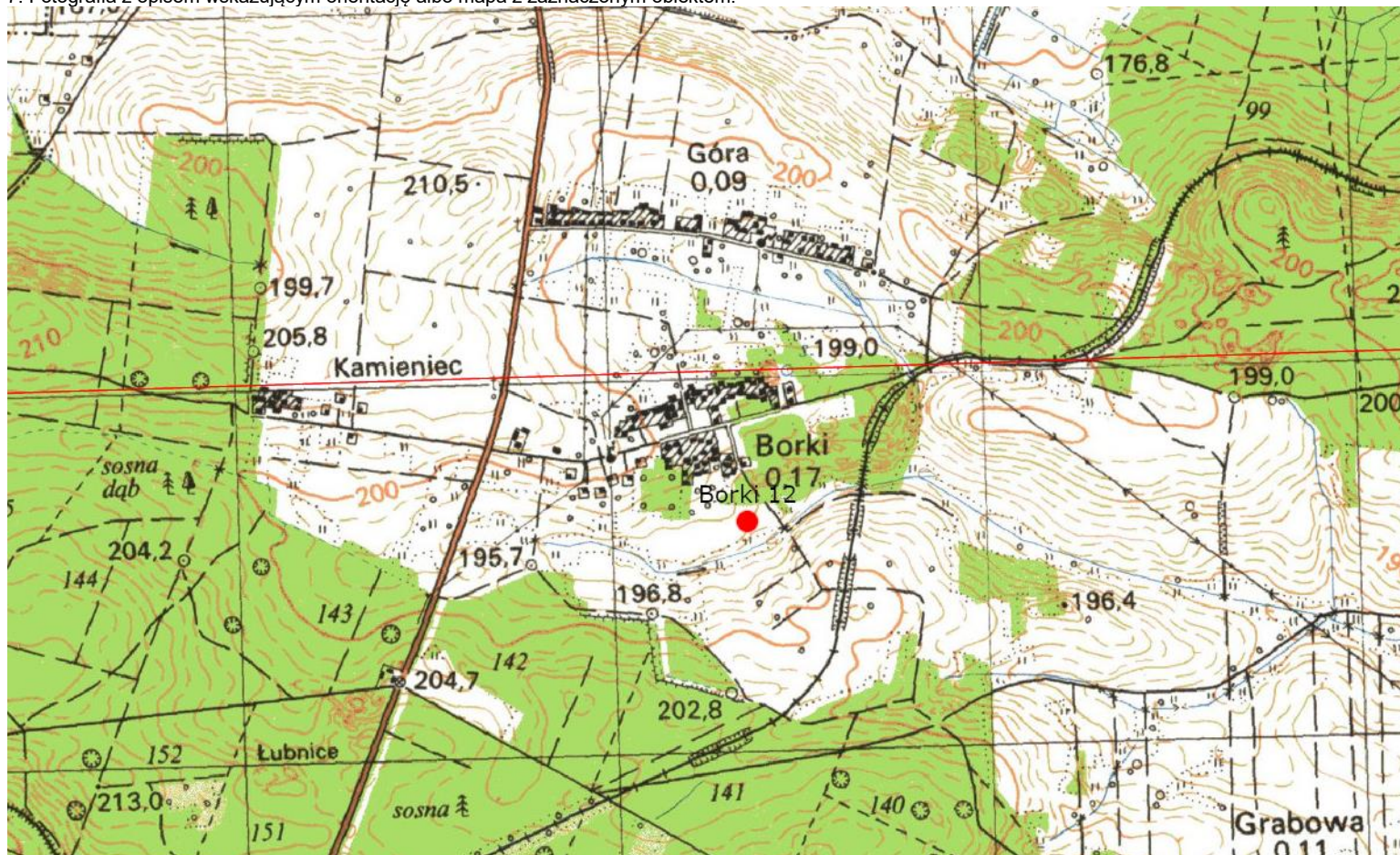
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
BORKI

1. Nazwa
BORKI STANOWISKO 12 (AZP 95-68/121)

2. Czas powstania
Osada – późny OWR

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Borki
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 12
Nr stanowiska na obszarze 121
Nr ewid. dz. 261202_2.0002.369
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

Brak.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

<p>8. Historia, opis i wartości Stanowisko określone jako osada – kultura przeworska, chronologia późny okres wpływów rzymskich. Zbiory (bryłki żuźla, fragmenty ceramiki, w tym 4 wylewy) znajdują się w Muzeum Okręgowym w Sandomierzu.</p>	<p>9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji Zagrożenia w postaci zabudowań.</p>
<p>Bibliografia: M. Florek, P. Łuczkiwicz, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 2005 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 20.11.2021r.</p>

34 GEZ

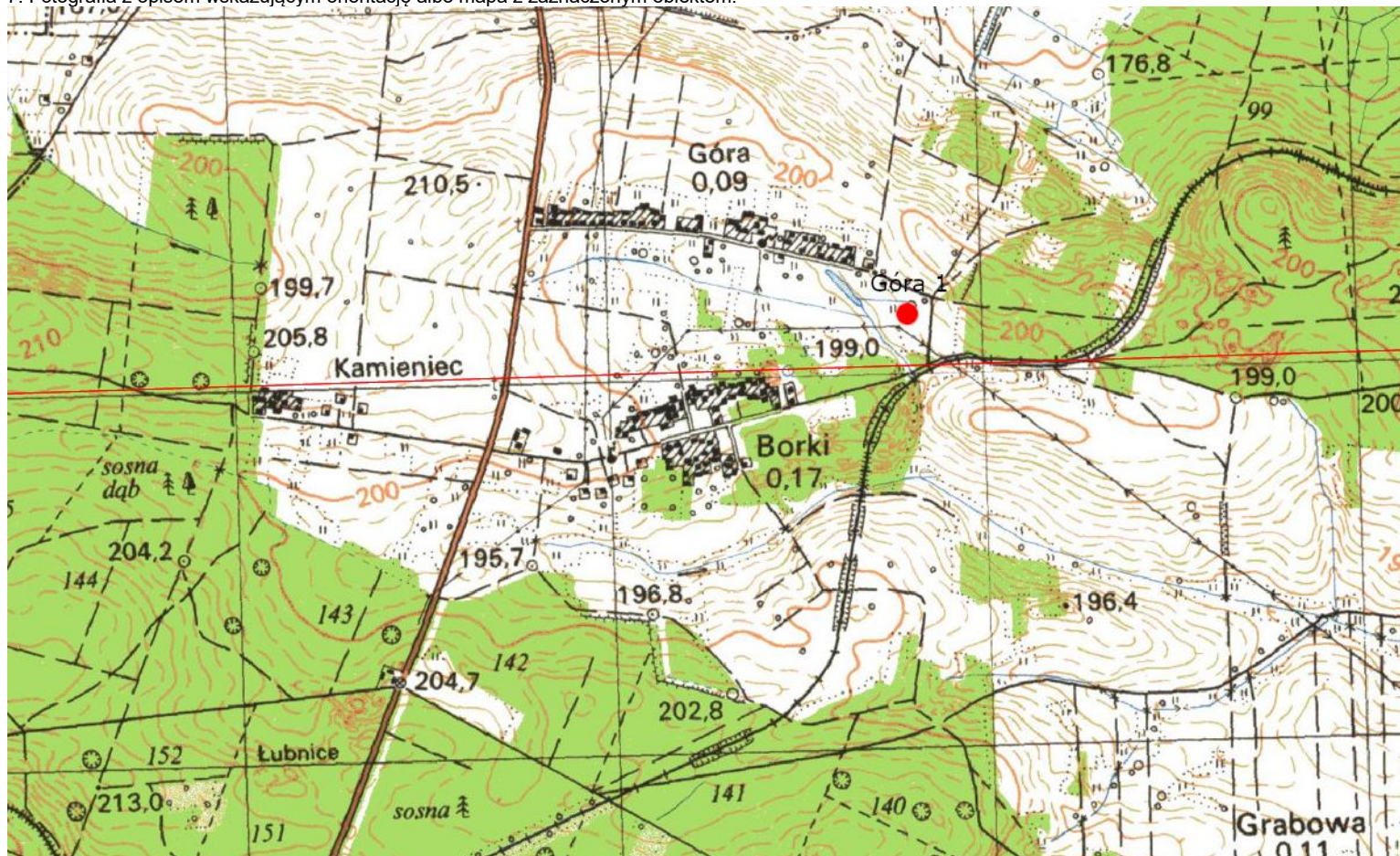
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

1. Nazwa
GÓRA STANOWISKO 1 (AZP 94-68/2)

2. Czas powstania
Osada – 2 połowa I okresu ep. brązu
Osada – późny brąz-halsztat
Osada – XI-XIII w.
Nieokreślone
Osady i cmentarzysko – mezolit

3. Miejscowość
GÓRA

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Góra
Nr obszaru 94-68
Nr stanowiska w miejscowości 1
Nr stanowiska na obszarze 2
Nr ewid. dz. 261202_2.0006.277
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony

Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji Częściowo uszkodzone przez nieistniejącą żwirownię.
<p>Stanowisko określone jako:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ Osada – kultura ?, 2 połowa I okresu ep. brązu (5 fragmentów ceramiki);➤ Osada – kultura łużycka, późny brąz-halsztat (36 fragmentów ceramiki);➤ Osada – kultura prapolska, XI-XIII w. (6 fragmentów ceramiki)➤ Nieokreślone – 5 fragmentów ceramiki;➤ Osady i cmentarzysko – kultura pucharów lejk, świderska, ceram. Sznur., łużycka, przew., mezolit. (liczne krzemienie, ceramika). <p>Znalezione materiały znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego. Wartość konserwatorska – średnia</p> <p>Bibliografia: J. Michalski, mgr E. Twardowska, mgr L. Gajewski dokumentacja z badań obszaru 94-68, 1982 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 08.11.2021r.</p>

35 GEZ

KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
GRABOWA

1. Nazwa
GRABOWA STANOWISKO 10 (AZP 95-68/64)

2. Czas powstania
Punkt osadniczy – chronologia nieznana

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Grabowa
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 10
Nr stanowiska na obszarze 64
Nr ewid. dz. 261202_2.0007.321
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji Częściowo uszkodzone przez nieistniejącą żwirownię.
Stanowisko archeologiczne określone jako punkt osadniczy – kultura: tarnobrzaska, chronologia: nieznana. Znalezione materiały (6 fragmentów ceramiki) znajdują się PSOZ w Tarnobrzegu. Bibliografia: Dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.

36 GEZ

KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
ŁUBNICE

1. Nazwa
Łubnice STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE W ŁUBNICACH 9 (AZP 95-68/31)

2. Czas powstania
Punkt osadniczy (kilka) – wczesne średniowiecze
Punkt osadniczy – neolit?
Punkt osadniczy – nowożytność

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:25000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Łubnice
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 9
Nr stanowiska na obszarze 31
nr ewid dz.261202_2.0008.306
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako punkty osadnicze:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ Punkt osadniczy (kilka) – wczesne średniowiecze;➤ Punkt osadniczy – neolit? (78 fr. ceramiki);➤ Punkt osadniczy – nowożytność (5 fr. ceramiki). <p>Materiały znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu.</p> <p>Bibliografia: dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.</p>

37 GEZ

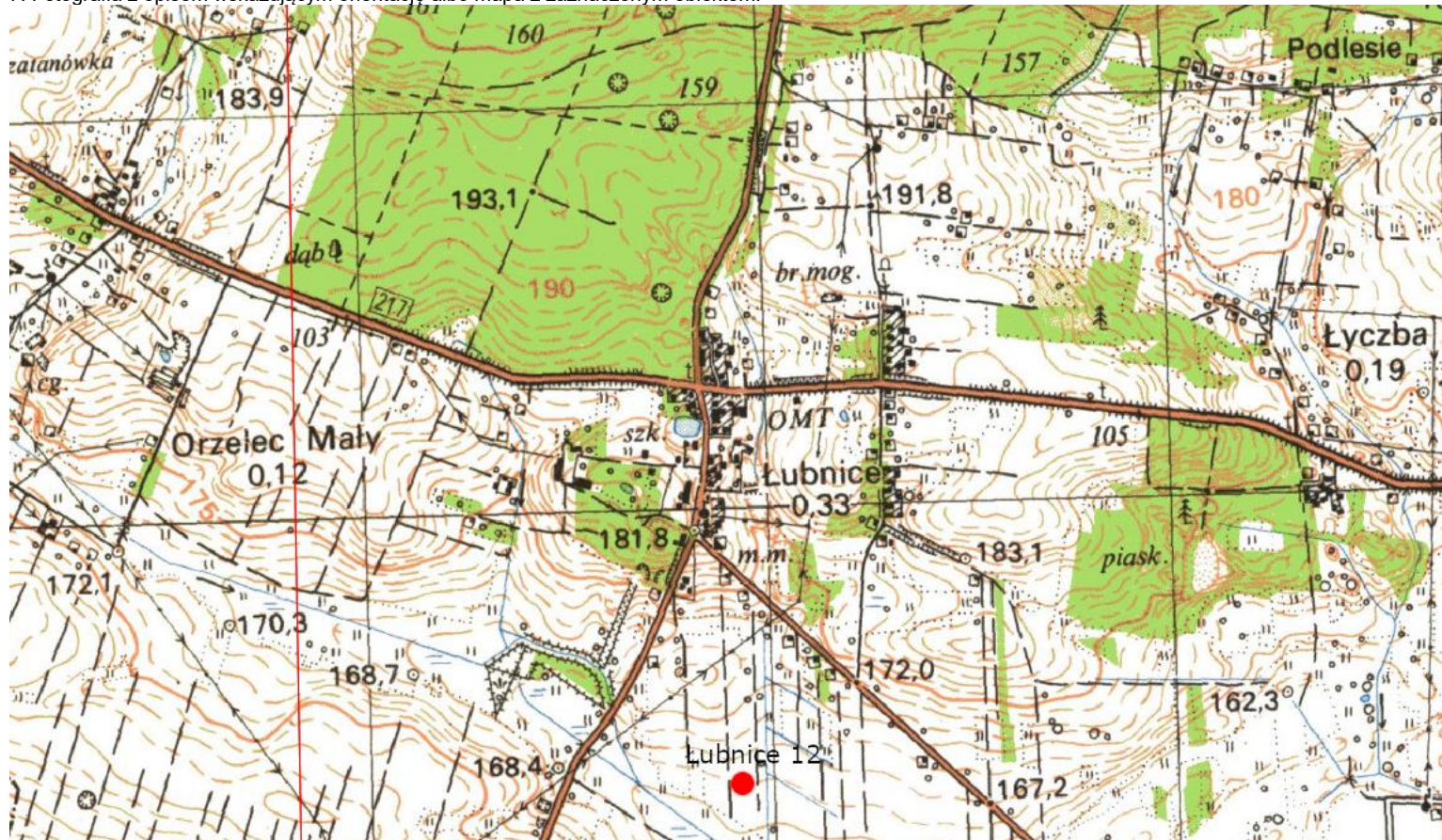
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
ŁUBNICE

1. Nazwa
Łubnice STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE 12 (AZP 95-68/54)

2. Czas powstania
Punkt osadniczy – prahist.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Łubnice
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 12
Nr stanowiska na obszarze 54
Nr ewid. dz. 261202_2.0008.443/1
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako punkt osadniczy (4 fragmenty ceramiki), prehistoria. Materiały znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu. Bibliografia: dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.

38 GEZ

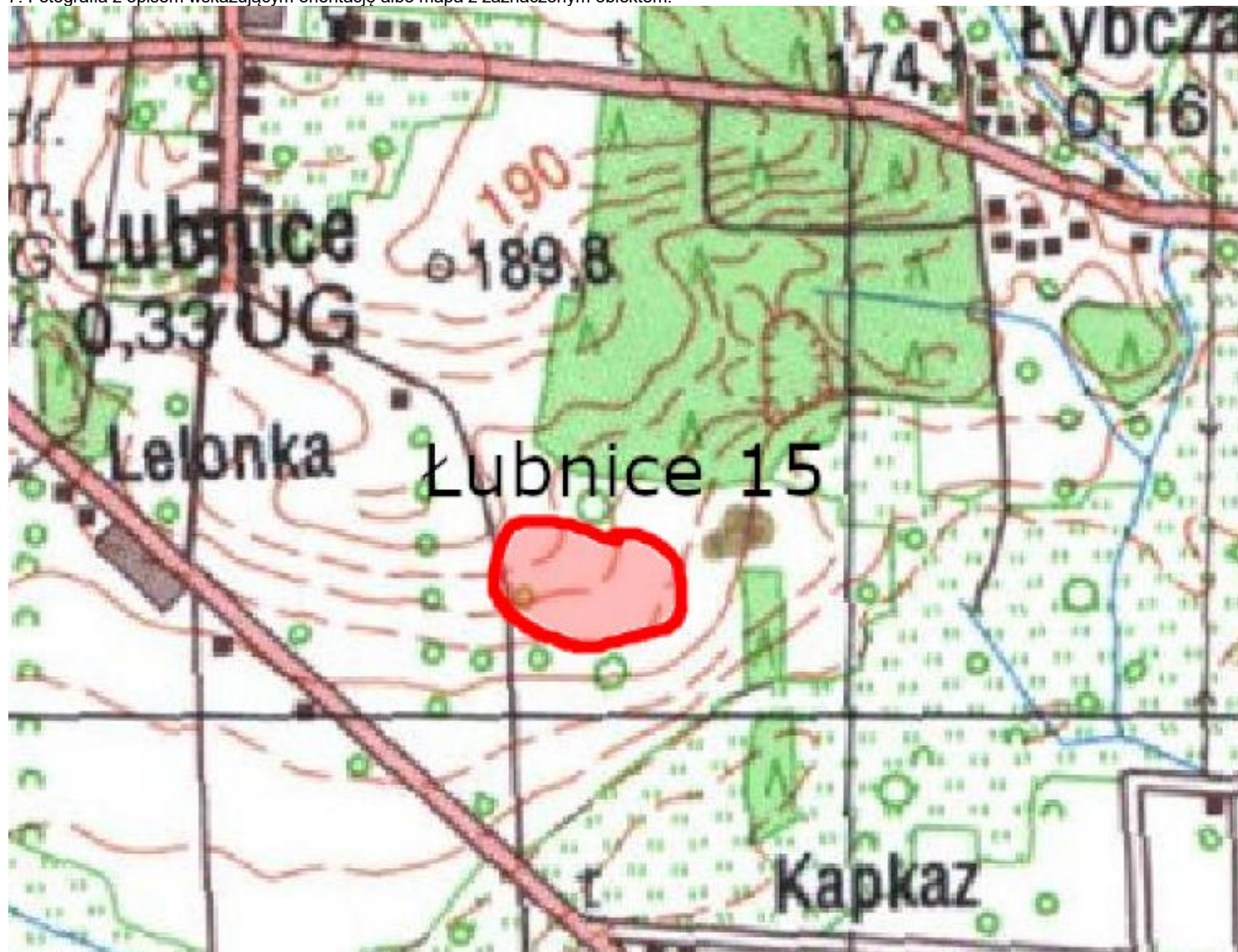
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
ŁUBNICE

1. Nazwa
Łubnice STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE 15 (AZP 95-68/57)

2. Czas powstania
Punkt osadniczy – chronologia nieznana

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Łubnice
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 15
Nr stanowiska na obszarze 57
Nr ewid dz. 261202_2.0008.342/1
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako punkt osadniczy. Materiały (12 fr. ceramiki) znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu. Bibliografia: dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.

39 GEZ

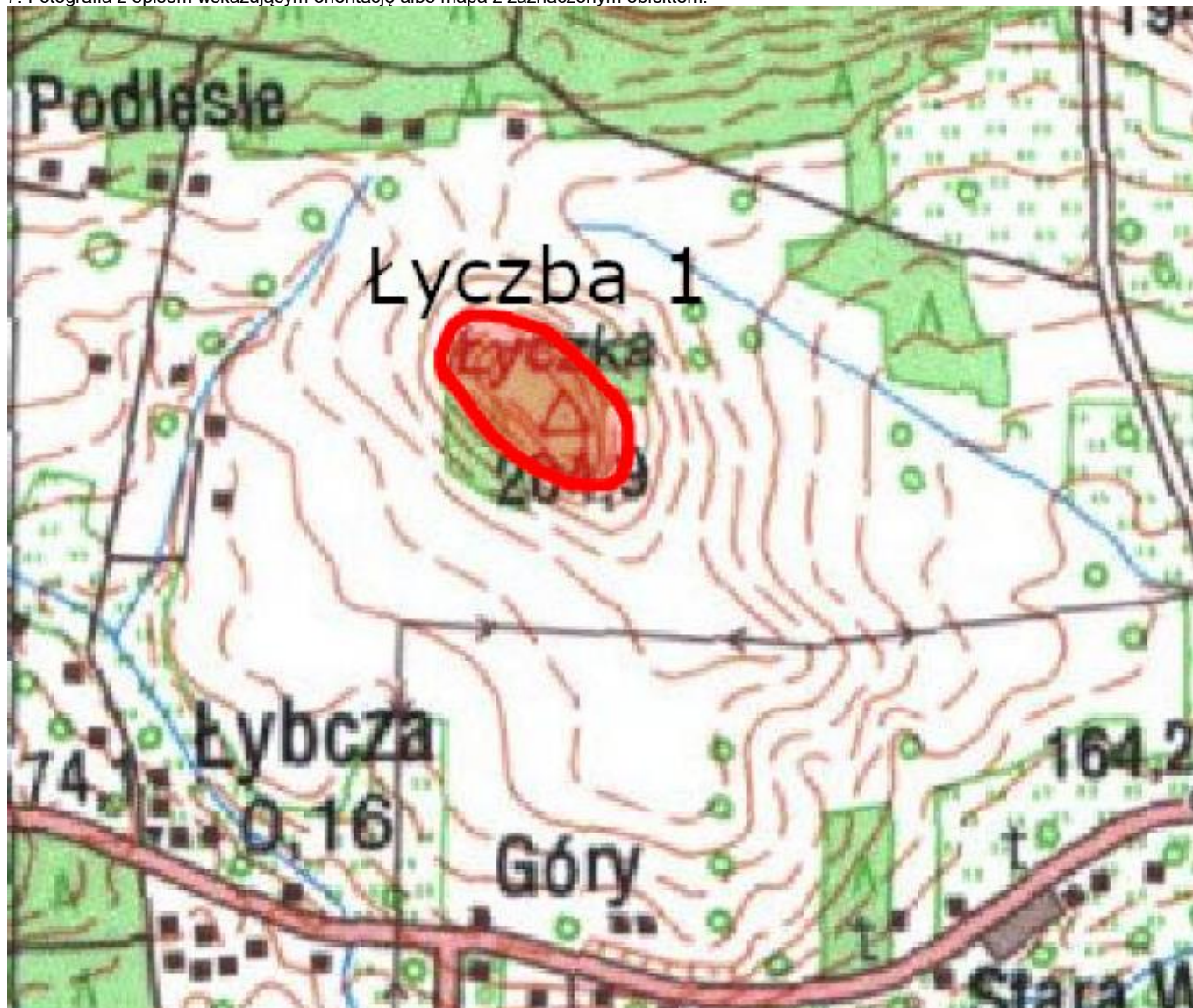
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
ŁYCZBA

1. Nazwa
ŁYCZBA STANOWISKO 1 (AZP 95-68/59)

2. Czas powstania
Grodzisko – chronologia nieznana

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Łyczba
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 1
Nr stanowiska na obszarze 59
Nr ewid dz. 261202_2.0009.17/6
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

Skala 1:25000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Stanowisko określone przez dr M. Prokse jako grodzisko – kultura: nieznana, chronologia: nieznana. Bibliografia: dr M. Proksa, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.

40 GEZ

KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
ŁYCZBA

1. Nazwa
ŁYCZBA STANOWISKO 2 (AZP 95-68/60)

2. Czas powstania
Punkt osadniczy – chronologia nieznana
Ślad osadnictwa – chronologia nieznana

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Łyczba
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 2
Nr stanowiska na obszarze 60
Nr ewid. dz. 261202_2.0012.136
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

Skala 1:25000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako: punkt osadniczy i ślad osadnictwa. Materiały (17 fr. ceramiki) znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu. Bibliografia: dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.

41 GEZ

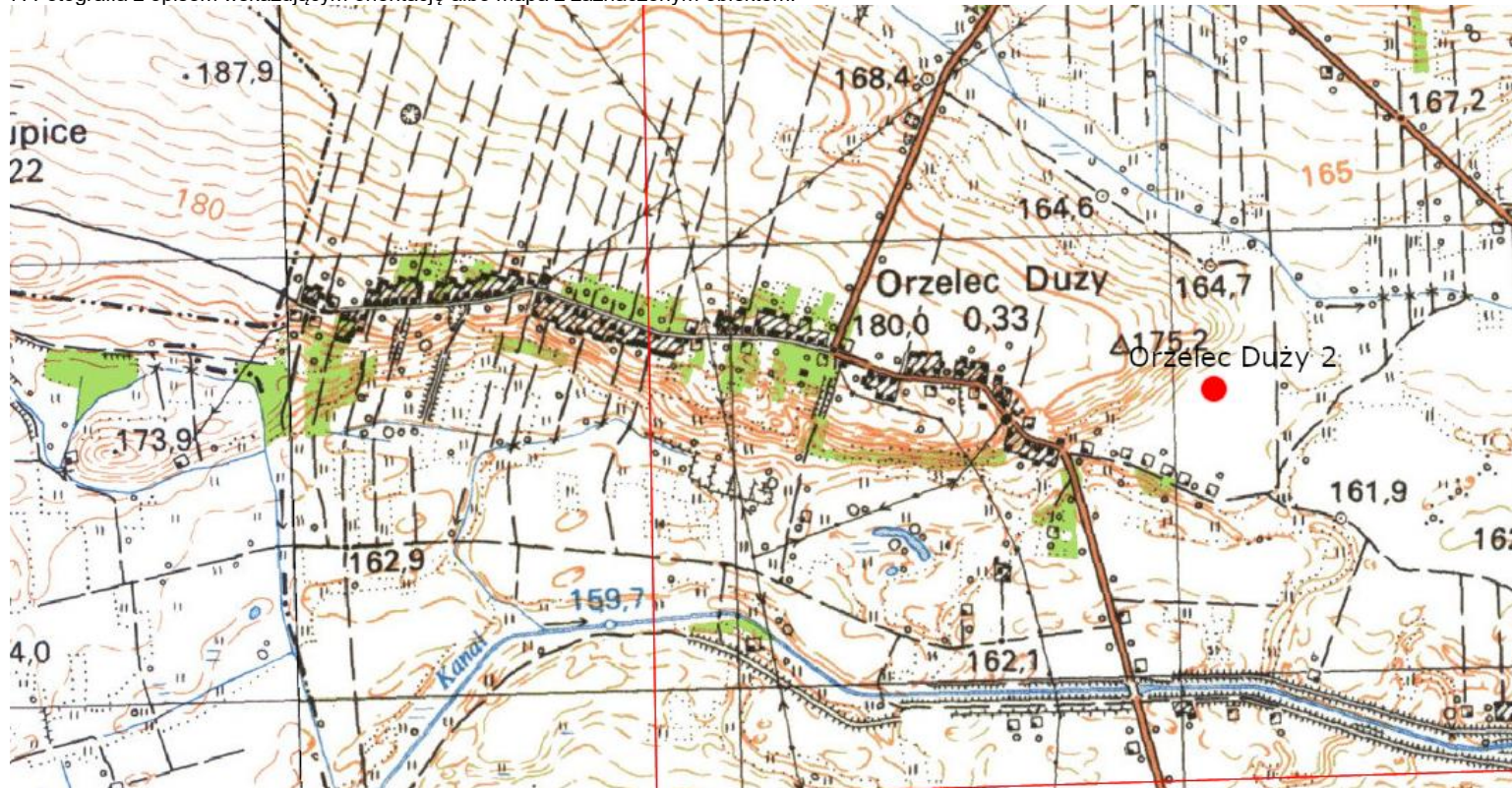
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
ORZELEC DUŻY

1. Nazwa
ORZELEC DUŻY STANOWISKO 2 (AZP 95-68/6)

2. Czas powstania
Osada – wczesne średniowiecze
Ślad osadnictwa – średniowiecze
Punkt osadniczy – epoka brązu

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Orzelec Duży
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 2
Nr stanowiska na obszarze 6
Ne ewid. dz.261202_2.0012.136
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako: Osada – kultura prapolska, chronologia: wczesne średniowiecze; Ślad osadnictwa – kultura: nieznana, chronologia: średniowiecze; Punkt osadniczy – kultura: tarnobrzaska, epoka brązu. Badania powierzchniowe L. Gajewskiego i J. Machnika. Materiały (8 fr. ceramiki) znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu.</p> <p>Bibliografia: dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.</p>

42 GEZ

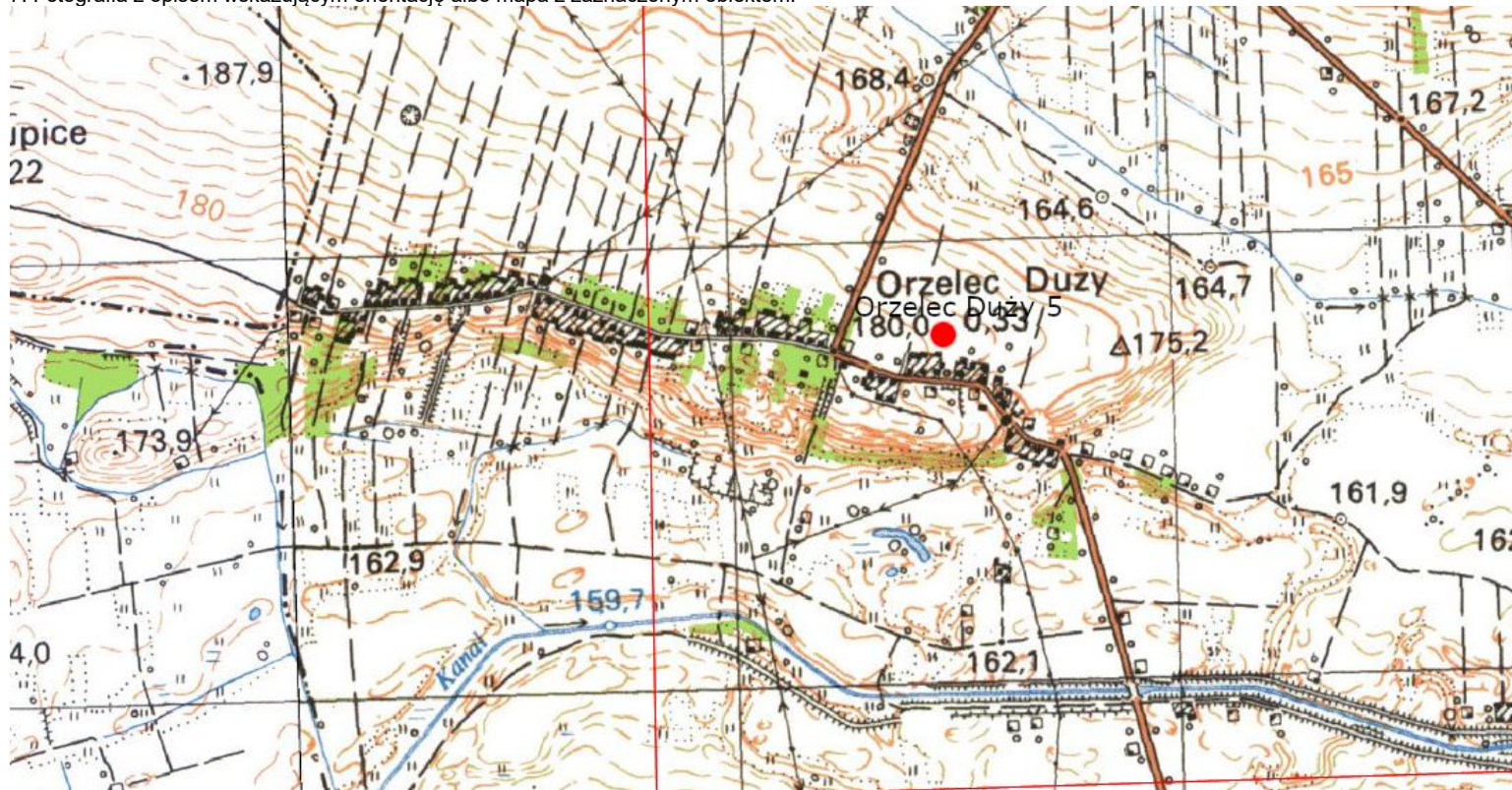
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
ORZELEC DUŻY

1. Nazwa
ORZELEC DUŻY STANOWISKO 5 (AZP 95-68/48)

2. Czas powstania
Ślad osadnictwa – wczesny brąz
Ślad osadnictwa – prahist. kamień
Punkt osadniczy – prahist.
Punkt osadniczy – nowozytność

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Orzelec Duży
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 5
Nr stanowiska na obszarze 48
Nr ewid. dz. 261202_2.0010.81
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako: Ślad osadnictwa – kultura: nieznana, chronologia: wczesny brąz Ślad osadnictwa – kultura: nieznana, chronologia: prahist. kamień Punkt osadniczy – kultura: nieznana, chronologia: prahist. Punkt osadniczy – kultura: nieznana, chronologia: nowożytność Badania powierzchniowe L. Gajewskiego i J. Machnika. Materiały (10 fr. ceramiki) znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu.</p> <p>Bibliografia: dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.</p>

43 GEZ

KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
ORZELEC DUŻY

1. Nazwa
ORZELEC DUŻY STANOWISKO 6 (AZP 95-68/49)

2. Czas powstania
Punkt osadniczy – prahist.
Punkt osadniczy – nowożytność
Punkt osadniczy – średniowiecze

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Orzelec Duży
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 6
Nr stanowiska na obszarze 49
Nr ewid. dz. 261202_2.0010.69
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako: Punkt osadniczy – kultura: nieznana, chronologia: prahist. Punkt osadniczy – kultura: nieznana, chronologia: nowożytność Punkt osadniczy – kultura: nieznana, chronologia: średniowiecze Materiały (17 fr. ceramiki) znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu.</p> <p>Bibliografia: dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.</p>

44 GEZ

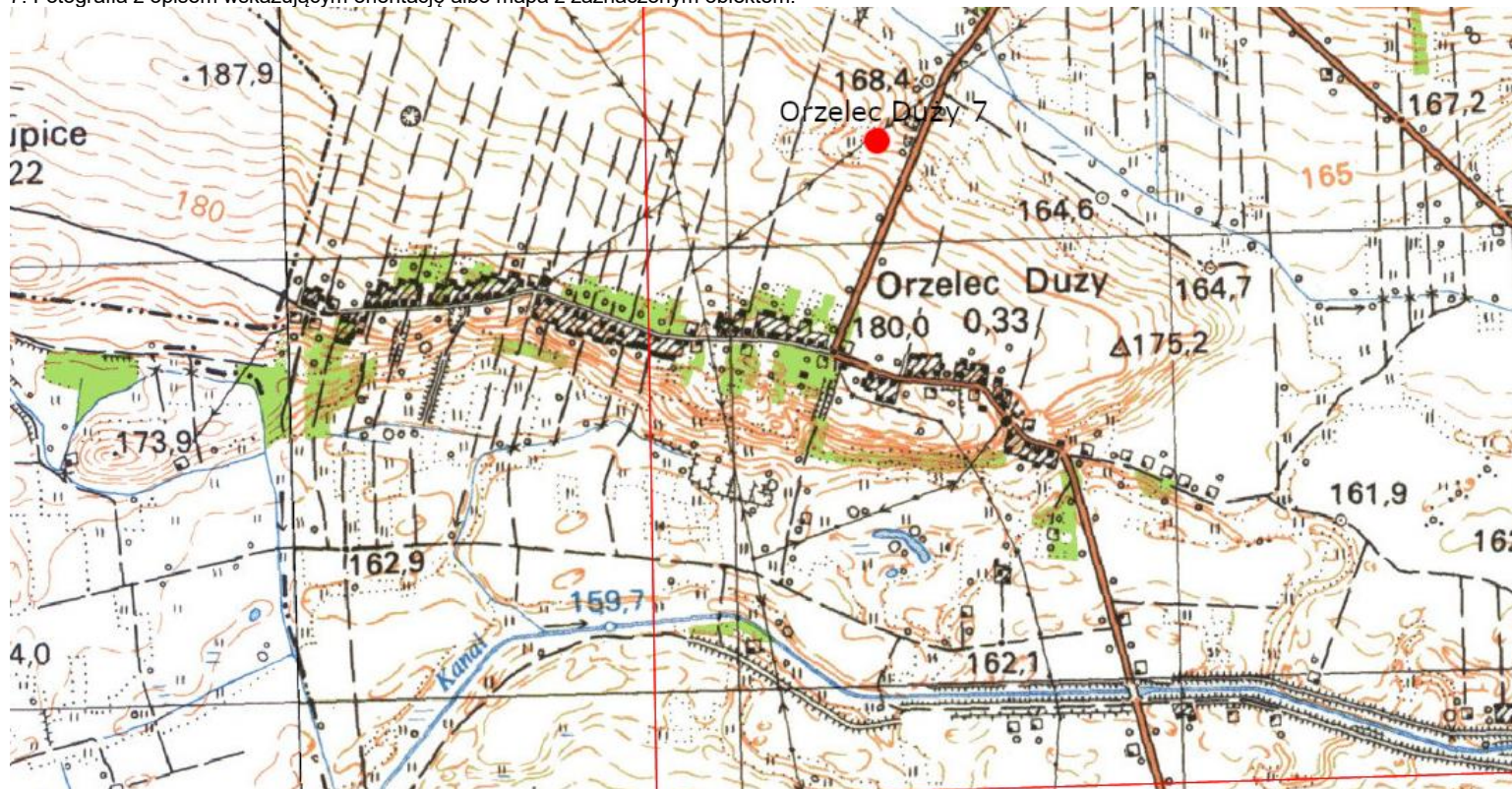
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
ORZELEC DUŻY

1. Nazwa
ORZELEC DUŻY STANOWISKO 7 (AZP 95-68/50)

2. Czas powstania
Ślad osadnictwa – prahist.
Ślad osadnictwa – wczesne średniowiecze?
Punkt osadniczy – późne średniowiecze

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Orzelec Duży
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 7
Nr stanowiska na obszarze 50
Nr ewid. dz. 261202_2.0010.69
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako: Ślad osadnictwa – kultura: nieznana, chronologia: prahist. Ślad osadnictwa – kultura: nieznana, chronologia: wczesne średniowiecze? Punkt osadniczy – kultura: nieznana, chronologia: późne średniowiecze Materiały (10 fr. ceramiki) znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu.</p> <p>Bibliografia: dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.</p>

45 GEZ

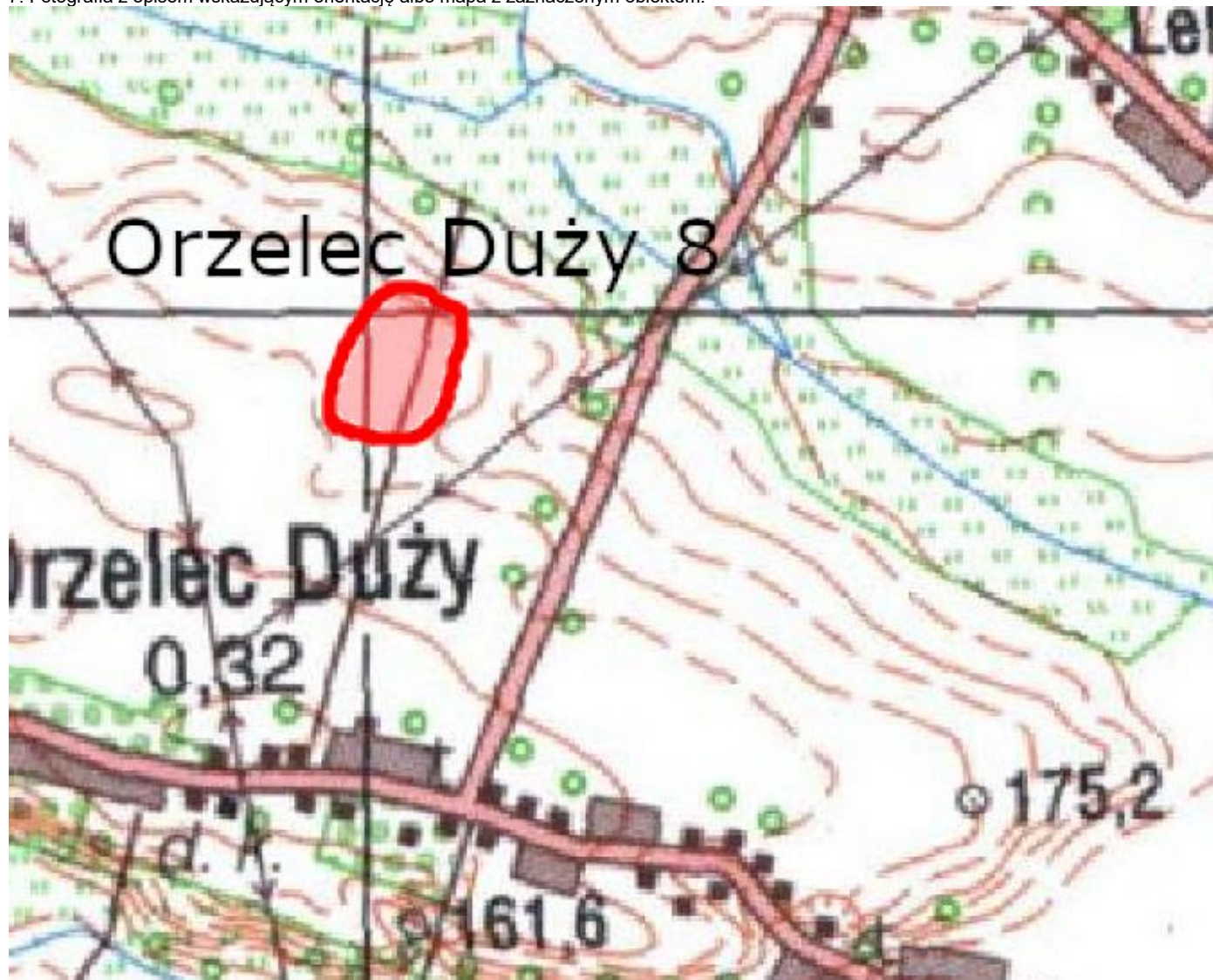
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
ORZELEC DUŻY

1. Nazwa
ORZELEC DUŻY STANOWISKO 8 (AZP 95-68/51)

2. Czas powstania
Punkt osadniczy – prahistoria

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Orzelec Duży
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 8
Nr stanowiska na obszarze 51
Nr ewid. dz. 261202_2.0010.65
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako: Punkt osadniczy – kultura: nieznana, chronologia: prehistoria. Materiały (19 fr. ceramiki) znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu.</p> <p>Bibliografia: dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.</p>

46 GEZ

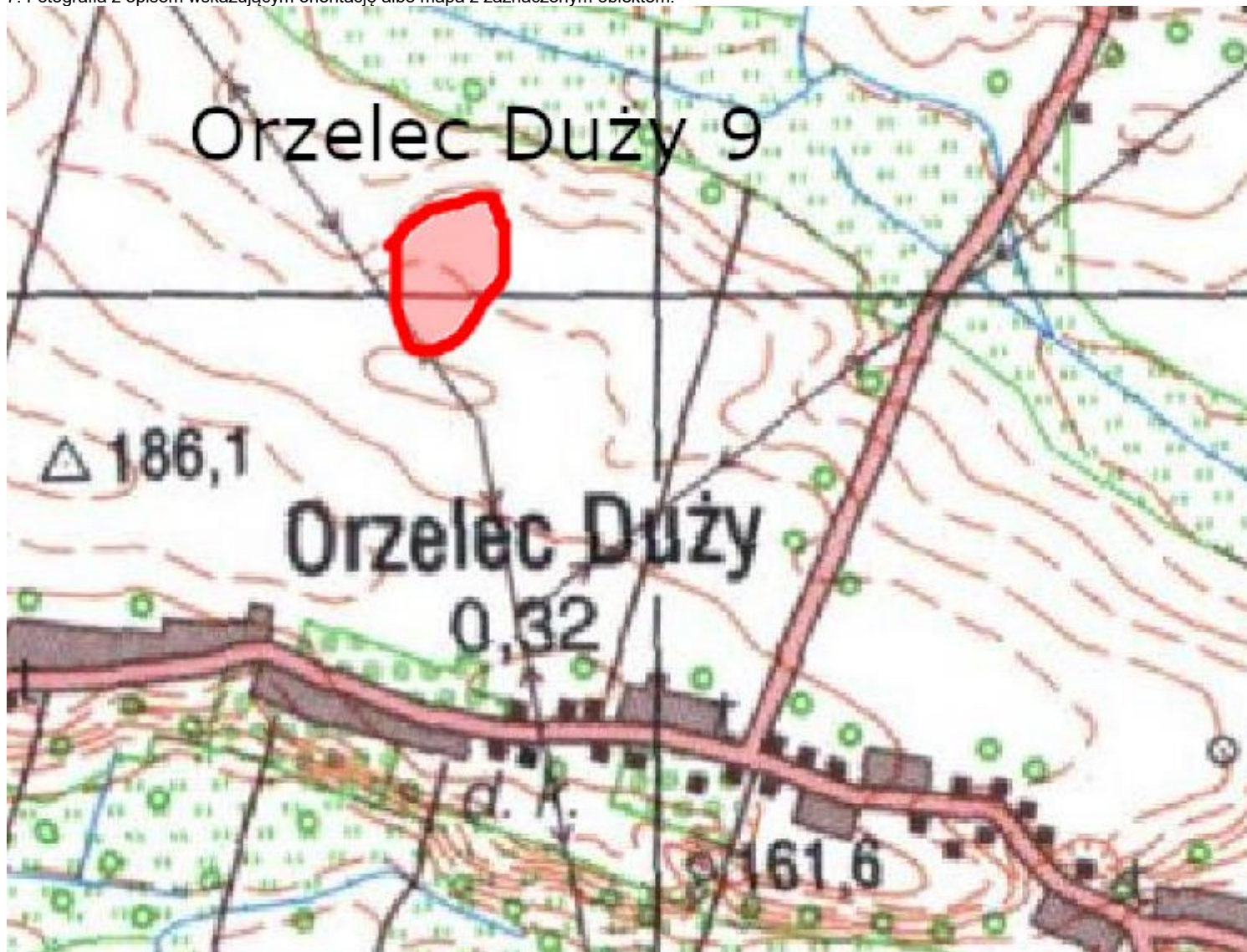
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
ORZELEC DUŻY

1. Nazwa
ORZELEC DUŻY STANOWISKO 9 (AZP 95-68/52)

2. Czas powstania
Ślad osadnictwa – epoka kamienia
Punkt osadniczy – prahistoria
Punkt osadniczy – średniowiecze

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Orzelec Duży
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 9
Nr stanowiska na obszarze 52
Ne ewid. dz. 261202_2.0010.37
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako: Ślad osadnictwa – kultura: nieznana, chronologia: epoka kamienia Punkt osadniczy – kultura: nieznana, chronologia: prehistoria Punkt osadniczy – kultura: nieznana, chronologia: średniowiecze Materiały (68 fr. ceramiki) znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu.</p> <p>Bibliografia: dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.</p>

47 GEZ

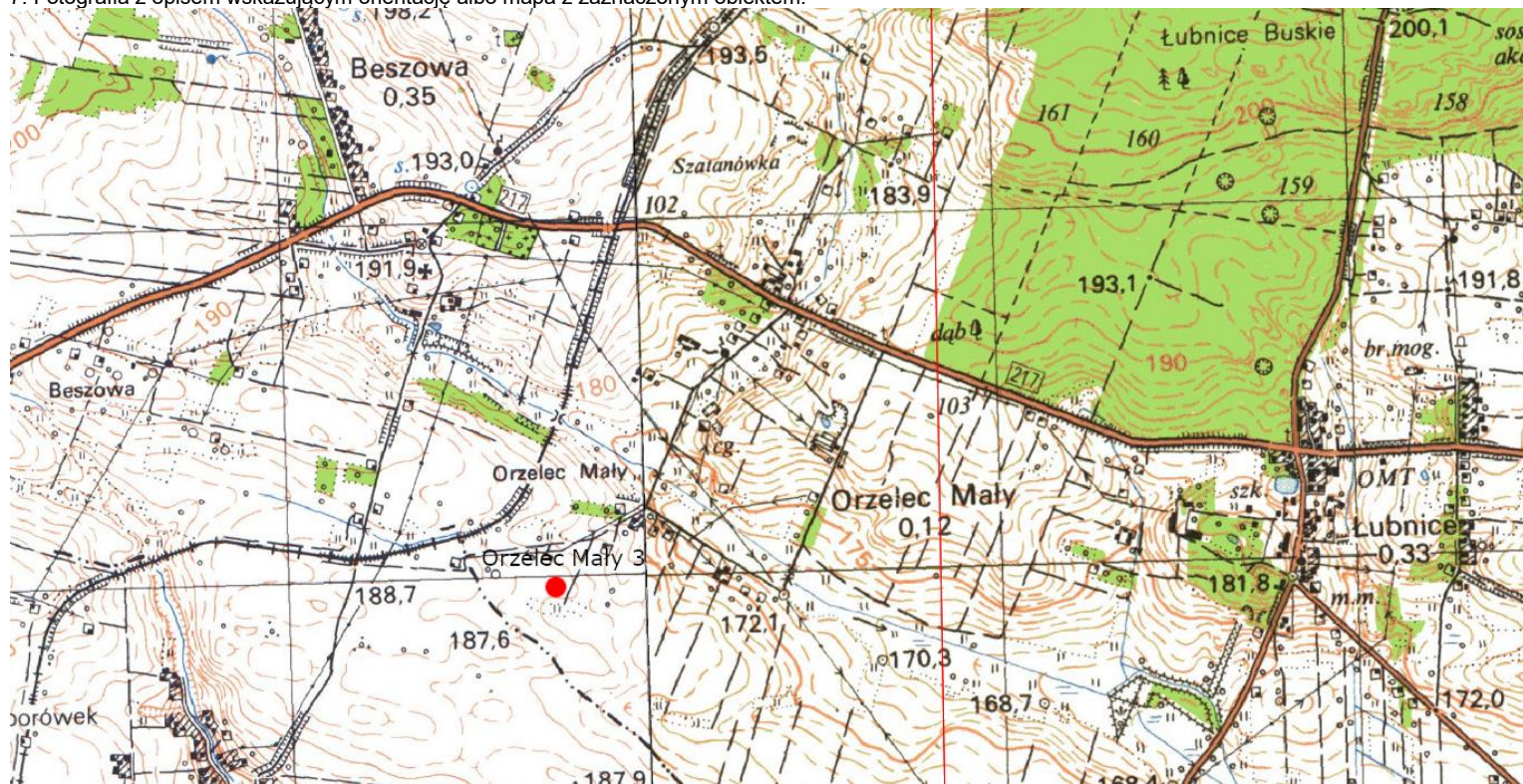
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

1. Nazwa
ORZELEC MAŁY STANOWISKO 3 (AZP 95-67/63)

2. Czas powstania
Osada – prahist.

3. Miejscowość
ORZELEC MAŁY

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Orzelec Mały
Nr obszaru 95-67
Nr stanowiska w miejscowości 3
Nr stanowiska na obszarze 63
Nr ewid dz. 261202_2.0011.52/3
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone jako osada – kultura nieznana, prahist. Znalezione materiały (4 fragmenty naczyń glinianych, część z nich należąca prawdopodobnie do kultury łużyckiej) znajdują się PSOZ w Kielcach. Wartość konserwatorska – mała</p> <p>Bibliografia: mgr A. i B. Matoga, dr J. Rydzewski, dokumentacja z badań obszaru 95-67, 1993 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.</p>

48 GEZ

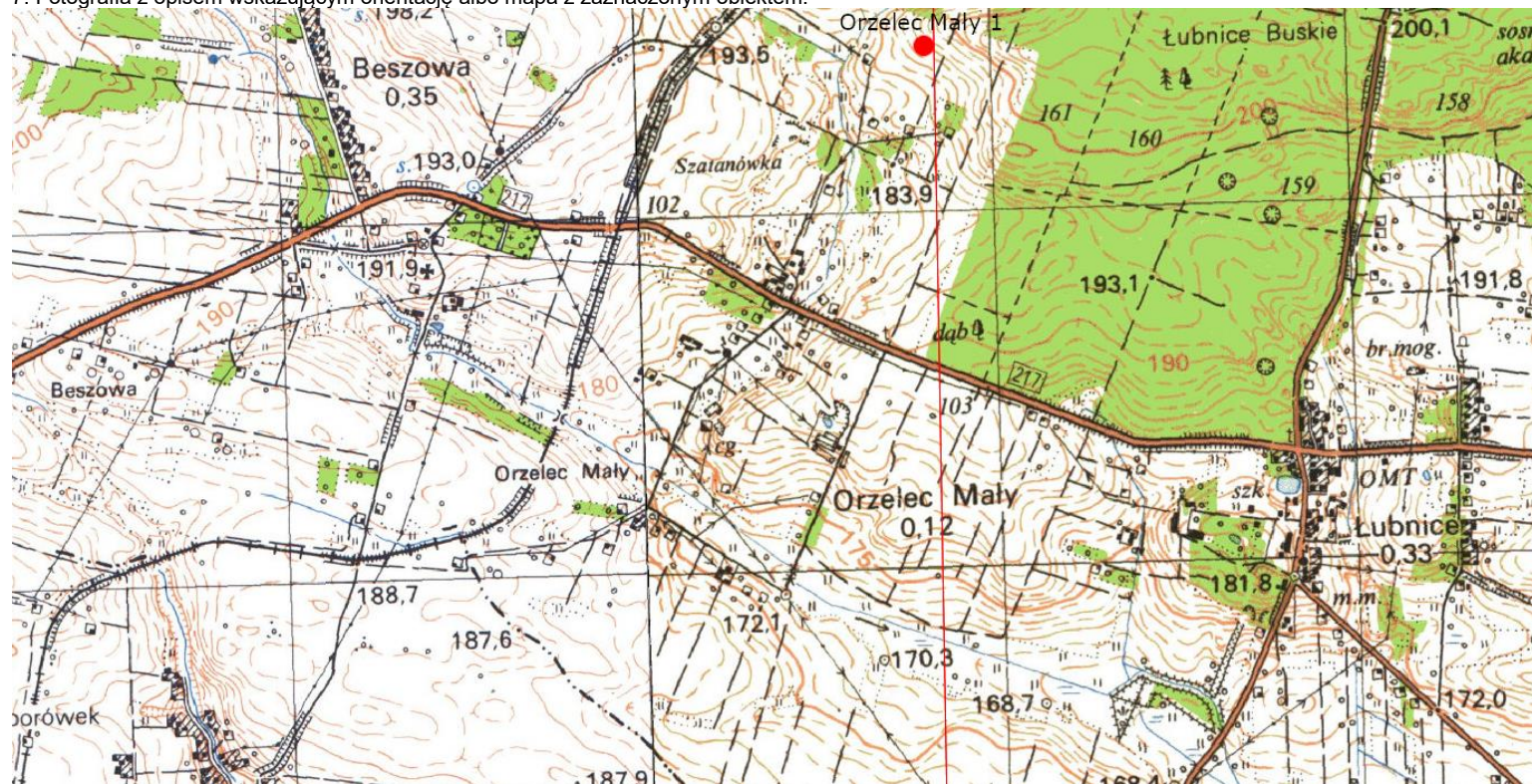
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

1. Nazwa
ORZELEC MAŁY STANOWISKO 1 (AZP 95-68/41)

2. Czas powstania
Punkt osadniczy – okres wpływów rzymskich
Ślad osadnictwa – chronologia nieznana

3. Miejscowość
ORZELEC MAŁY

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Orzelec Mały
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 1
Nr stanowiska na obszarze 41
Nr ewid. dz. 261202_2.0011.13/7
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako: Punkt osadniczy – kultura: nieznana, okres wpływów rzymskich Ślad osadnictwa – kultura: nieznana, chronologia: nieznana Materiały (7 fr. ceramiki) znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu.</p> <p>Bibliografia: dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.</p>

49 GEZ

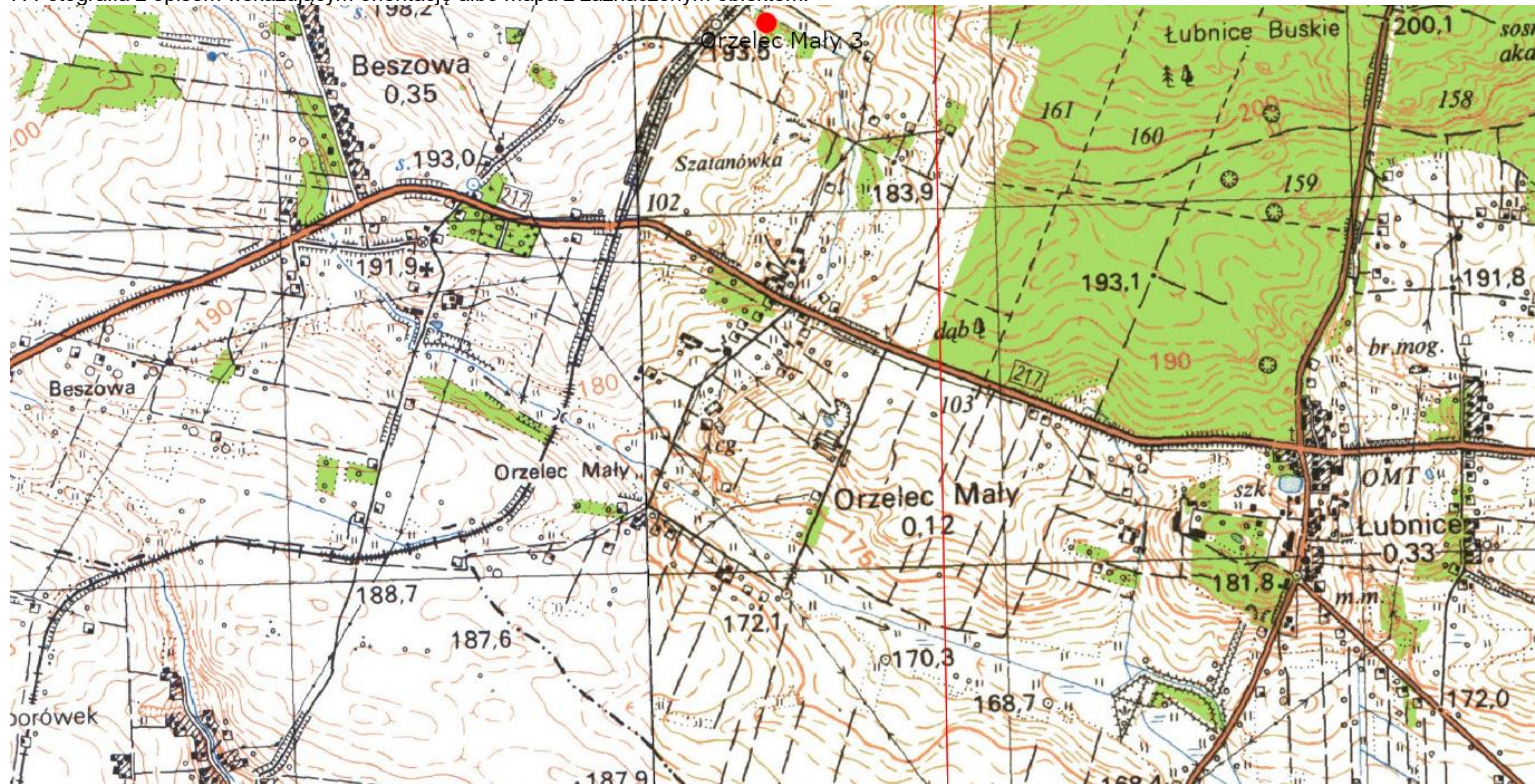
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

1. Nazwa
ORZELEC MAŁY STANOWISKO 3 (AZP 95-68/43)

2. Czas powstania
Punkt osadniczy – neolit
Ślad osadnictwa – wczesne średniowiecze

3. Miejscowość
ORZELEC MAŁY

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Orzelec Mały
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 3
Nr stanowiska na obszarze 43
Nr ewid. dz. 261202_2.0011.7/3
28-232 Lubnice
gm. Lubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Lubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości

9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji

Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako:

- Punkt osadniczy – neolit;
- Ślad osadnictwa – wczesne średniowiecze.

Materiały (11 fr. ceramiki) znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu.

Bibliografia:

dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

BC Consulting
Bożena Cebula
19.11.2021r.

50 GEZ

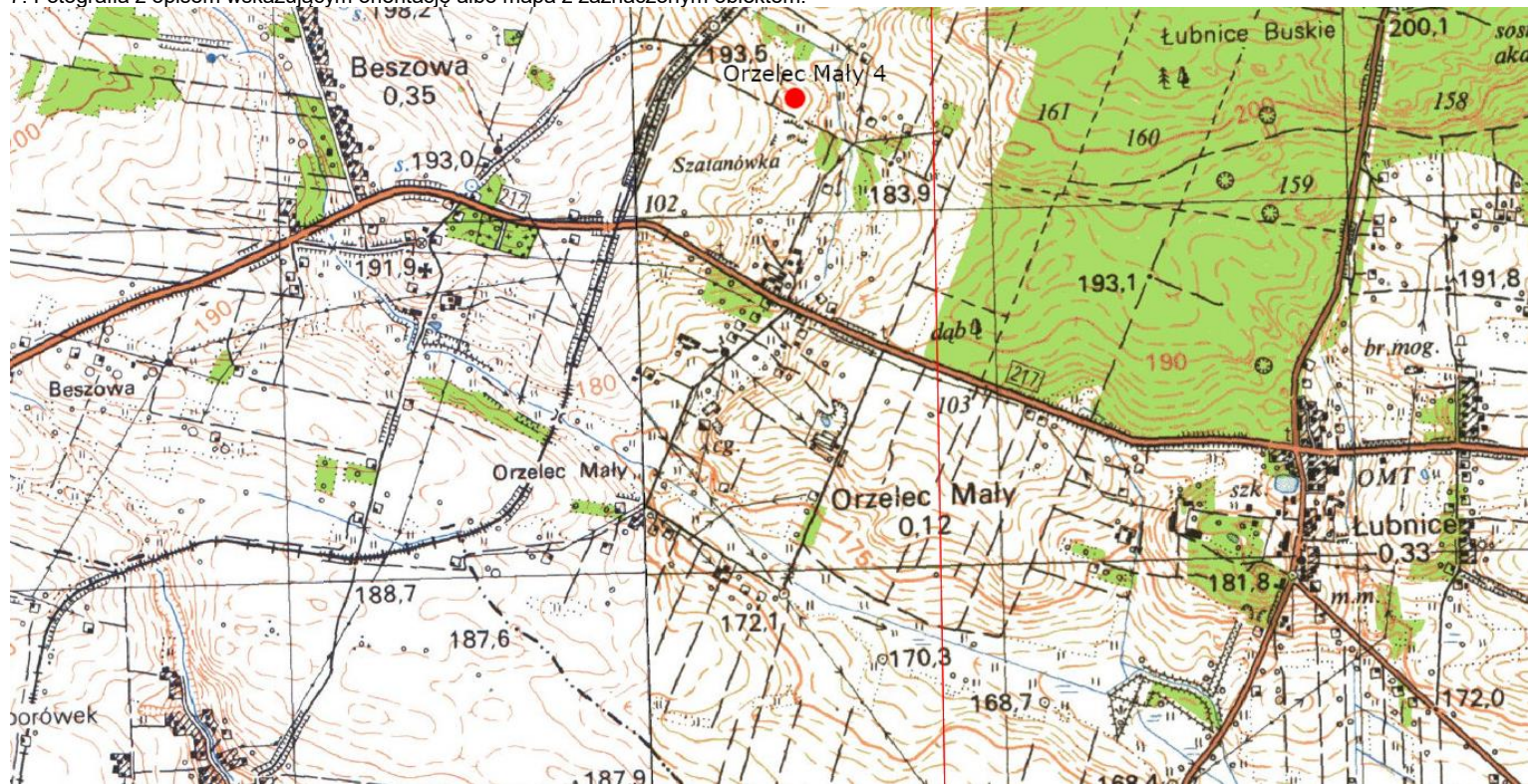
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
ORZELEC MAŁY

1. Nazwa
ORZELEC MAŁY STANOWISKO 4 (AZP 95-68/44)

2. Czas powstania
Punkt osadnictwa – epoka brązu
Ślad osadnictwa – średniowiecze
Ślad osadnictwa – wczesne średniowiecze

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Orzelec Mały
Nr obszaru 95-68
Nr stanowiska w miejscowości 4
Ne ewid. dz. 261202_2.0011.10/2
Orzelec Mały
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ Punkt osadniczy – kultura: tarnobrzeska, chronologia: epoka brązu;➤ Ślad osadnictwa – kultura: nieznana, chronologia: średniowiecze;➤ Ślad osadnictwa – kultura: nieznana, chronologia: wczesne średniowiecze. <p>Materiały (16 fr. ceramiki) znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu.</p> <p>Bibliografia: dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.</p>

51 GEZ

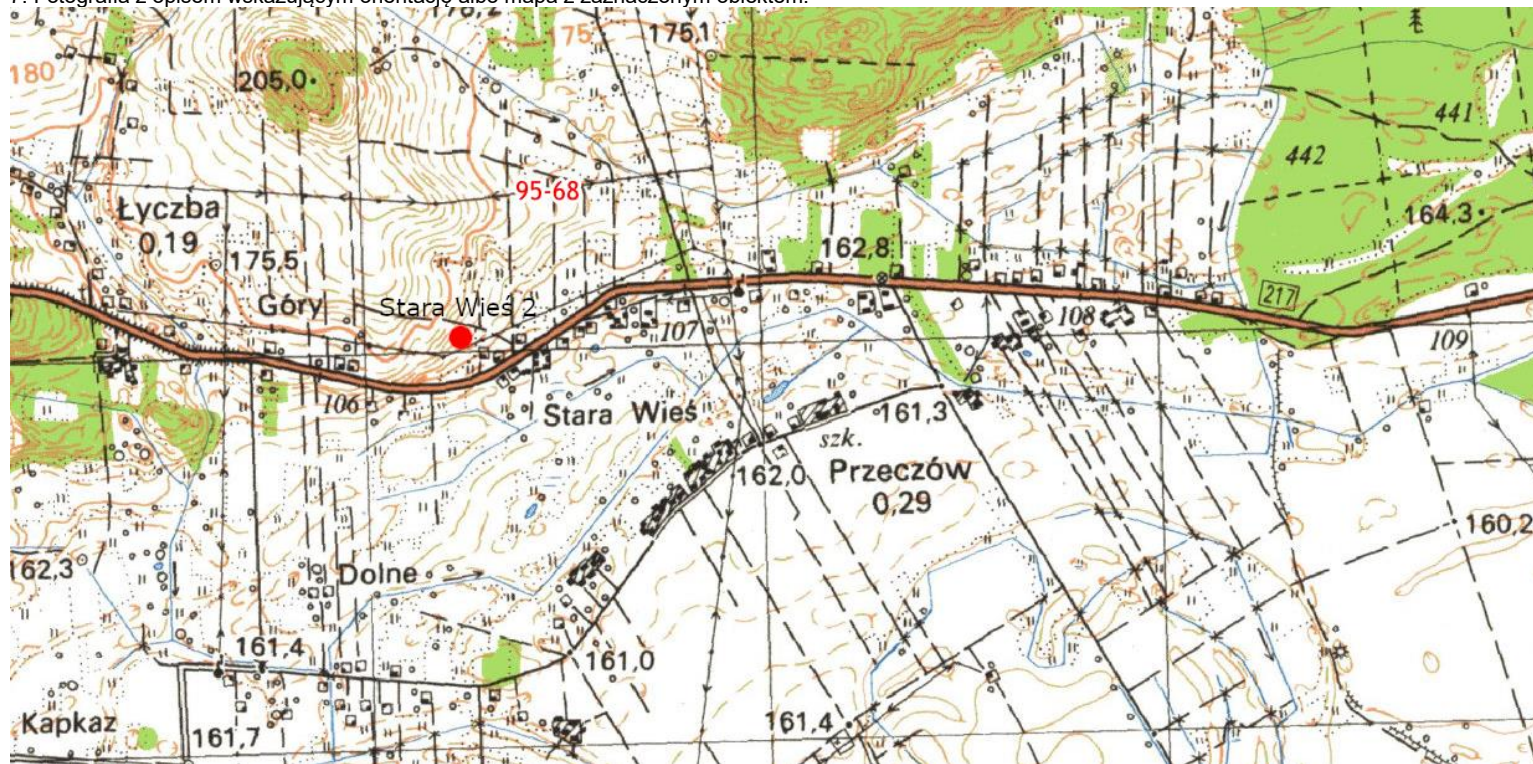
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
PRZECZÓW

1. Nazwa
PRZECZÓW STANOWISKO 2 (AZP 95-68/62)

2. Czas powstania
Ślad osadnictwa – prahistoria
Punkt osadniczy – nowożytność

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Przeczów
Nr obszaru 96-68
Nr stanowiska w miejscowości 2
Nr stanowiska na obszarze 62
Ne ewid. dz. 261202_2.0012.203
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone przez dr M. Prokse i prof. dr hab. M. Parczewskiego jako:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ Ślad osadnictwa – kultura: nieokreślona, chronologia: prehistoria;➤ Punkt osadniczy – kultura: nieokreślona, chronologia: nowożytność. <p>Materiały (5 fr. ceramiki) znajdują się w PSOZ w Tarnobrzegu.</p> <p>Bibliografia: dr M. Proksa, prof. dr hab. M. Parczewski, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 1994 i 1995 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.</p>

52 GEZ

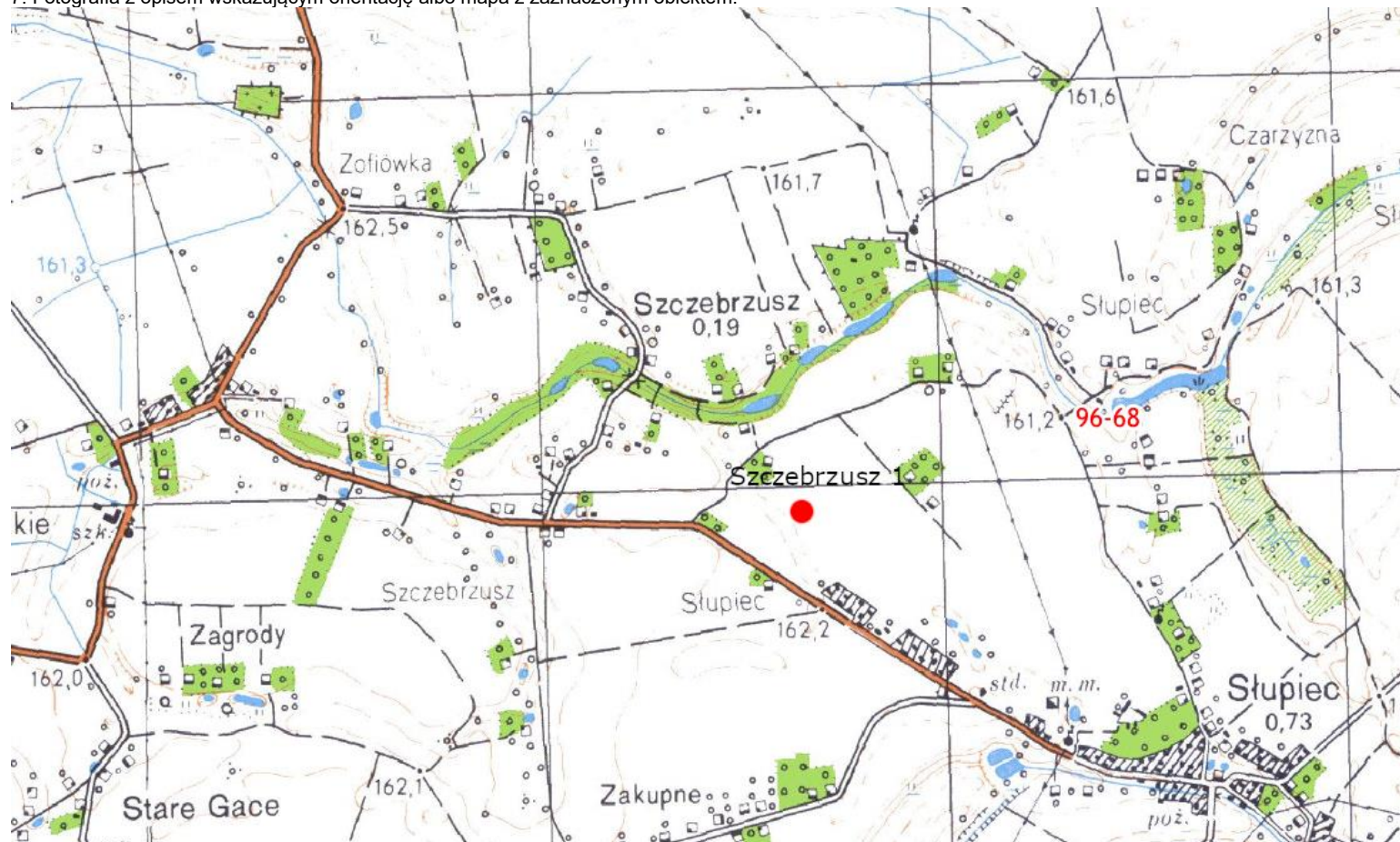
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
SZCZEBRZUSZ

1. Nazwa
SZCZEBRZUSZ STANOWISKO 1 (AZP 96-68/6)

2. Czas powstania
Osada – X-XIII w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Szczebbrzusze
Nr obszaru 96-68
Nr stanowiska w miejscowości 1
Nr stanowiska na obszarze 6
Nr ewid. dz. 261202_2.0005.446/1
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
Stanowisko określone jako osada X-XIII w. , kultura wczesnośredniowieczna. Materiały (36 fr. ceramiki) znajdują się w Muzeum Okręgowym w Sandomierzu. Bibliografia: dr M. Szeliga, dr M. Florek, dokumentacja z badań obszaru 95-68, 2013 r.	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) BC Consulting Bożena Cebula 19.11.2021r.

53 GEZ

KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
WILKOWA

1. Nazwa
WILKOWA STANOWISKO 2 (AZP 94-68/7)

2. Czas powstania
Punkt osadniczy – halsztat lub wczesny laten.
Osada – okres wpływów rzymskich
Punkt osadniczy – XII-XIV w.
Ślad osadnictwa – średniowiecze

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Wilkowa
Nr obszaru 94-68
Nr stanowiska w miejscowości 2
Nr stanowiska na obszarze 7
Nr ewid. dz. 261202_2.0016.212
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone jako:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ Punkt osadniczy – kultura grobów kloszowych, halsztat lub wczesny laten.➤ Osada – kultura przeworska, okres wpl. rzymskich➤ Punkt osadniczy – kultura prapolska, XII-XIV w.➤ Ślad osadnictwa – kultura polska, średniowiecze <p>Wartość konserwatorska – mała</p> <p>Materiały (10 fr. ceramiki) znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego.</p> <p>Bibliografia: dr J. Michalski, mgr E. Twardowska, mgr L. Gajewski, dokumentacja z badań obszaru 94-68, 1982 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.</p>

54 GEZ

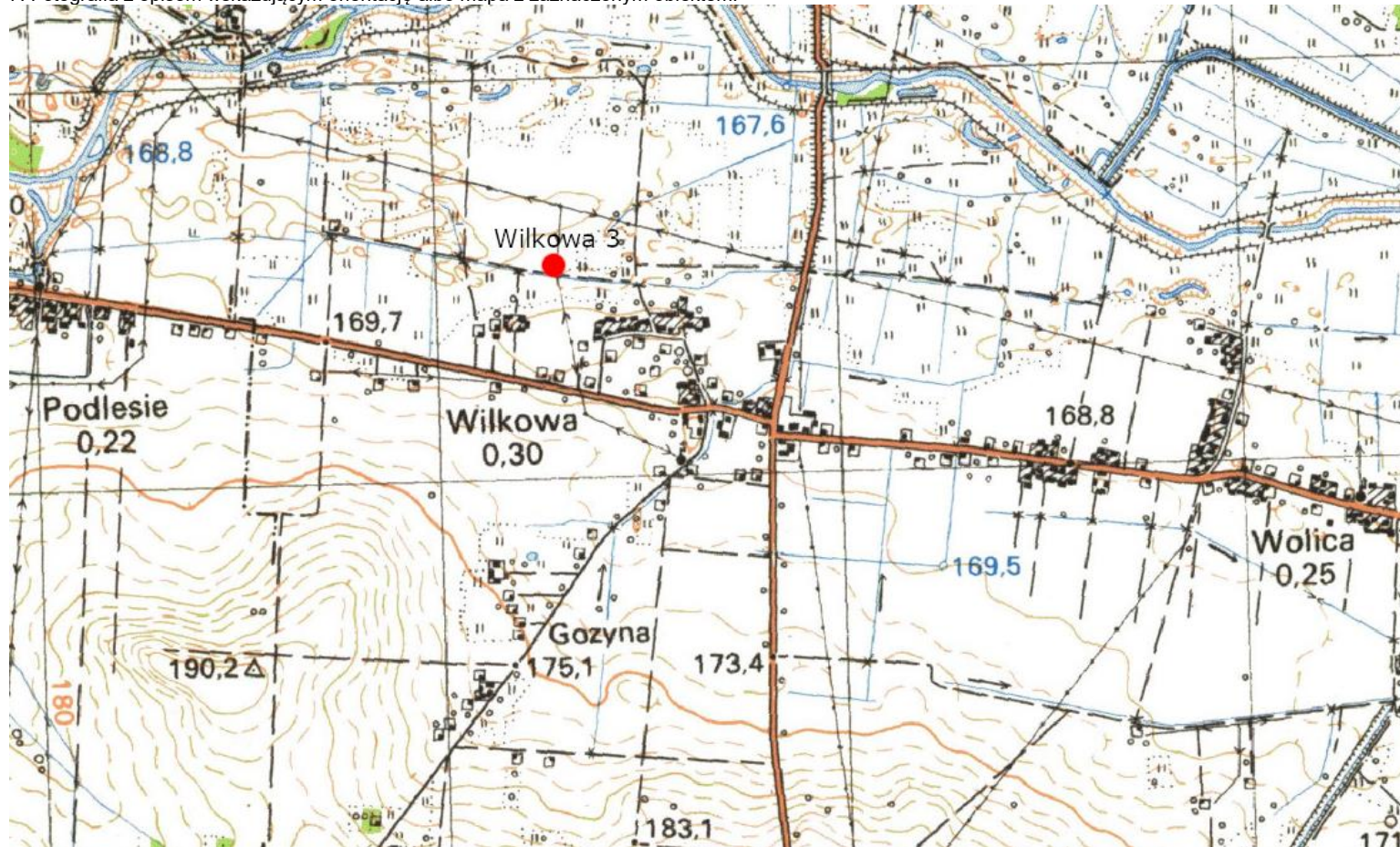
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
WILKOWA

1. Nazwa
WILKOWA STANOWISKO 3 (AZP 94-68/8)

2. Czas powstania
Osada – koniec epoki brązu pocz. halszt.
Punkt osadniczy – kultura przeworska, okres wpl. rzymskich (późny?)
Ślad osadnictwa – kultura wczesne średniowiecze, XI-XIII w.
Ślad osadnictwa – kultura późne średniowiecze

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

4. Adres
Wilkowa
Nr obszaru 94-68
Nr stanowiska w miejscowości 3
Nr stanowiska na obszarze 8
Nr ewid. dz. 261202_2.0016.87
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone jako:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ Osada – kultura łużycka, koniec ep. br. pocz. halszt.➤ Punkt osadniczy – kultura przeworska, okres wpt. rzymskich (późny?)➤ Ślad osadnictwa – kultura wczesne średniowiecze, XI-XIII w.➤ Ślad osadnictwa – kultura późne średniowiecze➤ Wartość konserwatorska – średnia. <p>Wartość konserwatorska – średnia.</p> <p>Materiały (12 fr. ceramiki) znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego.</p> <p>Bibliografia: dr J. Michalski, mgr J. Gula, dr W. Nowakowski, L. Gajewski, dokumentacja z badań obszaru 94-68, 1982 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.</p>

55 GEZ

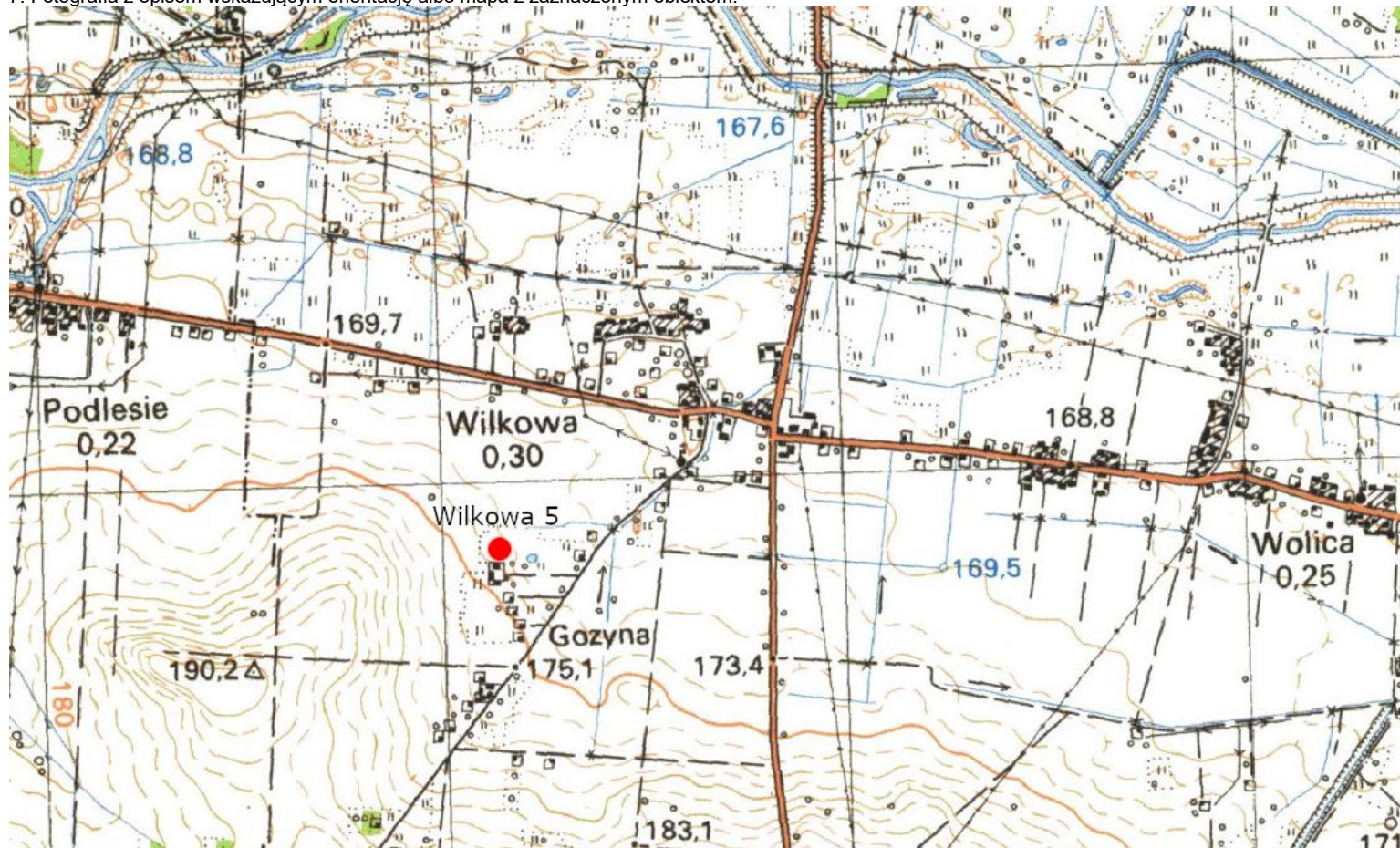
KARTA ADRESOWA STANOWISKA ARCHEOLOGICZNEGO

3. Miejscowość
WILKOWA

1. Nazwa
WILKOWA STANOWISKO 5 (AZP 94-68/25)

2. Czas powstania
Cmentarzysko? Osada? – późny laten/wcz.rzym.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym obiektem.

Skala 1:10000 opracowanie wykonano na podstawie serwisu polska.e-mapa.net

4. Adres
Wilkowa
Nr obszaru 94-68
Nr stanowiska w miejscowości 5
Nr stanowiska na obszarze 25
Nr ewid. dz. 261202_2.0016.403
28-232 Łubnice
gm. Łubnice
pow. staszowski
woj. świętokrzyskie

5. Przynależność administracyjna

województwo świętokrzyskie

powiat staszowski

gmina Łubnice

6. Formy ochrony
Brak.

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i potrzeby dotyczące konserwacji
<p>Stanowisko określone jako: Cmentarzysko? Osada? – kultura przeworsk, późny laten/wcz.rzym. Wartość konserwatorska – duża.</p> <p>Materiały (bardzo duża ilość ceramiki, grot wólczeni) znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego.</p> <p>Bibliografia: dr J. Michalski, dr W. Nowakowski, mgr L. Gajewski, dokumentacja z badań obszaru 94-68, 1982 r.</p>	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>BC Consulting Bożena Cebula 12.11.2021r.</p>

WÓJT GMINY
Grajko
mgr inż. Anna Grajko